

Ѓаконски и Ипођаконски
СЛУЖЕБНИК

СВЕТОГА ОЦА НАШЕГА

Јована Златоуста

Бжјественна служба
ко стјихъ Оца нашего
Јованна Златоустаго

Српски - Црквенословенски

Припремио за штампу

Ипођакон Зоран Бобит

З Е М У Н, 2020

ПОТЈАНИ ГОСПОДЕ СЛУГУ ТВОГА ЗОРАНА

**БОЖАНСТВЕНА СЛУЖБА
СВЕТОГА ОЦА НАШЕГА
ЈОВАНА ЗЛАТОУСТА**

Бакон: Благослови, владико.

Свештеник: Благословено Царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон. За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За најсветијег архиепископа (и патријарха) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бжтквинна лѣтѣрѣгіа
ѡже ко еѣѣхѣ оѣца нашігѡ іѡанна златоѡустагѡ

Діакон: Благослови, владыко.

Ѣреѣи: Благословено црѣтѣко оѣца и сѣна и еѣѣгѡ дѣха, нынѣ и прѣсѣно и ко вѣки вѣкѡвѣхѡ.

Діѣкѣ: Ѣмѣнь.

Діаконѣ: Мирѡмѣ гдѣ помѡлимѣ.

Діѣкѣ: Гдѣ, помѣлѣдѣи.

Діаконѣ: Ѡ еѣѣшнѣмѣ мѣрѣ, и еѣѣенѣи дѣшѣ нашіхѣ, гдѣ помѡлимѣ.

Діѣкѣ: Гдѣ, помѣлѣдѣи.

Діаконѣ: Ѡ мѣрѣ вѣгѡ мѣра, еѣгѡгѡднѣи еѣѣхѣ еѣѣнѣхѣ црѣкѣи и еѣединѣенѣи вѣѣхѣ, гдѣ помѡлимѣ.

Діѣкѣ: Гдѣ, помѣлѣдѣи.

Діаконѣ: Ѡ еѣѣмѣ храмѣ еѣмѣ, и еѣ вѣѣроѡ, еѣѣгѡвѣнѣемѣ и еѣтрахомѣ еѣѣнѣмѣ вѣходѣцнѣхѣ вѡнѣ, гдѣ помѡлимѣ.

Діѣкѣ: Гдѣ, помѣлѣдѣи.

Діаконѣ: Ѡ велѣкомѣ господнѣкѣ и оѣцѣкѣ нашіемѣ еѣѣнѣшемѣ патрѣѣрѣхѣ Ѣмѣкѣ, (и ѡ господнѣкѣ нашіемѣ прѣвѣсѣенѣнѣнѣшемѣ мѣтрополѣтѣкѣ [Ѣлѣи архѣѣпѣкѣкѣ, Ѣлѣи еѣпѣкѣ] Ѣмѣкѣ,) ѣтнѣмѣ прѣвѣнѣтерѣтѣкѣ, ко хрѣѣтѣкѣ дѣаконѣтѣкѣ, ѡ вѣемѣ прѣнѣтѣкѣ и лѡдѣхѣ, гдѣ помѡлимѣ.

Діѣкѣ: Гдѣ, помѣлѣдѣи.

Бакон: За благочестиви и христољубиви род наш и за православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За овај град, за сваки град и крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Поменуши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Діакоњ: Ѡ вѣохраніи мѣи странѣ нашіи, класчѣхъ и коннстѣкѣ ел, гдѣ помолнмса.

Діакъ: Гдѣ, помнлди.

Діакоњ: Ѡ градѣ еимъ велкомѣ градѣ, странѣ, и вѣроу живдцихъ въ ннхъ, гдѣ помолнмса.

Діакъ: Гдѣ, помнлди.

Діакоњ: Ѡ клгорастворенн коздхвкѣ, ѡ нзокілін плодѣкъ земннхъ и врементѣхъ мнрнхъ, гдѣ помолнмса.

Діакъ: Гдѣ, помнлди.

Діакоњ: Ѡ плакающнхъ, пдтешеечвдющнхъ, недвгдющнхъ, страждющнхъ, пакненнхъ, и ѡ спенн нхъ, гдѣ помолнмса.

Діакъ: Гдѣ, помнлди.

Діакоњ: Ѡ нзквнтнел намъ ѡ велкѣл екорки, гнѣва и нвжды, гдѣ помолнмса.

Діакъ: Гдѣ, помнлди.

Діакоњ: Застѣпн, спен, помнлди и сохранн насъ, кже, чкою клгодѣтн.

Діакъ: Гдѣ, помнлди.

Діакоњ: Преечдн, преччдн, преклголосвенндо, слакндн клчцѣ нашѣ кѣѣ и принодѣѣ мрнн, со велкн ечмн помандкше, елмн еекѣ, и дрѣгѣ дрѣга, и велк живѣчѣ нашѣ хрѣтѣ кѣѣ предаднмъ.

Діакъ: Тееѣ, гдѣ.

СВЕШТЕНИК ЧИТА МОЛИТВУ
ПРВОГ АНТИФОНА

Господе Боже наш, чија је моћ недосежна... **и возглашава:** Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И пева се први антифон (односно први изобразитељни псалом).

Ђакон, поклонивши се према олтару, одлази са свога места, и дошавши стаје пред икону Христову, држећи и ораp са три прста десне руке.

А по свршеном антифону, ђакон стаје на уобичајено место, и поклонивши се, говори:

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свѣщенникъ глаголетъ тайно мѣткѣ

перваго антифона:

Гди кже нашъ, егѡже держака несклзана ...

возглашеніе:

Икоу подоклетъ текѣ велика слава, чѣстѣ и поклоненіе,
оцѣ и сиу и стѡмѣ дхѣ, нѣнѣ и присно и во вѣки
вѣкѡвѣ.

Дикъ: Аминъ.

И поетъ перкый антифонъ ѡ пѣвцѣхъ. Діаконъ же
поклонивъ се стѣплетъ ѡ мѣста своегѡ, и ѡшедъ
стоитъ предъ иконоу хрѣтовоу, держѣ и ораp тремі
персты деснѣхъ рѣкѣ.

По исполненіи же антифона, пришедъ діаконъ, и стѣвъ
на ѡбичномъ мѣстѣ, и поклонивъ, глаголетъ:

Діаконъ: Пѣки и пѣки миромъ гдѣ помѡлимъ.

Дикъ: Гди, помѡди.

Діаконъ: Застѣни, сиѣи, помѡди и сохрани насъ, кже,
чкѡю клядѣтѣю.

Дикъ: Гди, помѡди.

Діаконъ: Престѣю, прѣчѣю, прѣкѡсловеннѣю, славноу клѣцѣ
нашѣ кцѣ и принодѣѣ мрѣю, со вѣки стѣми
помѡдѣше, елми еке, и дрѣгѣ дрѣга, и вѣкѣ живѡтѣ
нашѣ хрѣтѣ кѣѣ предадѣмъ.

Дикъ: Текѣ, гди.

СВЕШТЕНИК ЧИТА МОЛИТВУ
ДРУГОГ АНТИФОНА

Господе Боже наш, спаси народ свој... **и возглашава:** Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И пева се други антифон, односно други изобразитељни псалом.

Ђакон, поклонивши се према олтару, одлази пред икону Богородичину.

На крају антифона пева се: И сада... Јединородни Сине и Речи Божја, бесмртан си, и изволео си да се ради нашега спасења оваплотиш од Свете Богородице и Приснодјеве Марије, и непроменљиво постао си човек; био си распет, Христе Боже, и смрћу смрт сатро; Ти си један од Свете Тројице, прослављан са Оцем и Светим Духом, спаси нас.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштита, Спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Міткѣ вѣторѣгѣ антифѣона:

Гдѣи вѣже нашіа, спси люди твоѣ ...

возглашініе:

Іако твоѣ держава, и твоѣ єсть црѣтво, и сила, и слава, оца и сына и стѣгѣ дха, нынѣ и приенѣ и во вѣки вѣкѣвѣх.

Ліікѣ: Аминѣ.

И поѣтеа подѣкѣи ѿ цркѣвѣх вѣторѣи антифѣонѣ:
дѣаконѣ же подѣкѣи творѣтѣ, іакоже и вѣ перѣкѣи мѣтѣх.
И нынѣ и приенѣ и во вѣки вѣкѣвѣх, аминѣ.

Гласѣ ѿ.

Ліікѣ: Единородный сине и слове вѣий, безсмертенъ сын, и незвѣнкий спсїиѣа нашигѣ ради воплотїтенѣа ѿ стѣла вѣи, и принодѣи мрїи, непрелѣжнѣи вѣлѣкѣиѣиѣа: распнїиѣа же, хрїтѣ вѣже, смертїю смертѣ поправїи, єдинѣ сын стѣла трїи, спсїиѣаѣемый оца, и стѣмѣ дха, спсїи нагѣ.

дѣаконѣ: Паки и паки мирома гдѣ помѣлима.

Ліікѣ: Гдѣи, помїади.

дѣаконѣ: Заштїи, спси, помїади и сохрани нагѣ, вѣже, твоѣи кѣгодѣтїю.

Ліікѣ: Гдѣи, помїади.

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

СВЕШТЕНИК ЧИТА МОЛИТВУ
ТРЕЋЕГ АНТИФОНА,

Ти си нам даровао ове заједничке и сагласне молитве... **и возглашава:** Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Пева се трећи антифон, или Блажена. Када се почне Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, свештеник и ђакон, стојећи пред светим Престолом, чине три поклона.

Затим свештеник, узевши свето Еванђеље, даје га ђакону; и тако, изишавши кроз северна врата, чине мали Вход, док пред њима иду свећеносци; и ставши на средину храма обојица приклањају главе, и кад ђакон тихо каже: Господу се помолимо, свештеник тихо говори молитву Входа:

МОЛИТВА ВХОДА:

Діакоњъ: Прегѣдѣю, пречѣдѣю, преклѣгоелокѣннѣю, слакнѣю клѣцѣ
нашѣ кѣѣ ѿ принодѣѣ мѣрїю, со вѣклии стѣклии
помѣнѣкше, еѣми еекѣ, ѿ дрѣгѣ дрѣга, ѿ кѣек жнкоѣтѣ
нашѣ хрѣтѣ вѣѣ предадѣмѣ.

Діакъ: Текѣ, гдѣ.

Мѣтѣка трѣтѣлѣго антѣфѣона:

Иже Ѡцѣкѣ еѣѣ ѿ соглѣннѣ дарокѣкѣи нашѣ

Мѣтѣкѣ ...

Возглашенїе:

Иѣкѣ клѣгѣ ѿ чѣкѣколѣбецѣ вѣгѣ еѣи, ѿ текѣ слакѣ
козѣмѣемѣ, Ѡцѣ ѿ иѣѣ ѿ стѣомѣ дхѣ, нѣнѣкѣ ѿ прѣнѣ ѿ
ко вѣкѣи вѣкѣѣкѣ.

Діакъ: Амѣнѣ.

Здѣ ѿкѣрзѣютѣѣ двѣри на малѣи вхѣдѣ.

Пѣкѣемѣ же трѣтѣемѣ антѣфѣонѣ ѿ пѣкѣцѣкѣ, ѿнѣ
кѣженнѣмѣ, ѣце еѣтѣ недѣклѣ: егдѣ прѣидѣтѣ на слакѣ,
сѣѣннѣкѣ ѿ діакѣнѣ, стѣкше прѣд стѣѣю трѣпѣзѣю,
тѣкорѣтѣ поклѣны трѣ. Тѣже прѣемѣ сѣѣннѣкѣ стѣѣ еѣлѣе,
дѣтѣ діакѣнѣ, ѿ иѣдѣтѣ ѿ дѣнѣкѣ стѣранѣи создѣи прѣтѣла,
ѿ тѣкѣ ѿзшѣдѣше стѣкѣрноѣ стѣранѣю, прѣидѣцѣмѣ иѣмѣ
ламѣпѣдамѣ, тѣкорѣтѣ малѣи вхѣдѣ, ѿ стѣкше на
Ѡкѣкѣнѣомѣ мѣкѣтѣкѣ, приклонѣютѣ Ѡкѣ глакѣи, ѿ діакѣнѣ
рѣкшѣ: Гдѣ помѣлимѣ, глаголѣтѣ сѣѣннѣкѣ мѣтѣвѣ вхѣда
тѣлѣнѣ.

Мѣтѣка вхѣда:

Владико Господе, Боже наш, који си на небесима установио чинове и војске Анђела и Арханђела, да служе слави твојој, учини да са нашим входом буде вход светих Анђела, који с нама служе и с нама славослове твоју благост. Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

По завршеној молитви ђакон, показујући на исток својом десном руком, и држећи уз то орар са три прста, говори свештенику:

Бакон: Благослови, владико, свети Вход.

Свештеник благосиљајући говори: Благословен Вход Светих твојих, свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Онда ђакон одлази епископу ако је присутан, и овај целива Еванђеље; а ако није присутан, целива га само свештеник.

Кад се заврши последњи тропар, ђакон одлази пред свете двери, и уздигнувши свето Еванђеље, говори гласно:

Бакон: Премудрост, право стојмо!

Тада се пева:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу: Сине Божји, дивни у Светима (ако је недеља: васкрсли из мртвих), спаси нас, који Ти певамо: Алилуја.

Вѣко гдѣи вѣже нашъ, вѣстѣиный на нѣбѣхъ чины и кѣиинства аггѣлъ и арханггѣлъ, въ славѣнїе твоѣо славы: сотвори со входомъ нашимъ входъ стѣхъ аггѣловъ кѣти, славѣицихъ намъ и славословѣицихъ твоѣо блгостѣ. Иѣкѣ подоклѣтѣ текѣ вѣлка слава, чѣстѣ и поклонѣнїе, оцѣи и синѣи и стѣомъ дхѣ, нынѣ и прїенѣи и ко вѣки вѣкѣмъ. Аминъ.

Аггѣлѣ же скончавшейся, глаголетѣ дѣаконѣ ко свѣтеникѣ, показѣвъ къ востѣкѣ десницею, держѣвъ кѣдѣицѣ и орарѣ тремѣи прѣсты:

Блгословѣи, владѣико, стѣи хвѣдъ.

Свѣтеникѣ блгословѣѣ глаголетѣ:

Блгословѣи хвѣдъ стѣхъ твоѣихъ, вѣгдѣ, нынѣ и прїенѣи и ко вѣки вѣкѣмъ.

Поѣмъ дѣаконѣ подлѣтѣ ѣвѣи свѣтеникѣ, и целѣетѣ свѣтеникѣ ѣвѣи. Испѣишиши же конѣчномъ тропарѣю, хвѣдѣи дѣаконѣ поведѣи, и стѣкъ прѣд ѣереѣмъ, вѣзвѣишѣетѣ мѣмъ рѣцѣи, и показѣвъ стѣбе ѣвѣи, глаголетѣ вѣеглѣишѣи:

Прѣмѣдрѣстѣ, прѣстѣи.

Пѣкѣцѣи же поѣтѣ:

Прїидѣите, поклонѣиши и припадѣиши ко хрѣтѣ. Свѣи ны, сѣи вѣи, ко стѣхъ дѣицихъ сѣи, поѣицимъ тѣи: аллилуѣи.

Бакон и свештеник, улазе у олтар, и ђакон оставља свето Еванђеље на свети Престо.

Онда се певају прописани тропари и кондаци. Кад се отпева последњи кондак, ђакон, говори ка народу:

Бакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј

Бакон, држећи ораp, говори свештенику полугласно:

Благослови, владико, време трисветога.

ТАДА СВЕШТЕНИК ЧИТА
МОЛИТВУ ТРИСВЕТЕ ПЕСМЕ:

Боже Свети, који у Светима почиваш... и **возглашава:** Јер си свет, Боже наш, и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек...

Бакон: И у векове векова.

Народ: Амин.

Док народ пева Трисвету песма, свештеник и ђакон чине заједно три поклона пред светим Престолом.

Затим ђакон, полугласно, говори свештенику:

Заповеди, владико.

Свештеник говори: Благословен који долази у име Господње.

Таже, сотвори́кѣ поклонѣніе, кꙋдѣи́тъ ко стѣ́и Олтарѣ дѣ́аконѣ и ѿзадѣ е́гѡ стѣ́нникѣ, и дѣ́аконѣ ѿѣкѣ полага́тъ стѣ́е стѣ́и на стѣ́и трапѣзѣ. Таже Ѡбачни́мъ тропари́.

Дѣ́аконѣ: Гдѣ́ помѡлимѣ.

Дѣ́акѣ: Гдѣ́, помѡди́.

Стѣ́а же пѣвѣцѣи прѣидѣ́тъ на послѣ́дній тропарѣ, глаго́летѣ дѣ́аконѣ ко іерѣю, прикло́нѣ кꙋдѣи́тъ главо, и Ѡра́ра кꙋ рѣцѣ́ держѣ́ тремѣ́ перетѣ́:

Бл҃гослови́, влады́ко, вре́мѣ трисѣ́тѡгѡ.

Стѣ́нникѣ же глаго́летѣ мѣтѣ́ стѣ́и:

Мѣтѣ́ трисѣ́тѡгѡ пѣ́нѣ:

Бже́ стѣ́и, иже ко стѣ́и́хъ почивѣ́и ...

Іерѣ́и же, зна́менѣ е́гѡ, глаго́летѣ: Іѣ́кѡ стѣ́и стѣ́и, кже́ на́шѣ, и тѣе́кѣ сла́вѣ козыма́емѣ, Ѡцѣ́ и сѣ́и и стѣ́омѣ дѣ́хѣ́, нѣ́и́нѣ и прѣ́ишѡ...

Таже дѣ́аконѣ наво́дѣтъ Ѡра́ремѣ, глаго́ла ко кнѣ́ стѡлѣ́цѣмѣ келегѣ́ишѡ: **И ко кѣ́ки кѣ́кѡвѣ.**

Дѣ́акѣ: Я́минѣ.

Пѣ́кѣемѣ же трисѣ́тѡмѣ, глаго́летѣ и сѣ́и, іерѣ́и же и дѣ́аконѣ, трисѣ́тѡе, тѡрѣ́ци кꙋдѣи́тъ и покло́ны трѣ́ прѣ́ стѣ́омѣ трапѣ́зоѡ. Таже глаго́летѣ дѣ́аконѣ ко іерѣю:

Повѣ́и, влады́ко.

Стѣ́нникѣ: Бл҃гослови́нѣ г҃адѣ́и ко ѡ́мѣ гдѣ́и.

Потом крећу ка горњем месту:

Бакон: Благослови, владико, Горњи престо.

Свештеник благосиљајући, горње место, говори:

Благословен си на престолу славе царства твога, Ти који седиш на Херувимима, свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

По завршетку Трисвете песме, ђакон, дошавши пред свете двери, говори:

Бакон: Пазимо!

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост!

Чтец: Прокимен, псалам Давидов...

Бакон: Премудрост!

Чтец говори наслов Апостола;

Бакон: Пазимо!

И чита се Апостол, а кад се заврши Апостол.

Свештеник говори: Мир ти.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост!

Чтец: Алилуја.

И пева се Алилуја са стиховима. Док се то пева, ђакон узима кадионицу, приступа свештенику који ставља тамјан у њу и примивши благослов, кади

И ѿходѣтъ къ горнемѹ мѣстѹ: ѿ цѣнникѹ ѿходѣ
глаголетъ:

Діаконъ: Благослови, владыко, горній прѣтолъ.

Іерейъ же: Благословенъ еси на прѣтолѣ славы цр҃кѣи
твоѣи ѿ, едѣлѣи на херувимѣхъ, воедѣлѣ, нынѣ и причесно и
ко вѣки вѣковѣхъ.

[Вѣдательно, ѿко цѣнникѹ не подокѣтъ на горне
мѣсто возходити, ниже едѣкти на немъ: но едѣкти ко
странѣ горнаго прѣтола, ѿз ѿжныа странѣ.]

По исполненіи триг҃аго, пришедъ предъ стѣна двери ...

Діаконъ глаголетъ: Вѣнемъ.

Іерейъ же возглаголетъ: Миръ вѣмъ.

И чтецъ глаголетъ: И дѣхови твоѣмѹ.

И пакы діаконъ: Премѣдростъ.

И чтецъ: прокименъ, ѱаломъ дѣдовъ.

Посѣмъ діаконъ: Премѣдростъ.

И чтецъ, надписаніе апѣла: ...посланіа стѣго апѣла павла
чтеніе.

И пакы діаконъ: Вѣнемъ.

Апѣлъ же исполньшѣа, глаголетъ цѣнникъ: Миръ ти.

И чтецъ глаголетъ: И дѣхови твоѣмѹ.

Діаконъ: Премѣдростъ.

Чтецъ: Аллилуја.

Апѣлъ же чтомѹ, діаконъ, пріемъ кадиальницѹ и дѣмѣамъ,
приходитъ къ цѣнникѹ, и пріемъ благословеніе ѿ него,

свету Трпезу унаоколо, сав олтар, свештеника, и са двери иконостас и народ. И свештеник говори ову молитву:

МОЛИТВА ПРЕД ЈЕВАНЂЕЉЕ:

Запали у срцима нашим...

А ђакон, оставивши кадионицу, прилази свештенику, и приклонивши главу, држећи крајем прстију ораp, указује на свето Еванђеље и говори:

Бакон: **Благослови, владико, благовеститеља светог Апостола и Еванђелиста** (име Еванђелиста чије се Еванђеље чита);

И свештеник, осењујући га крсним знаком, говори:

Бог, молитвама светога славнога Апостола и Еванђелиста (име), Да теби, Благовеститељу, да реч с великом силом на испуњење Еванђеља љубљенога Сина његова, Господа нашег Исуса Христа.

Бакон: **Амин.** и поклонивши се светом Еванђељу, прима га из руку свештеника и изишавши кроз свете двери, док пред њим иду свећеносци, долази и стаје на амвон. (Ако служи Епископ, ђакону јеванђеље даје, најстарији свештеник, а он га носи епископу, на благослов).

Бакон: **Премудрост, право стојмо; чујмо свето Еванђеље.**

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

кадиѣтъ сѣдѣоу трѣпѣзѣ ѿкрѣстѣ, ѡ олтарѣ кѣль, ѡ цѣѣнникѣ.

Ѹцѣѣнникѣ же, стоѡл предѣ сѣдѣоу трѣпѣзоу, глаголетѣ мѡтѣкѣ сѣѡ:

Мѡтѣка прѣжде ѣвѣлѣа.

Ѳозѣилѣи къ ердцѣхѣ наѣшихѣи ...

Дѣѡконѣ же, кадиѡло ѡложѣкъ на ѡкѡичное мѣсто, прихѡдитѣ къ цѣѣнникѣ, ѡ подклонѣкъ ѣмѡ глакѡ екоѡ, держѡ ѡрѡрѣ крайнимѣи перѣстѣи ѡ ѡѣказѡ на сѣдѣѡе ѣвѣлѣе, глаголетѣ:

Бѣгословѣи, владѣико, кѡговѣститѣлѣа сѣдѣгѡ ѡпѣла ѡ ѣвѣлѣѣа ѡмѣкъ.

Ѹцѣѣнникѣ, знаменѡа ѣгѡ, глаголетѣ:

Бѣѣ, мѡтѣкѣми сѣдѣгѡ слакѣнагѡ, вѣсѣхѡальнагѡ ѡпѣла ѡ ѣвѣлѣѣа ѡмѣкъ, да дѡстѣтъ чѣстѣ глагоѡа кѡговѣститѣкѡѡѡѣмѣмѣи силѡи многѡи ко ѡсполнѣнѣе ѣвѣлѣа козѡѡбѡвѣннагѡ ѡпѣла екоѡгѡ, гдѡ наѣшегѡ ѡпѣла хрѣтѡа. ѡ подлетѣтъ ѣмѡ сѣдѣѡе ѣвѣлѣе.

Дѣѡконѣ же, рѣкъ: ѡмѣникѣ, ѡ поклонѣкѣа сѣдѣѡмѡ ѣвѣлѣѡи, прѣѣмлетѣ ѣ, ѡ ѡзшедѣтъ сѣдѣѣми дѡверѣми, предходѡдѣѡѡѡѡѣмѣмѣи ѣмѡ лампѡдѣмѣа, прихѡдитѣ ѡ стоѡитѣ на ѡмѣкѡнѣ, ѡпѣла на ѡѣчинѣнѡмѣ мѣстѣтѣ. Ѣерѣѣи же, стоѡл предѣ сѣдѣоу трѣпѣзоу ѡ зрѡ къ зѡпадѣ, козѡглашѡлетѣ:

Прѣмѡдрѡстѣ, прѡбѡстѣи, ѡѣсѡлѡшѣмѣи сѣдѣгѡ ѣвѣлѣа.

Тѡже: ѡмѣрѣ къѣмѣа.

Дѡдѣѣ: ѡ дѡхѡви тѡѡѡмѡ.

Бакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опроштај, отпуштење грехова слугу Божијих браће овог светог храма.

Народ: Господе, помилуј (трипут)

Бакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овог светог храма, и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за православне свуда.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Бакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овом, за оне који се труде, који певају, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

СВЕШТЕНИК ЧИТА МОЛИТВУ
УСРДНОГ МОЉЕЊА:

ГОСПОДЕ, Боже наш, прими ово усрдно мољење...
и возглашава: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Оглашени, помолите се Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Верни, помолимо се за оглашене.

Діаконъ: ѿце молиме ѿ млѣти, жїзни, мирѣ, здравїи, спїсїни, поспїсїни, процїсїни и ѿстакаїни грѣхѡвъ рахѡвъ кїїнѡвъ, кратїи стїгѡ храма свѡ [ѡце ко Ѡкїтеи: стїка Ѡкїтеи еѡ].

Діакъ: Гдї, помїлѡи, трїжды.

Діаконъ: ѿце молиме ѿ клїеннѡхъ и принопамачнѡхъ стїкїшнѡхъ патриархѡхъ православнѡхъ, и создатеахъ стїгѡ храма свѡ [ѡце ко Ѡкїтеи: стїка Ѡкїтеи еѡ], и ѿ крѣхъ преждепочївнѡхъ Ѡтцѣхъ и кратїахъ, здѣ лежацинѡхъ и поквиѡдѡ, православнѡхъ.

Діакъ: Гдї, помїлѡи, трїжды.

Діаконъ: ѿце молиме ѿ плодоноацнѡхъ и докродкїуцнѡхъ ко стїкѡи и крѣтнѣкѡи храмѣ еѡи, трїждѡуцнѡхъ, поѡцнѡхъ и предѣтѡацнѡхъ лѡдехъ, ѡжидѡуцнѡхъ ѡ текѣ великїа и когачнѡ млѣти.

Діакъ: Гдї, помїлѡи, трїжды.

Млѣтка прикїжнагѡ моленїа:

Гдї кїе нашѡ, прикїжное стї моленїе ... **возглашенїе:**
їѡко млѣтнѡи и члѣкѡколюкїца кїѡ еїи, и текѣ еѡвѡ
козимлїемѡ, Ѡцї и сїи и стѡмѡ дїхѡ, нынѣ и прїишѡи ко
кїкн кїкѡвъ.

Діакъ: ѡмїнѡ.

Діаконъ: Помолїтеѡ, ѡглашенїи, гдїки.

Діакъ: Гдї, помїлѡи.

Діаконъ: Вкрїи, ѿ ѡглашеннѡхъ помолїмеѡ, да гдї
помїлѡетѡ ѡхъ.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Да их Господ помилује.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Да их научи речи истине

Народ: Господе, помилуј

Бакон: Да им открије Еванђеље правде.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Да их присаједини својој светој, саборној и апостолској Цркви.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Оглашени, главе своје Господу приклоните.

Народ: Теби, Господе

СВЕШТЕНИК ЧИТА

МОЛИТВУ ЗА ОГЛАШЕНЕ :

Господе Боже наш, који на висинама живиш... **и говори возглас:** Да и они с нама славе пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Ви који сте оглашени, изиђите; оглашени, изиђите; ви који сте оглашени изиђите; нико од оглашених (да не остане). А ви који сте верни, опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Діікѣ: Гдѣ, поміладѣ.

Дііаконѣ: **Ѡгласітѣ ѡ хъ слобомѣ истинны.**

Діікѣ: Гдѣ, поміладѣ.

Дііаконѣ: **Ѡкріетѣ ѡмѣ ѣвѣліе правды.**

Діікѣ: Гдѣ, поміладѣ.

Дііаконѣ: **Ѡоеднітѣ ѡ хъ стѣкѣ коіѣ, сокорнѣкѣ ѡ апостолѣкѣ цркви.**

Діікѣ: Гдѣ, поміладѣ.

Дііаконѣ: **Ѡійѣ, поміладѣ, застѣпѣ ѡ сохранѣ ѡ хъ, кѣже, твоеѣ кѣгодѣтѣѡ.**

Діікѣ: Гдѣ, поміладѣ.

Дііаконѣ: **Ѡгласіеннѣ, глакѣ кѣша гдѣкѣ приклонітѣ.**

Діікѣ: Тѣкѣ, гдѣ.

Алітѣ ѡ ѡгласіенныхъ:

Гдѣ кѣже нѣшѣ, ѡже на высокихъ жнкѣѣ ѡ на смірѣнныѣ... **Ѡозгласіеніе:** Да ѡ тѣѣ ѡхъ нѣми слѣкѣтѣ прѣчтнѣѣ ѡ великолѣпѣѣ ѡмѣ твоеѣ, Ѡцѣ ѡ сна ѡ стѣгѣ ѡ дѣла, нѣнѣкѣ ѡ пріенѣ ѡ ко кѣкѣ кѣкѣѡкѣ.

Діікѣ: Амѣнѣ.

Дііаконѣ: **Ѡанцы ѡгласіеннѣ, ѡзыдѣтѣ. Ѡгласіеннѣ, ѡзыдѣтѣ. Ѡанцы ѡгласіеннѣ, ѡзыдѣтѣ. Да нѣкто ѡ ѡгласіенныхъ, ѣлѣнцы кѣрнѣѣ, пѣкѣ ѡ пѣкѣ мѣромѣ гдѣ помѣланѣѣ.**

Діікѣ: Гдѣ, поміладѣ.

Бакон: Заштиту, спаси, помилуј и сачувај нас.
Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Премудрост!

СВЕШТЕНИК ЧИТА МОЛИТВУ
ВЕРНИХ ПРВУ :

Благодаримо Ти, Господе Боже Сила... **и
возглашава:** Јер Теби приличи свака слава, част и
поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и
увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

**Бакон: Заштиту, спаси, помилуј и сачувај нас,
Боже, благодаћу твојом.**

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Премудрост!

СВЕШТЕНИК ЧИТА МОЛИТВУ
ВЕРНИХ ДРУГУ:

Опет и много пута Теби припадамо, и Теби се
молимо... **и возглашава:** Да свагда чувани влашћу
твојом, Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме
Духу, сада и увек и у векове векова.

Тада ђакон улази у олтар, узима кадионицу,
приноси је свештенику, који у њу ставља тамјан, и
добивши благослов, кади свету трпезу, олтар,
свештеника, и са солије храм и народ.

Народ: Амин.

Діаконъ: Застѣпѣ, спѣи, помѣлѣи ѣ сохрани нѣсѣ, кѣже,
твоѣю кѣгодѣтѣю.

Діакъ: Гдѣи, помѣлѣи.

Діаконъ: Премѣдростѣ.

Мѣтѣва кѣрнѣхъ пѣркал:

Бѣгодарѣмѣ тѣлѣ, гдѣи кѣже спѣлѣ...

Возглашеніе: Ыѣкѣ подоклѣетѣ тѣкѣ вѣлѣкѣ слѣка, чѣстѣ ѣ
поклонѣнѣи, оцѣи ѣ спѣи ѣ стѣомѣ дхѣ, нѣкѣи ѣ прѣсѣно ѣ ко
кѣкѣи кѣкѣоѣкѣ.

Діакъ: Амѣнѣ.

Діаконъ: Пѣки ѣ пѣки мѣромѣ гдѣ помѣланѣсѣ.

Діакъ: Гдѣи, помѣлѣи.

Діаконъ: Застѣпѣ, спѣи, помѣлѣи ѣ сохрани нѣсѣ, кѣже,
твоѣю кѣгодѣтѣю.

Діакъ: Гдѣи, помѣлѣи.

Діаконъ: Премѣдростѣ.

Мѣтѣва кѣрнѣхъ вѣторѣл:

Пѣки, ѣ мнѣогаждѣ тѣкѣ припѣдѣемѣ ѣ тѣкѣ мѣо лѣмѣлѣ...

Возглашеніе: Ыѣкѣ да подѣ держѣкою твоѣю вѣсѣгдѣ хранимѣи,
тѣкѣ слѣвѣ возмылѣемѣ, оцѣи ѣ спѣи ѣ стѣомѣ дхѣ, нѣкѣи ѣ
прѣсѣно ѣ ко кѣкѣи кѣкѣоѣкѣ.

Діакъ: Амѣнѣ.

И ѣкѣрѣзѣютѣ стѣлѣ дѣрѣи.

Тѣже, хѣрѣкѣметѣкѣи пѣкѣни пѣкѣлѣмѣкѣи, діаконѣ, прѣемѣ
кадѣлѣкѣниѣ, ѣ дѣмѣлѣмѣ вложѣкѣ, прѣходѣтѣ ко
спѣенѣкѣ, ѣ прѣемѣ кѣгѣословѣнѣи ѣ негѣо, кадѣтѣ стѣю

Велики Вход: излазе на северна врата, док пред њима иду свећеносци, и пролазе кроз храм молећи се обојица за све, и говорећи:

Бакон: СВЕ ВАС, ДА ПОМЕНЕ ГОСПОД БОГ У ЦАРСТВУ СВОМЕ, СВАГДА, САДА И УВЕК И У ВЕКОВЕ ВЕКОВА.

И пева се други део Херувимске песме. Бакон, ушавши на свете двери, стаје с десне стране, и кад свештеник улази, Бакон му говори: **Свештенство твоје да помене Господ Бог у Царству своме, свагда, сада и увек и у векове векова.**

А свештеник њему: Баконство твоје да помене Господ Бог у Царству своме, свагда, сада, и увек и у векове векова.

И свештеник ставља свети путир на свети Престо, и узевши свети дискос од ђакона, ставља га на свети Престо, говорећи:

Благообразни Јосиф, скинувши с дрвета пречисто Тело твоје, обави га чистом плаштаницом, и мирисима помазавши положи га у нови гроб. У гробу телесно, у аду душом као Бог, у рају са разбојником, и на престолу био си, Христе, са Оцем и Духом, све испуњавајући, Неограничени. Гроб твој, Христе, извор васкрсења нашега, показа се као живоносан, као лепши од раја, ваистину светлији од сваке царске одаје.

деи́κία ρδκίη. Βάμχ же еѣкίη потіръ къ ρдцѣ прѣмлетчъ, ѿ ѿисходатчъ Ѡка еѣкверноу еѣрпапоу молѣмелъ, предходѣцимъ ѿмъ лампѣмъ.

Діаконъ глаголетчъ: Вѣхъъ вѣсъ пракосла́внѣхъ хрѣтіанъ да поманѣтчъ гдѣ вѣъ ко црѣтвѣи своѣмъ вѣгдѣ, нынѣ ѿ прѣснѡ ѿ ко вѣкѣи вѣкѡвѣхъ.

Вшедъ же діаконъ вѣдѣръ еѣкѣхъ дѣреѣи, еѣоѣтчъ ѡдѣснѣю: ѿ хотѣцѣ еѣѣенникѣ вѣнѣти, глаголетчъ къ немѣ:

Діаконъ: Да поманѣтчъ гдѣ вѣъ еѣѣенѣтко тѣоѣ ко црѣтвѣи своѣмъ.

ѿ еѣѣенникѣ къ немѣ: Да поманѣтчъ гдѣ вѣъ еѣѣеннодіаконѣтко тѣоѣ ко црѣтвѣи своѣмъ, вѣгдѣ, нынѣ ѿ прѣснѡ ѿ ко вѣкѣи вѣкѡвѣхъ.

ѿ еѣѣенникѣ ѡѣкѡ портѣкѣлетчъ еѣкѣи потіръ на еѣѣю трапѣзѣ: еѣкѣи же діаконѣ вѣзѣмъ со глакѣи діаконѣ, портѣкѣлетчъ ѿ тоѣи на еѣѣю трапѣзѣ, глагола:

Бѣгоѡвѣразный іѡвѣнѣфъ, еѣ дрѣка инѣмъ прѣѣтѣоѣ тѣкло тѣоѣ, плацѣнѣцею чѣстоу ѡкѣкѣхъ, ѿ еѣлѣгѡдѣхѣнѣми ко грѡкѣкѣ нѡвѣкѣ покѣрѣкѣ положѣи. Но грѡкѣкѣ плѡтѣи, ко ѣдѣкѣ же еѣ дѣшѣю іѣкѡ вѣъ, къ рѣи же еѣ разѣѡѣнѣнѣкомъ, ѿ на прѣтѡлѣкѣ кѣмъ еѣи, хрѣтѣ, со ѡѣѣмъ ѿ дѣѡмъ, вѣлѣ ѿсполнѣлѣи неѡпѣнѣнѣи. Іѣкѡ жѣнѣконѡѣецѣхъ, іѣкѡ рѣлѣ краѣнѣкѣишѣи, коѣнѣти не ѿ чертѡга вѣлѣкѣгѡ царѣкѣгѡ показѣлѣ свѣтѣлѣкѣишѣи, хрѣтѣ, грѡвѣкѣ тѣѡи, ѿточѣнѣкѣ нышигѡ коѣрѣнѣлѣ.

Онда узевши покриваче са светог дискаса и путира меће их на једну страну светог Престола, и узевши воздух са ђаконових плећа, и окадивши, покрива свете Дарове њиме, говорећи: Благообразни Јосиф...

Затим, узевши кадионицу од ђакона, кади свете Дарове три пута, говорећи: По доброты својој, Господе, чини добро Сиону, и нека се сазидају зидови Јерусалимски; тада ће Ти бити благоугодна жртва правде, принос и жртве паљенице; тада ће приносити на жртвеник твој теоце.

И вративши кадионицу говори ђакону: Помени ме, брате и саслужителу.

А ђакон, приклонивши главу и држећи ораp са три прста десне руке, говори свештенику: Дух Свети доћи ће на тебе, и сила Свевишњега осениће те, Помени ме, владико свети.

Свештеник: Да те помене Господ Бог у Царству своме, свагда, сада и увек и у векове векова.

Ђакон: Амин, и целивавши руку свештенику, излази на двери, и ставши на уобичајено место, говори:

Ђакон: Допунимо молитву своју Господу.

Таже покрѡвцы ѡрѣво взѣмъ ѿ сѣи́ннѡгѡ дѣкоса ѡ сѣгѡ потѣра, полагаѣтъ на ѣдинѣи страни сѣгѡ трапѣзы: воздѣхъ же ѿ дѣкона рама взѣмъ, ѡ покади́къ, покрываѣтъ ѡмъ сѣгѡ, глагола: Блгообразный ѡиоиф...

И прѣемъ кадиальницѣ ѿ дѣконовы рѣки, кади́тъ сѣгѡ трижды, глагола:

Оубѣжи, гди, блгоколѣнїемъ твоимъ ѡна, ѡ да созиждѣтъ сѣбѣ иерѡлимитѣ: тогда блгоколѣши жѣртвѣ правды, возношѣнїе ѡ крѣожегѣема, тогда возложѣтъ на олтарѣ твоѣ телѣци.

И ѡдѣкъ кадиальницѣ, приклонѣкъ глаго, глаголетъ дѣконѣ:

Помолиѣ ѡ мнѣ, брате ѡ соладжѣтелю.

И дѣконъ къ немѣ: Дѣхъ сѣгѡ наидѣтъ на тѣ, ѡ ина кѣшнѡгѡ ѡрѣкнѣтъ тѣ.

И сѣи́нникъ: Тѡже дѣхъ содѣиѣтѣдѣтъ намъ всѣ дни жикотѣ нашѡгѡ.

Таже ѡ дѣконъ, поклонѣкъ ѡ сѣмъ глаго, держѣ кѣдѣкѣ ѡ орѣрѣ тремѣ перѣты деснѣцы, глаголетъ ко сѣи́нникѣ: Помни ѡ ма, владыко сѣгѡ.

И сѣи́нникъ: Да помни́тъ тѣ гдѣ бѣ ко црѣкѣи своѣмъ, крѣгдѣ, нѣнѣ ѡ прѣисѡ ѡ ко кѣки кѣкѡвѣ.

Дѣконъ же, рѣкъ: Аминъ, ѡ цѣлоуѣкъ деснѣцѣ сѣи́нника, ѡхѡдитъ свѣрными дѣрѣми, ѡ сѣгѡ на ѡкѣчномъ мѣстѣ, глаголетъ:

Дѣконъ: Исполнимъ млѣтѣв нашѣ гдѣки.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За предложене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Преостало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Діікѣ: Гдѣ, поміади.

Дііаконѣ: Ѡ предложенныхъ чтихъ дарехъ гдѣ помолнмса.

Діікѣ: Гдѣ, поміади.

Дііаконѣ: Ѡ стѣмъ храмѣ ема, ѡ еъ вѣроу, кѣгоовкнїемъ ѡ стѣромъ вѣнмъ входѣцнхъ конъ, гдѣ помолнмса.

Діікѣ: Гдѣ, поміади.

Дііаконѣ: Ѡ ѡзквнчнмъ намъ Ѡ кѣкѣл кѣоркн, гнѣва ѡ нѣжды, гдѣ помолнмса.

Діікѣ: Гдѣ, поміади.

Дііаконѣ: Застѣпн, спїи, поміади ѡ сохранї намъ, кѣже, твою кѣгодѣтїю.

Діікѣ: Гдѣ, поміади.

Дііаконѣ: Днѣ кѣгѣо совершенна, стѣ, мїрна ѡ кѣзгрѣшнн, ѡ гдѣ пробнмъ.

Діікѣ: Подїи, гдѣ.

Дііаконѣ: Ангѣла мїрна, вѣрна наставнннн, хранїтѣла дѣшъ ѡ чѣлѣмъ намнхъ, ѡ гдѣ пробнмъ.

Діікѣ: Подїи, гдѣ.

Дііаконѣ: Прѣцїнїа ѡ ѡстѣвлїнїа грѣхѣвѣ ѡ прѣгрѣшїнїи намнхъ, ѡ гдѣ пробнмъ.

Діікѣ: Подїи, гдѣ.

Дііаконѣ: Дѣбрнхъ ѡ полѣзннхъ дѣшамъ намнмъ ѡ мїра мїроки, ѡ гдѣ пробнмъ.

Діікѣ: Подїи, гдѣ.

Дііаконѣ: Прѣче кѣремъ жнкотѣ намнмъ кѣ мїрѣ ѡ поклѣнїи кончѣтн, ѡ гдѣ пробнмъ.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

СВЕШТЕНИК ГОВОРИ
МОЛИТВУ ПРИНОШЕЊА:

Господе Боже Сведржитељу... **и возглашава:** Милосрђем Јединороднога Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твојем.

Бакон: Љубимо једни друге, да бисмо једнодушно исповедали:

Народ: Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу једносуштну и неразделиву.

Док се свештеник поклања три пута, у олтару, то исто ради и ђакон, и целива место на свом орару, где је знак крста, а ако служе два, и више ђакона,

Діакъ: Подій, гдѣ.

Діаконъ: Хрѣтіанскѣа кончѣны жикотѣ нашигѣ, кезколѣзненѣ, непостѣдны, мѣрны, ѣ добрагѣ ѡвѣкта на стѣрашнѣмѣ судѣнѣи хрѣтоу, проимѣ.

Діакъ: Подій, гдѣ.

Діаконъ: Прегѣдѣю, пречѣдѣю, прелѣгоелокѣннѣю, елѣкнѣю клѣцѣу нашѣу кѣѣ ѣ принодѣѣ мѣрѣю, со кѣѣми стѣѣми помѣнѣкше, елѣми елѣѣ, ѣ дрѣгѣ дрѣга, ѣ кѣѣк жикотѣ нашѣ хрѣтоу кѣѣ предадѣмѣ.

Діакъ: Текѣ, гдѣ.

Млѣтка приношѣнѣа, по постѣклѣнѣи
кѣѣтвенныхѣ дарѣкѣ на стѣѣи трапѣзѣ:

Гдѣ кѣѣ кѣѣдержитѣлю... **Возглашѣнѣе:** Шѣдрѣтами едѣнорѣднѣгѣ елѣ твоѣгѣ, елѣ нѣмѣже елѣголѣкнѣ елѣ, со прегѣтѣмѣ ѣ елѣгѣмѣ ѣ жикотѣкѣрѣлѣцѣнѣмѣ твоѣмѣ дѣѣомѣ, нѣнѣѣ ѣ приенѣ ѣ во кѣѣки кѣѣкѣкѣ.

Діакъ: Аминѣ.

Іерѣи: Мѣрѣ кѣѣмѣ.

Діакъ: Ѣ дѣѣховѣ твоѣмѣ.

Діаконъ: **Возлѣвѣмѣ дрѣгѣ дрѣга, да едѣномѣелѣемѣ ѣспѣкѣмы.**

Діакъ: Оцѣ ѣ елѣ ѣ стѣлѣо дѣѣа, трѣѣ едѣноелѣцѣнѣю ѣ нераздѣлѣнѣю.

Ѣ елѣеннѣкѣ поклѣнѣетѣа трѣѣжды, глаголѣа тѣѣнѣо: **Возлѣвѣлѣо тѣа, гдѣ...** **Нѣстѣолѣтѣлѣ же глаголѣетѣа: Хрѣтоу елѣ посредѣ насѣ. Ѣ ѡвѣкѣелѣетѣа елѣкѣлѣкѣнѣи: Ѣ елѣтѣ, ѣ кѣѣдетѣа. Тѣѣкожде ѣ дѣѣаконѣ, елѣце кѣѣдѣтѣа дѣѣа, ѣлѣнѣ трѣѣ, елѣкѣлѣютѣа**

раде то исто и целивају један другога у рамена, а старији говори: Христос међу нама, а млађи одговара: И јесте и биће. Након тога најстарији произноси:

Бакон: Двери, двери, премудрошћу пазимо!

Народ: ИСПОВЕДАЊЕ ВЕРЕ

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог.
И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединороднога, рођеног од Оца пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало;
Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек;
И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и погребен; И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму;
И Који се узнео на небеса и седи са десне стране Оца;
И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом Царству неће бити краја.

кѣиждо ѡрака ѡкоѣ, ѣдѣже крѣта ѡбразъ, ѣ дрѣга дрѣга къ рамена, тожде галгѡлице, ѣже ѣ цѣинници. Подѡкнѣ же ѣ дѣаконъ спокалнѣтѣа, на неѣже стѡитѣ мѣстѣ, ѣ цѣлѣтѣ ѡрака ѡкоѣ, ѣдѣже ѣтѣ крѣта ѡбразъ, ѣ такѡ козглѡшѣтѣа:

Двѣри, двѣри, премѣдрѡстѣю кѡнмемѣ.

Людѣ, ѣспѡвѣданѣе кѣркы:

Вѣрѣю ко ѣдѣнаго кѣа ѡцѣа, вседержѣтелѣа, творцѣа нѣбѣ ѣ землѣа, вѣдѣимыѣ же кѣрѣмѣа ѣ невѣдѣимыѣа.
Ѣ ко ѣдѣнаго гѣа ѣиса хрѣта, ѣна ѣжѣа, ѣдѣнорѡднаго, ѣже ѡ ѡцѣа рождѣннаго прежде кѣрѣхѣа кѣркѣа: ѣвѣтѣа ѡ ѣвѣтѣа, кѣа ѣстинна ѡ кѣа ѣстинна, рождѣнна, неѡтворѣнна, ѣдѣносѡщѣна ѡцѣа, ѣѣже кѣа кѣша.
Нѣаъ радѣа челѡкѣкѣа ѣ наѣшегѡ радѣа ѣпѣнѣа, ѣшѣдѣаго ѣа нѣаъ, ѣ коплѡтѣкѣагѡа ѡ дѣа ѣта ѣ мѣрѣа дѣа, ѣ кѡчѣкѣшѣаа.
Раѣпѣтаго же за нѣа при пѡнтѣѣстѣкѣа пѣлѣтѣа, ѣ страдѣаѣа, ѣ погрѣкѣнна. Ѣ кокрѣшаго къ трѣтѣѣ дѣнѣ, по пѣнѣнѣаѣа.
Ѣ козшѣдѣаго на нѣаѣа, ѣ ѣкѣлѣа ѡдѣнѣю ѡцѣа.
Ѣ пѣкѣа гѣадѣцаго ѣо ѣлѡкоѡ, ѣдѣтѣа жѣвѣаѣа ѣ мѣртѣкѣаѣа, ѣгѡже цѣрѣвѣю не вѣдѣтѣа коцѣа.

И у Духа Светога, Господа, Животворнога, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке.

У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

Исповедам једно крштење за опроштење грехова.

Чекам васкрсење мртвих.

И живот будућега века. Амин.

Бакон: Стојмо добро, стојмо са страхом, пазимо да свети Принос у миру узнесемо. (и након тога улази у олтар)

Народ: Милост мира, жртву хвале.

Свештеник се окреће ка народу и гласно га благосиља:

Благодат Господа нашега Исуса Христа, и љубав Бога и Оца, и заједница Светога Духа, да буде са свима вама.

Народ: И са духом твојим.

Свештеник, окренут ка народу уздиже руке, узвикујући:

Горе имајмо срца!

Народ: Имамо их ка Господу.

Свештеник: Заблагодаримо Господу.

Народ: Достојно и праведно...

Свештеник се моли почињући свето Узношење, док ђакон узима рипиду и лелуја њоме изнад предложених дарова.

И кѣ дѣа стѣго, гдѣ, животкорѣцаго, ѿже ѿ оца
исходѣцаго, ѿже со оца и синомъ спокланѣема, и
славиима, гл҃гоблѣшаго пррѣки.

во еднѣ стѣю, соборнѣю и аплѣкнѣю црковѣ.

Исповѣдѣю еднѣ крѣщеніе, во ѡстѣвленіе грѣхѣкѣ.

Члѣю воскресѣнїа мѣртвѣхѣ:

И жїзни вѣдѣцаго вѣка. Аминѣ.

**Дѣаконѣ: Стѣнемѣ докрѣ, стѣнемѣ со стѣрахомѣ, конемемѣ,
стѣо козношеніе кѣ мирѣ приносїти.**

Днѣкѣ: Алѣтѣ мира, жѣртвѣ хваленїа.

И стѣнннѣкѣ оѣкѣ, вземѣ коздѣхѣ ѿ стѣхѣ и цѣлокѣкѣ
ѿ, полагѣтѣ на еднѣ мѣсто, гл҃гоблѣ: Бл҃годѣтѣ гдѣ:

воглашенїе:

Бл҃годѣтѣ гдѣ нашѣго иїса хрѣта, и лѣкѣ вѣа и оца, и
причѣтїе стѣго дѣа, вѣди со вѣкѣми вѣми.

Днѣкѣ: И со дѣхомѣ тѣоимѣ.

Сѣнннѣкѣ: Горѣ имѣнимѣ сердца.

Днѣкѣ: Имѣмы ко гдѣ.

Сѣнннѣкѣ: Бл҃годаримѣ гдѣ.

Днѣкѣ: Достѣоно и праведно...

**Дѣаконѣ же, поклонївѣа, вхѣднѣтѣ во стѣнѣ олѣтарѣ, и
прїимѣ рїпїдѣ, вѣетѣ стѣла бл҃гоговѣннѣ.**

Достојно је и праведно Тебе певати, Тебе благосиљати...

Свештеник гласно: Победничку песму појући, кличући, узвикујући и говорећи:

Народ: Свет, Свет, Свет, Господ Саваот! Пуно је небо и земља славе твоје; Осана на висинама, благословен који долази у име Господње; Осана на висинама.

Притом ђакон, узевши свету звездицу са светог дискаса, чини над њиме знак крста, и целивавши је оставља на страну.

А свештеник, наставља узношење:

Са овим блаженим Силама, човекољубиви Владико...

Свештеник: Примите, једите, ово је Тело моје, које се за вас ломи на отпуштење грехова.

Народ: Амин.

Свештеник: **А тако исто и чашу по вечери, говорећи:**

Пијте из ње сви: ово је Крв моја Новог Завета, која се за вас и за многе пролива на отпуштење грехова.

Народ: Амин.

Свештеник наставља:

Сећајући се дакле ове спасоносне заповести, и свега што се нас ради збило: крста, гроба, тридневнога васкрсења, узласка на небеса, седења с десне стране, и другог и славног доласка.

Свјенникъ же молитѣл: Достойно и праведно чл ꙗкѣти, чл кѣгословѣти...

Возгласѣнїе:

Покѣднѣю ꙗкѣнь поюще, копѣюще, зыкѣюще и глаголюще.

Днѣкъ: Сѣтъ, сѣтъ, сѣтъ гдѣ сакаѡдѣ, нѣполнѣ нѣо и землѣ слѣкы твоѣл: ѡганна къ кѣшннѣхъ, кѣгословѣнѣ грдѣкѣи ко ѣмѣ гдѣне, ѡганна къ кѣшннѣхъ.

И здѣ ꙗкѣи дѣаконъ, прѣимѣ сѣдѣю свѣздицѣ ѡ сѣгѡво дѣскоса, творѣнѣтѣ крѣтѣ ѡкразѣ верхѣ сѣгѡ, и цѣлоуѣкѣ ѡ, полугѣрѣтѣ. Тѣже прѣходѣнѣтѣ, и стѣнѣтѣ на деснѣкѣи стѣранѣ: и взѣмѣ рѣпѣдѣ къ рѣцѣкѣ, ѡмѣхнѣтѣтѣ тѣхѡ со вѣлѣкнѣмѣ кнѣмѣнѣемѣ и стѣрѣхомѣ верхѣ сѣтѣхъ дѣрѡвѣкѣ, ѣакѡ не сѣрѣти мѣхлѣмѣ, ни нѣномѣ чѣсомѣ такоуѡмѣ.

Свјенникъ молитѣл: Оѣ иѣми и мѣи кѣжѣннѣми иѣлами, мнѣкѣ...

Возгласѣнїе:

Прѣимѣтѣ, ѣдѣтѣ, иѣе сѣтѣ тѣкло моѣ, сѣже за кѣи лѡмѣмоѣ ко ѡстѣвлѣнїе грдѣхѡвѣкѣ.

Днѣкъ: ѡмѣнѣ.

Свјенникъ тѣлѣнѡ: Подѡкнѣтѣ и чѣшѣ по вѣчерѣи, глагола:

Возгласѣнїе:

Пѣтѣ ѡ неѣл кѣи, иѣл сѣтѣ крѡкѣ моѣ нѡвагѡ закѣтѣ, ѣже за кѣи и за мнѡгѣл нѣзанѣемѣл ко ѡстѣвлѣнїе грдѣхѡвѣкѣ.

Днѣкъ: ѡмѣнѣ.

Свјенникъ молитѣл: Помнѣюще оѣдѣ оѣкѡ сѣсѣтѣльнѣю сѣю заповѣдѣ, и вѣлѣ, ѣже ѡ нѣрѣкѣ кѣкѣшлѣ: крѣтѣ, грдѣкѣ, трѣднѣвноѣ коскрѣнїе, на нѣѣл коскрѣжѣнїе, ѡдѣнѣю сѣдѣкнѣи, кѣторѡѣ и слѣкнѡѣ ꙗкѣи прѣшѣтѣкѣи.

Притом ђакон, укршта руке своје стављајући десну изнад леве, и десном узима свети дискос, а левом свети путир, подиже их чинећи знак крста са великом пажњом, док свештеник говори:

Твоје од твојих Теби приносећи због свега и за све. Народ: Тебе певамо, Тебе благосиљамо. Теби Благодаримо, Господе, и молимо Ти се, Боже наш.

Ђакон прилази ближе свештенику, и оба се клањају три пута пред светим Престолом, молећи се у себи и говорећи: Боже, милостив буди мени грешноме и помилуј ме.

И свештеник, раширивши руке, моли се:

Још Ти приносимо ову словесну и бескрвну службу, и молимо Те, и призивамо, и преклињемо: ниспошљи Духа Твога Светога на нас и на ове предложене Дарове.

Онда ђакон показује орарем свети хлеб говорећи:

Благослови, владико, свети хлеб!

Свештеник, благосиља крсним знаком свети Хлеб говорећи:

И учини овај Хлеб часним Телом Христа Твога!

Ђакон: Амин.

И опет, показујући орарем на свету чашу, говори:

Благослови, владико, свету чашу!

Свештеник благосиља крсним знаком свету Чашу, и говори:

А то што је у Чаши овој часном Крвљу Христа Твога!

Ђакон: Амин.

Велиѣ же глаголемъ, дїаконъ, преложы рѣцѣ крѣтосеразѣнѣ,
и подѣмъ стѣнѣ дискосъ и стѣнѣ потїръ, поклонїтѣл
ѡмнїеннѣ.

Возгласїенїе:

Ткоѡ ѡ ткоѡхъ текѣ приносѣце ѡ крѣхъ и за кѡл.

Дїкѣ: Текѣ поѣмъ, текѣ кѡгословїмъ, текѣ кѡго
дарїмъ, гдїи, и молимъ ти сѡ, кѣже нашъ.

И дїаконъ ѡѣкѡ ѡмглетъ рїпїдъ, и приходїтъ клїзѣ ко
їерїю, и поклонїтѣл ѡка трїждѣ предъ стѣнѣ трапїзю,
молѣцїеѡ къ сѣкѣ и глаголюцїе:

Бѣже, ѡчїстї мѡ грѣшнаго и помїадї мѡ.

Сцїеннїкѣ же мо̀нтѣл:

Ѣцїе приносїмъ тї словѣнѣю стѣи и кезкрѡвнѣю сѡдѣкѣ, и
прѡсїмъ, и мо̀лимъ, и мїлн сѡ дѣемъ, нїзпогїлї дѣа
ткѡегѡ стѣаго на нѡ, и на предлежѣцїмъ дарѣ стѣл.

Тѡже глакѣ приклонїкѣ дїаконъ и показѣл ѡраремъ стѣнѣ
хлѣкѣ, глаголетъ тїхнїмъ глїсїомъ:

Бѡгословї, владїко, стѣнѣ хлѣкѣ.

Сцїеннїкѣ же кѡклѡнѣѡ знѡмїнѣтѣ стѣнѣ хлѣкѣ,
глаголѡ:

И сотворїи ѡѣкѡ хлѣкѣ стѣи чїтнѡе тѣкѡ хрїтѡ тѡегѡ.

Дїаконъ: ѡмїнѣ.

И пѡкї дїаконъ: Бѡгословї, владїко, стѣнѣ чѡшѣ.

И сцїеннїкѣ кѡгословѡкѡлѡ глаголетъ:

ѡ ѣже къ чѡшї стѣи, чїтнѣю крѡкѣ хрїтѡ тѡегѡ.

Дїаконъ: ѡмїнѣ.

И опет показујући орарем на обоје, говори:

Бакон: **Благослови, владико, обоје!** Затим свештеник, благосиља обоје, говори: Претворивши их Духом Твојим Светим! **Бакон:** **Амин. Амин. Амин.**

И ђакон, приклонивши главу свештенику, говори: **Помени ме грешнога, владико свети.**

Свештеник говори: Да те помене Господ Бог у Царству своме.

Бакон: Амин.

Свештеник, наставља молитву:

Да ове свете Тајне буду онима који се причешћују, на трезвеност душе, на отпуштење грехова, на заједницу Духа Твога Светога, на испуњење Царства небескога, на смелост према Теби, не на суд или на осуду.

Још Ти приносимо ову словесну службу за преминуле у вери Праоце, Оце, Патријархе, Пророке, Апостоле, Проповеднике, Еванђелисте, Мученике, Исповеднике, Подвижнике, и за сваки дух праведника, преминулог у вери.

Свештеник, кадећи пред светим Престолом, говори гласно:

Особито за пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију:

Нард пева: Достојно је ваистину блаженом звати Тебе, Богородицу, увек блажену и пренепорочну, и

И пакѝ дїаконъ, показѝа ѝ Ѡкоѝ еѣаѝ, глаголетъ:
Бл҃гословѝи, владѝико, Ѡкоѝ.

Сѣїѝнникъ же, кѝгословклѝа Ѡкоѝ еѣаѝ, глаголетъ:
Преложѝкѝ дѣомѝ твоѝмѝ еѣѝмѝ.

Дїаконъ: *Ѧмѝнкѝ, Ѧмѝнкѝ, Ѧмѝнкѝ.*

И глагѝ подклонѝкѝ дїаконъ сѣїѝнникѝ, глаголетъ:
Помѝни мѝ, еѣѝи владѝико, грѣшнаго.

Сѣїѝнникъ же глаголетъ:

Да помѝнитъ тѝ гдѝ кѝѝ ко црѣтѝи своѝмѝ.

Дїаконъ же, *рѣкѝ: Ѧмѝнкѝ, прехѝднтѝ, на немѝже перѝктѝ стоѝше мѝстѝтѝ.*

Сѣїѝнникъ же мѝлнтѝа:

Ѧкоже кѝтѝ причѝаѝѝѝмѝа ко трезвѣнѝе дѝшѝ, ко ѡрѝтавлѝнѝе грѣхѝѝкѝ, кѝ прѝѡкѝнѝе еѣѝгѝ твоегѝ дѣа, ко ѝсполнѝнѝе црѣтѝѝ нѝнагѝ, кѝ дерзновѝнѝе ѣже кѝ текѝ, не кѝ едѝа, ѝлѝ ко ѡсѝждѝнѝе.

Ѧце приносѝмѝ тѝ словѝенѝю сѝѝ слѝжеѝ, ѡ ѝже кѝ кѝрѝкѝ почѝнѝнѝхѝ прѝѡтѝцѝхѝ, ѡтѝцѝхѝ, патрѝѝрѝхѝ, прѝрѝѡцѝхѝ, Ѧпѝлѝхѝ, проповѝдѝнѝцѝхѝ, еѣѝлѝтѝхѝ, мѝнѝцѝхѝ, ѝсповѝдѝнѝцѝхѝ, воздѝржѝнѝцѝхѝ, ѝ ѡ всѝкомѝ дѝстѝ прѝнѝкѝмѝ кѝ кѝрѝкѝ сконѝаѝшемѝа.

И приѝмѝ кадѝло, сѣїѝнникъ возгласѝетъ:

Ѧзрѝдѝѝ ѡ прѝѣтѝѝ, прѝчѝтѝѝ, прѝкѝгословѝенѝѝѝ, сѝлѝнѝѝѝ клѝцѝтѝ нѝшеѝ кѝѝѝ ѝ приносѝѝтѝ мѝѝнѝ.

Дѝнкѝ поѝтѝ: дѝстѝѝѝно ѣетѝ Ѧкѝѝ коѝстѝнѝѝ клѝжѝтѝ тѝ кѝѝѝ, приносѝѝѝнѝю ѝ прѝнепорѝчѝнѝю ѝ мѝтѝа кѝа нѝшеѝѝ.

матер Бога нашега. Часнију од Херувима и славнију неупоредиво од Серафима, Тебе што Бога Реч непорочно роди ваистину Богородицу величамо.

Свештеник даје кадионицу ђакону, који, кадећи унаоколо свети Престо, помиње из диптиха преминуле и друге упокојене које хоће а свештеник се моли даље:

За светог Јована, Пророка, Претечу и Крститеља, за свете славне и свехвалне Апостоле, за светог (име) чији спомен славимо, и за све твоје Свете, чијим молитвама посети нас, Боже. И помени све преминуле у нади на васкрсење у живот вечни (овде поименце помиње и преминуле које хоће), и упокој их, Боже наш, где сија светлост Лица твога. Још Ти се молимо, помени, Господе, сво епископство православних, који правилно управљају речју Истине твоје, сво презвитерство, у Христу ђаконство, и сав свештенички чин. Још Ти приносимо ову разумну службу за васељену, за свету, саборну и апостолску Цркву, за оне који живе у невиности и часним животом, за благоверни и христољубиви народ наш, да тих и миран живот поживимо у свакој побожности и чистоти.

Свештеник свечаним гласом возглашава:

Најпре помени, Господе, најсветијег архиепископа (и патријарха) нашег (име), и даруј га светим твојим Црквама у миру, здрава и читава,

Ѣтнѣишю херувимъ и славиѣишю кезъ славнѣишю серафимъ, кезъ истинѣишю кѣа слоѡа рождшю, сѡцишю кѣѡ тѣа величѣемъ.

И кадиѣтъ преѣ еѣѡю трапѣзоу трижды. Тѣже дѣаконъ кадиѣтъ еѣѡю трапѣзѡ Ѧкретъ и поминѣетъ, ѡже хѡщетъ, ѡсѡпшиа и живѣа. Ѧцѣнникъ же мѡлитѣа:

Ѧ еѣѡмъ иѡаннѣ прѡрѡцѣ, прѣтечѣ и крѣтителѣ, ѡ еѣѡишю славишю и всехвалнишю апѡстѡлѣ, ѡ еѣѡмъ ѡмѣ, ѣгѡже и пѡмѡтъ совершѣемъ, и ѡ всѣшю еѣѡишю твоѡшю, ѡже мѡткѡми порѣтѣи насъ, кѣже. И помѡни всѣшю ѡсѡпшишю ѡ надежди коикрѣишю жѣзни кѣѡныа. И поминѣетъ, ѡже хѡщетъ, ѡсѡпшишю по ѡме нѡмъ. И ѡпокоѡи ѡшю, ѡдѣже прикѡцѣетъ свѣтѣа лицѡ твоѡѡ. Ѧцѣ мѡлимъ тѣа, помѡни, гѣи, великое ѣпѡсѡпство православишю, прѡкѡ прѡкѡцишю слоѡо твоѡѡ истинны, великое прѡкѡтѣрѣтѡ, ко хрѣтѣ дѣаконѣтѡ, и великии еѣѡнникѣишю чинъ. Ѧцѣ приносимъ тѣи словѣишю еѣѡ сѡджеѡ, ѡ величѣишю, ѡ еѣѡишю сѡборнѣишю и апѡстѡлѣишю црѡкви, ѡ ѡже кѡ чѣстѡтѣишю и чѣстѣишю жѣитѣлѣтѣѣ прѡкѡкѡцишю: ѡ кѡхранѣишю еѣѡнѣишю насѣи, властѣшю и кѡнѣстѣѣ ѣѡ. Дѡждѡ ѡмъ, гѣи, мирное прѡкѡнѣишю, да ѡ мѡ кѡ тишинѣишю ѡшю тѣхѡе и кѡзмѡлѡное жѣитѣишю поживѣемъ, ко великомъ кѡгѡчѣишю и чѣстѡтѣишю.

И по пѣнишю еѣѡишю еѣѡнникъ козглѡшѣетъ:

Ѧзъ пѣрѡшю помѡни, гѣи, великого господѡина и Ѧтѡцѡ насѣишю ѡмъ, еѣѡишю патрѣарха и ѡ господѡина насѣишю,

часна, дуговечна и да правилно управља речју Истине твоје.

Народ: И све и сва.

А ђакон помиње живе из диптиха и још које хоће.

Свештеник наставља молитву:

Помени, Господе, град овај у коме живимо, сваки град и крај, и оне који вером живе у њима. Помени, Господе, оне који плове, путнике, болеснике, патнике, заробљенике и спасење њихово. Помени, Господе, оне који плодове доносе и оне који добро творе у светим Црквама твојим, и оне који се сећају сиротиње, и на све нас ниспошљи милост твоју. **Свештеник возглас:** И дај нам да једним устима и једним срцем славимо и певамо пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник, окренувши се народу и благосиљајући га, говори:

И да буду милости великога Бога и Спаса нашега Исуса Христа са свима вама.

Народ: И са духом твојим.

А ђакон, узевши благослов од свештеника, и изишавши кроз свете двери, и ставши на уобичајено место, говори:

преосвѣщенѣйшаго ѿмѣнѣ, митрополѣта [ѿ ѿнѣ архѣпископа, ѿнѣ епископа, егѡже естѣ ѡбластѣ], ѿхже дѣрѣи стѣмѣ твоимѣ црквамѣ, къ мѣрѣ, цѣлымѣ, чѣтнымѣ, здравымѣ, долгодѣнствуючимѣ, прѣкѡ прѣказанимѣ слово твоєѡ истинны.

Прѣкѣи поѡтѣ: ѿ крѣхѣ ѿ крѣѡ.

Ѡцѣнникѣ мѡлѣтѣ:

Помѡни, гдѣи, градѣ еѣи, къ немже живѣмѣ, [ѿнѣ кѣсѣ еѣѡ, къ нѣиже живѣмѣ, ѿнѣ ѡбѣтѣлѣ еѣѡ, къ нѣиже живѣмѣ,] ѿ крѣкѣи градѣ ѿ странѣ, ѿ крѣроу живѣщихѣ къ нимѣ. Помѡни, гдѣи, плавающихѣ, пѡчтештѣвующихѣ, недѣлѣющихѣ, страждующихѣ, пакѣнныихѣ, ѿ еѣеѣи ѿхѣ. Помѡни, гдѣи, плодоносящихѣ ѿ докѡтворѣющихѣ ко стѣмѣ твоимѣ црквамѣ, ѿ помѣняющихѣ ѡтѣѡтѣлѣ, ѿ на крѣѡ ны мѣтѣ твоѡ ннзпѡслѣи. ѿ помѣняѣтѣ по ѿменѡмѣ, ѿхже хѡцѣтѣ, живѣихѣ.

Возгласѣнѣе:

ѿ дѣждѣ намѣ едѣнѣмѣ ѡстѣи ѿ едѣнѣмѣ ердѣемѣ елѣкѣтѣи ѿ кѡспѣкѣтѣи прѣчѣтноѣ ѿ великолѣпноѣ ѿмѡ твоѣ, Ѡцѣ ѿ сѣа ѿ стѣгѡ дѣа, нынѣ ѿ приносѡ ѿ ко крѣки крѣкѡкѣ.

Дѣикѣ: ѿмѣни.

Ѡцѣнникѣ, ѡбѣрѣкѣлѣ ко дѣверѣмѣ ѿ кѣгѡслоклѣлѣ, глѡбѡлетѣ:

ѿ да кѣдѣтѣ мѣтѣи великагѡ кѣа ѿ еѣеѣи нашѣгѡ ѿнѣа хрѣтѣа со крѣки кѣми.

Дѣикѣ: ѿ со дѣхѡмѣ твоимѣ.

Дѣаконѣ, прѣемѣ крѣмѣ ѡ ѿцѣнника, ѿсѡдѣтѣ, ѿ стѣкѣ на ѡкѣчномѣ мѣстѣ, глѡбѡлетѣ:

Бакон: Поменувши све Свете, опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј

Бакон: За принесене и освећене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Да човекољубиви Бог наш, примивши их у свој свети и наднебески и умни Жртвеник, као мирис миомира духовнога, ниспошље нам за то божанску благодат, и дар Светога Духа, помолимо се.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј. (мало).

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Діаконъ: Вели еѣкѣ поманиѣши, пакѣ и пакѣ мироу гдѣ помолѣмѣ.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

Діаконъ: Ѡ принесенныхъ и осѣенныхъ чѣстнѣхъ дарѣхъ, гдѣ помолѣмѣ.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

Діаконъ: Иѣко да члѣколюбѣцъ еѣъ нашъ, пріемъ ѣ ко еѣкѣ и пренѣный и мѣленный еѣоѣ жѣртвенникъ, въ конѣ еѣгодѣхнѣ дѣховнаго, возниполетъ намъ бѣтвеннѣю еѣгодѣтъ и даръ еѣаго дѣа, помолѣмѣ.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

Діаконъ: Ѡ иѣкѣчѣстѣ намъ ѣ еѣкѣ еѣорѣки, гнѣка и нѣжды, гдѣ помолѣмѣ.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

Діаконъ: Застѣпѣ, еѣей, помилѣй и сохрани насъ, еѣе, чѣоѣ еѣгодѣтѣю.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

Діаконъ: Днѣ еѣеѣоѣ совершенна, еѣа, мирна и еѣзгрѣшна, ѣ гдѣ проѣмѣ.

Діакъ: Подѣй, гдѣ.

Діаконъ: Ангѣла мирна, еѣрна настѣвника, храниѣтелъ дѣшъ и чѣлѣхъ нашихъ, ѣ гдѣ проѣмѣ.

Діакъ: Подѣй, гдѣ.

Діаконъ: Проѣенѣа и осѣаенѣа грѣхѣвъ и прѣгрѣшенѣи нашихъ, ѣ гдѣ проѣмѣ.

Діакъ: Подѣй, гдѣ.

Бакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Крај живота нашег да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Измоливши јединство вере и заједницу Светога Духа, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник, се моли:

Теби поверавамо сав живот свој и наду, човекољубиви Владико... **и возглашава:** И достој нас, Владико, да смело и неосуђено смемо призвати Тебе небескога Бога Оца и говорити:

Народ: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш осушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник возглас:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Діаконъ: Дѡкрѣхъ ѡ полѣзньхъ дѡшлѡмъ нѡшымъ ѡ мѡра мѡроки, ѡ гдѡ прѡбѡмъ.

Діакъ: Подѡи, гдѡ.

Діаконъ: Прѡче времѡ жѡкотѡ нѡшегѡ вѡ мѡрѣ ѡ поклѡнѡнѡ иконѡчѡти, ѡ гдѡ прѡбѡмъ.

Діакъ: Подѡи, гдѡ.

Діаконъ: Хрѡтѡнскѡ конѡнѡ жѡкотѡ нѡшегѡ, безколѣзѡнѡнѡ, непѡртѡдѡнѡ, мѡрѡнѡ, ѡ дѡкѡргѡ ѡвѡчѡта на стѡрѡшнѡчѡмъ сѡдѡици хрѡтѡвѡчѡ, прѡбѡмъ.

Діакъ: Подѡи, гдѡ.

Діаконъ: Сѡединѡнѡе вѡкрѡ ѡ причѡстѡе сѡгѡгѡ дѡхѡ ѡспѡсѡишѡе, сѡмѡ сѡбѡе, ѡ дрѡгѡ дрѡгѡ, ѡ кѡеѡ жѡкотѡ нѡшѡ мѡхрѡтѡ кѡѡ прѡдѡдѡмъ.

Діакъ: Тѡекѡ, гдѡ.

Сѡцѡенѡнѡчѡ же мѡлѡнтѡсѡ:

Тѡекѡ прѡдѡлагѡемъ жѡкотѡ нѡшѡ кѡеѡ ѡ надеждѡ, кѡко чѡвѡкѡлѡубѡче...**Сѡцѡенѡнѡчѡ возглѡшѡетъ:**

ѡ спѡдѡки нѡсѡ, кѡко, со дерзѡковѡнѡемъ, неѡсѡдѡж дѡнѡнѡ сѡчѡти призывѡти тѡекѡ нѡнѡгѡ вѡ Оцѡ, ѡ глѡбѡлѡти.

Діѡдѡе: Оче нѡшѡ, ѡже сѡи на нѡсѡчѡхъ! да сѡтѡнтѡсѡ ѡмѡ тѡкоѡ: да прѡидѡетъ црѡтѡѡе тѡкоѡ: да кѡдѡетъ кѡлѡтѡкѡлѡ, ѡкѡ на нѡсѡ, ѡ на землѡ. Дѡкѡ нѡшѡ нѡсѡщѡнѡнѡ дѡждѡ нѡмѡ днѡсѡ: ѡ ѡстѡвѡки нѡмѡ дѡлги нѡшѡ, ѡкѡже ѡ мѡ ѡстѡвлѡемъ дѡлжѡнѡнѡчѡмъ нѡшѡмъ: ѡ не вѡедѡ нѡсѡ ко ѡсѡдѡшѡнѡе, но ѡзѡбѡки нѡсѡ ѡ лѡкѡвѡгѡ.

Сѡцѡенѡнѡчѡ:

ѡкѡ тѡкоѡ сѡетъ црѡтѡѡо, ѡ сѡлѡ, ѡ сѡлѡвѡ, Оцѡ ѡ сѡнѡ ѡ сѡгѡгѡ дѡхѡ, нѡнѡчѡ ѡ прѡнѡнѡ ѡ ко вѡкѡи вѡкѡвѡкѡ.

Діакъ: ѡмѡнѡ.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Бакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник се даље моли:

Благодаримо Ти, невидљиви Царе, који си својом неизмерном силом створио све и обиљем милости своје привео све из небића у биће. Сам Владико, погледај с неба на оне који су своје главе приклонили Теби; јер их нису приклонили телу и крви, но Теби страшноме Богу. А Ти, Владико, Светиње које су пред нама, подели свима нама на добро, свакоме према његовој потреби; плови са онима који плове, путуј с путницима, исцељуј болесне, Лекару душа и тела наших.

Возглас:

Благодаћу и милосрђем и човекољубљем Јединороднога Сина твога са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник се тихо моли:

Чуј, Господе Исусе Христе Боже наш, из светог обиталишта свог и са престола славе Царства свог, и дођи да нас освешташ, Ти, који са Оцем седиш горе, и овде си невидљиво с нама; и удостој нас да нам својом моћном руком предаш

Свјетиникъ: Миръ вѣкъмъ.

Лікъ: И дѣхъ твоѣмъ.

Діаконъ: Главѣи кѣша гдѣи приклонитѣ.

Лікъ: Тѣбѣ, гдѣи.

Свјетиникъ молитѣ:

Блгодарѣмъ тѣ, црѣ невидимый, ѣже неичетноу твоѣю силоу вѣл содѣтелствовахъ єси, и множетвомъ млти твоѣл ѿ некигѣл къ китѣ вѣл прикѣл єси. Сѣмъ, кѣко, єх нѣє прѣзри на подклоньшыа тѣбѣ главѣи своѣ: не кѣ подклонѣша плѣти и крѣки, но тѣбѣ, стрѣшноу вѣ. Ты ѡко, кѣко, предлежѣцѣа вѣкъмъ намъ ко кѣгѣ и зракнѣи, по когѣждо своѣи потрѣкѣ: плакующыа сплѣкнѣи, пѣтешѣствующыа спѣтешѣствѣи, недѣгѣцмыа иецѣлѣи, крѣд дѣшъ и тѣлѣєхъ.

Возгласѣи:

Блгодѣтѣю, и цѣдрѣтами, и чѣкѣколюкѣємъ єдинороднагѣо сѣа твоѣгѣ, єх нѣмже кѣгѣсловѣнъ єси, со прѣвѣтѣмъ и кѣгѣмъ и животворѣцѣимъ твоѣмъ дѣхомъ, нѣнкѣ и прѣсно и ко вѣки вѣкѣвѣхъ.

Лікъ: Амѣнь.

Свјетиникъ же молитѣ:

Вонми, гдѣи исе хрѣтѣ, вѣже намъ, ѿ сѣгѣо жнѣица твоѣгѣ и ѿ прѣстола сѣлѣкы црѣкѣл твоѣгѣ, и прѣидѣи ко єже ѡсѣити намъ, ѣже горѣ со ѡцѣмъ сѣдѣи, и зѣлѣ намъ невидимѣо спрѣкѣвѣлѣи: и спѣдѣи держѣвѣноу

пречисто Тело своје и пречасну Крв, а преко нас и свему народу.

Затим се ђакон опасује орарем крстолико; и кад види свештеника да пружа руке и додирује свети Агнец да би га уздигао, произноси:

Бакон: Пазимо!

Свештеник, уносећи свети Агнец, произноси гласно: Светиње светима.

Народ: Један је свет, један Господ Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин.

Појци певају Причастен.

Онда ђакон улази у свети олтар, и ставши с десне стране свештенику који држи свети Хлеб, говори:
Разломи, владико, свети Хлеб.

А свештеник, разломивши га на четири дела са пажњом и побожношћу, говори: Ломи се и раздробљава Јагње Божје, Које се ломи а не разделяје, увек се једе и никад не нестаје, но освећује оне који се причешћују.

И ставља их на свети дискос у облику крста.

И ђакон, показујући орарем свети путир, говори:
Напуни, владико, свету чашу. А свештеник, узевши горњу честицу (ИС), чини њоме знак крста над светим путиром, говорећи: Пуноћа Духа Светога.

ткоѣио рѣкѣио преподати намъ прѣчтѣе тѣло ткоѣ ѿ чѣтвѣрю
крѣкѣ, ѿ нами крѣмъ людемъ.

Сѣи мѣтвѣ глаголемѣи, дѣаконъ, что ѡи прѣд стѣми
дѣрѣми, ѡпожѣтега ѡраремъ крѣтѣкѣднѣ. Вгдѣ же
кѣднтъ дѣаконъ сѣѣнника прѣстѣрѣица рѣцѣ ѿ
прикаѣицига стѣмѣ хѣкѣ, ко ѣже сотѣорити стѣ
козѣношѣнѣ, козглашѣтѣ:

Вѣннемъ.

Сѣѣнникъ же, козѣношѣ стѣи хѣкѣ, козглашѣтѣ:
Вѣѣѣ стѣи.

Дѣикъ: Вѣдѣи стѣ, ѣдѣи гѣ, ѿи хрѣтѣѣ, ко глѣкѣ кѣ
ѡѣѣ. ѡминъ.

И поѣтѣ лици кѣнѣникѣ дѣ, ѿѣ стѣгѣ. Дѣаконъ же
кѣхѣнтѣ ко стѣи ѡлѣрѣ, ѿ стѣкѣ ѡдѣсѣю сѣѣнника,
глаголетѣ:

Раздрѣкѣ, владѣико, стѣи хѣкѣ.

Сѣѣнникъ же, раздрѣкѣѣ ѿ на четѣри чѣсти ѡ
кѣнѣнѣемъ ѿ кѣгѣговѣнѣемъ, глаголетѣ:

Раздрѣкѣлетѣ ѿ раздрѣкѣлетѣ ѡгнѣцѣ кѣѣи,
раздрѣкѣемѣи ѿ нераздрѣкѣемѣи, кѣгдѣ ѡдѣомѣи ѿ
никѣгдѣже ѿжѣкѣемѣи, но причѣиѣицига ѡѣѣѣи.

Подѣкѣтѣ текѣ кѣдѣти, ѡ ѣерѣе, ѡкѣ, раздрѣкѣѣ стѣи
ѡгнѣцѣ, полагѣи чѣсти крѣтѣмъ знаменѣемъ.

Дѣаконъ же, показѣѣ ѡраремъ стѣи потѣрѣ, глаголетѣ:

Исполни, владѣико, стѣи потѣрѣ.

Сѣѣнникъ же, кѣзѣмъ горѣ лежѣициѣ чѣстициѣ, ѡже ѿѣѣ,
тѣорѣтѣ гѣ нѣю крѣтѣ кѣрѣ стѣгѣ потѣрѣ, глагола:

Исполнѣнѣ дѣѣ стѣгѣ.

И тако је ставља у свети путир.

Ђакон: Амин.

И узевши врућу воду, говори свештенику:

Ђакон: Благослови, владико, топлоту.

Свештеник благосиља говорећи:

Благословена топлота Светих твојих, свагда, сада и увек и у векове векова.

А ђакон, наливајући у свети путир топлоту колико је доста, говори:

Топлота вере, пуна Духа Светога. Амин.

И оставивши топлоту, стаје поред свештеника.

Затим се свештеник и ђакон клањају три пута и говоре:

Боже, милостив буди мени грешноме (трипут).

Онда се свештеник клања ђакону или свом саслужитељу говорећи:

Брате и саслужитељу, опрости (ако их је више: опростите).

Затим се клања према народу, молећи и од њега опроштај. Исто тако и ђакон или саслужитељ тражи опроштај од свештеника и народа и одмах говори молитву.

МОЛИТВА ПРЕ ПРИЧЕШЋА:

Верујем, Господе, и исповедам да си Ти ваистину Христос, Син Бога живога, Који си дошао у свет да грешнике спасеш, од којих сам први ја. Још верујем да је ово само пречисто Тело твоје, и ово

И тако кладећу ко свети путир.

Ђакон: Амин.

И пријема топлоту, гласодећу ка свештенику:

Благослови, владико, топлоту.

Свештеник же гласодећу, гласоде:

Благословена топлота светију твоју, свагда, ныне и присно и во веки веков. Амин.

И ђакон клдећу, елико доволно, крестообразно крсту светију потира, гласоде:

Топлота крсту исполна духа светију. Амин.

И оставивши топлоту, стојећу малу подлаку.

Бже, очисти мѧ грешнаго и помилуи мѧ.

И приклонивши главу, моли се, гласоде:

Крсто, гди, и испокрсто, јакко ты еси констанин хрстоу, ина вѧ живаго, пришедый кѧ мирѧ грешныѧ спсати, ѿ нихже первый есмь аз. Ецие крсто, јакко еи

сама часна Крв твоја. Стога Ти се молим: помилуј ме, и опрости ми сагрешења моја, хотимична и нехотимична, учињена речју и делом, свесно и несвесно, и удостој ме да се неосуђено причестим пречистим Тајнама твојим на отпуштење грехова и на живот вечни.

Прими ме данас, Сине Божји, за причасника Тајне Вечере твоје, јер нећу казати тајну непријатељима твојим, нити ћу Ти дати целив као Јуда, већ као разбојник исповедам Те: помени ме, Господе, у Царству твоме.

Нека ми причешћивање светим Тајнама твојим, Господе, не буде на суд или на осуду, већ на исцељење душе и тела. Амин.

Затим се клања према народу, молећи и од њега опроштај. Исто тако и ђакон или саслужитељ тражи опроштај од свештеника и народа.

И тако се са страхом и сваком предострожношћу причешћују. Када се свештеник причести, ђакон говори:

Ђакон: Ево дотаче се усана твојих, и узеће незакоња твоја, и грехе твоје очистиће.

Након тога, свештеник позива ђакона, говорећи: Ђаконе, приступи.

Ђакон приступа и клања се говорећи:

Ево приступам Христу, бесмртноме Цару и Богу нашем. — Дај ми, владико, часно пресвето Тело Господа и Бога нашега Исуса Христа.

ѡмоѡ ѡтѣ прѣѣтоѡ тѣло тѡѡ, ѡ ѡл ѡмаѡ ѡтѣ ѣтнѡл
крѡкѡ тѡл. Молиѡ ѡѣко тѡѣѣ: помѡлѡи мѡ, ѡ прѡстѡи
ми прѡгрѣшѡнѡл моѡ, кѡлѡнѡл ѡ некѡлѡнѡл, ѡже
ѡлѡкомѡ, ѡже дѣломѡ, ѡже кѣдѣнѡемѡ ѡ некѣдѣнѡемѡ: ѡ
спѡдѡки мѡ некѡѡждѡнѡнѡ причѡстѡитѡл прѣѣтѡхѡ тѡѡхѡ
тѡнѡтѡкѡ, ко ѡтѡклѡнѡнѡ грѣхѡкѡ, ѡ кѡ жѡзнь кѣчнѡю.
Аминѡ.

Тѡже: Вѣчѡри тѡѡѡл тѡнѡкѡ днѡѡ, ѡнѡ кѡжѡи, причѡстѡникѡ
мѡ прѡимѡ: не кѡ крѡгѡмѡ тѡѡнѡмѡ тѡнѡл повѣкѡмѡ, ни
лѡкѡнѡл тѡ дѡмѡ ѡкѡ ѡдѡ, но ѡкѡ разѡѡнѡнѡнѡ
ѡспѡкѣдѡ тѡ: помѡнѡи мѡ, гѡи, ко цѣтѡкѡи тѡѡѡмѡ.

Да не кѡ ѡдѡ ѡлѡ ко ѡѡѡждѡнѡнѡ кѡдѡѡтѡ мнѡѡ
причѡѡнѡнѡнѡ ѡтѡхѡ тѡѡнѡмѡ тѡнѡнѡ, гѡи, но ко ѡцѣклѡнѡнѡ
дѡшѡи ѡ тѣлѡ.

Причѡстѡикѡѡѡл же дѡѡконѡ, гѡѡѡтѡ ѡѡѡнѡнѡнѡ:

ѡѡ приѡѡнѡѡѡл ѡѡѡтнѡмѡ тѡѡнѡмѡ, ѡ ѡнѡмѡѡтѡ кѡзѡкѡѡнѡл
тѡѡл, ѡ грѣхѡи тѡѡл ѡчѡнѡтѡитѡ.

ѡѡѡнѡнѡнѡ же глѡгѡѡѡтѡ:

Дѡѡкѡнѡ, прѡѡѡѡнѡи.

ѡ прѡнѡѡѡѡ дѡѡконѡ тѡѡрѡѡтѡ покѡлѡнѡ кѡгѡѡѡѡѡнѡнѡ, прѡѡѡл
прѡѡнѡнѡл. ѡѡѡнѡнѡнѡ же, дѡржѡл ѡтѡѡи хѡѡѡѡ, дѡѡѡтѡ
дѡѡконѡ: ѡ цѡѡлѡкѡѡѡ дѡѡконѡ подѡѡѡѡѡѡ ѡмѡ рѡѡѡл,
прѡѡѡѡѡѡѡ ѡтѡѡи хѡѡѡѡ, глѡгѡѡл:

ѡѡ пѡѡѡи прѡхѡѡѡѡ кѡ кѡзѡмѡѡртнѡмѡ цѣѡѡ ѡ кѡѡ нѡѡѡѡѡѡ:
Прѡѡѡѡѡѡѡ мѡи, влѡдѡѡѡѡ, ѡтѡнѡѡ ѡ ѡтѡѡ тѣлѡ гѡѡ ѡ вѡѡ ѡ
ѡѡѡ нѡѡѡѡѡѡ ѡѡѡ хѡѡѡѡ.

А свештеник говори:

Слуга Божји — ђакон (име) причешћује се часним и пресветим Телом Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа на отпуштење грехова његових и на живот вечни.

И кад се ђакон причести, Телом Христовим, одмах поново прилази свештенику говорећи:

Ево, приступам Христу, бесмртноме Цару и Богу нашем, дај ми, владико, часну и пресвету крв Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа.

А свештеник говори: Слуга Божији, ђакон (име) причешћује се часном и животворном Крвљу Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа на отпуштење грехова његових и на живот вечни.

Затим додаје: Ево дотаче се усана твојих, и узеће безакоња твоја, и грехе твоје очистиће.

Онда свештеник оставља свети путир а ђакон ломи остале делове светог Агнеца на честице, како би свима причасницима било довољно, па их меће у свету Чашу и покрива је, за време те радње говори у себи: Васкрсење Христово, видевши, поклонимо се светоме Господу Исусу, јединоме Безгрешноме. Крсту твоме клањамо се, Христе, и свето васкрсење твоје певамо и слаavimo; јер си Ти Бог наш, осим Тебе другога не

Свјенникъ же глаголетъ:

И́мкѣ, свѣннодѣаконѣ, преподаетел ѿтнѣе и стѣе и прѣѣтѣе чѣло гдѣ и кѣа и иѣа нашегѣ иѣа хрѣта, ко ѡставлѣнїе грѣхѣвѣ егѣ и кѣ жїзнѣ вѣчнѣю.

Дѣаконъ: Оѣ прихѣжд кѣ кезлемѣртномѣ сѣю: и, вѣкрѣю гдѣ, и ипѣкѣдѣю: кѣ.

И глаголетъ свјенникъ:

Причащаетел рѣкѣ вѣжїи дѣаконѣ, и́мкѣ, ѿтнѣа и стѣа крѣе гдѣ и кѣа и иѣа нашегѣ иѣа хрѣта, ко ѡставлѣнїе грѣхѣвѣ егѣ, и кѣ жїзнѣ вѣчнѣю.

Причастїкшѣа же дѣаконѣ, глетъ свјенникъ:

Оѣ прикѣнѣа ѡѣтнѣа чѣоимѣ, и ѡнѣмѣ кеззакѣнїа чѣоа и грѣхї чѣоа ѡчїстїтѣ.

Тогдѣ прїемѣ дѣаконѣ стѣи дѣкоѣ крѣд стѣгѣ потїрѣ, и глагола кокрѣнїа пѣнїи еѣ:

Воскресїе хрѣтоѣо кнѣкѣше, поклонїмѣа стѣомѣ гдѣ иѣсѣ, едїномѣ кезгрѣшномѣ. крѣд чѣоимѣ поклонїемѣа хрѣтѣ, и стѣе кокрѣнїе чѣоѣ поѣмѣ и елѣкїмѣ: тѣ ко еѣи кѣа нашеѣ, рѣзѣкѣ тѣкѣ иѣого не знѣемѣ, и́мѣ чѣоѣ и́менѣемѣ. Прїидїте кѣи вѣкрѣнїи, поклонїмѣа стѣомѣ хрѣтоѣѣ кокрѣнїю: еѣ ко прїидѣ крѣтоѣа радѣстѣа кѣемѣ мїрѣ.

знамо, име твоје прослављамо. Ходите сви верни, поклонимо се светом васкрсењу Христовом. Јер, гле, Крстом дође радост целоме свету. Свагда благосиљајући Господа, певајмо васкрсење његово; јер нас ради претрпевши Крст, смрћу смрт разруши.

Блистај се, блистај, Нови Јерусалиме, јер слава Господња на теби засија.

Ликуј сада и весели се, Сионе; а Ти, Чиста Богородице, радуј се васкрсењу Порода твога.

О велика и најсветија Пасхо, Христе! О Мудрости, и Логосе Божји, и Сило!

Дај нам да се још присније причешћујемо Тобом у незалазни дан Царства твога.

Онда ђакон, поклонивши се једном, с побожношћу прима од свештеника свети путир, долази на двери и подижући показује га народу, говорећи:

Бакон: Са страхом Божјим и вером приступите.

Народ: Благословен који долази у име Господње: Бог је Господ и јави се нама.

Тада приступају верни и причешћују се, један за другим, са сваким умиљењем и страхом и са рукама прекрштеним на прсима, и сваки прима божанске Тајне; а свештеник причешћујући их, за сваког посебно говори: ТЕЛО И КРВ ХРИСТОВА, ЧАША ЖИВОТА!

Крегда благоговѣци гдѣ, поѣмъ кокрѣиѣ ѣгѡ: расплѣтѣ ко претерпѣкѣ, смѣртѣю смѣртѣ разруши.

Вѣктѣисл, вѣктѣисл, нѡвѣи ѣрѣслаиѣме, слава ко гдѣна на текѣ козѣил. ликѣи нѣнѣкѣ, ѣ кеселѣисл ѣѡне: тѣ же ѣтѣл краѣѣисл кѣѣ, ѡ корѣаниѣ рѣѣтѣл тѣкоѣгѡ.

Ѧ пѣсѣха кѣлѣл, ѣ вѣлѣѣнѣнѣшлал хрѣтѣ! Ѧ мѣдрѡсте, ѣ слоѣе вѣѣи ѣ силѡ! подѣкѣи нѣмѣл ѣстѣе текѣ причѣлѣтѣисл, вѣ некѣѣрѣнѣкѣмѣ днѣ цѣрѣтѣл тѣкоѣгѡ.

Ѧтирѣѣтѣ етѡѡ гѣѣѡв ѣѣклѡ доѣрѣкѣ, ѡ кнѣмѣнѣѣмѣ ѣ кѣгоѣкѣнѣѣмѣ, глѣѡлѣ слоѣѣѣ ѣл:

Ѧмѣи гдѣ, грѣхѣи помнѣкѣшнѣл злѣ крѡѣиѡ тѣѡѣѡ чѣстнѡѡ, мѣтѣлѣмѣ етѣѣхѣ тѣѡнѣхѣ.

Ѧ тѣкѡ ѡѣѣрѣлѡтѣл дѣѣрѣ етѣгѡ ѡлѣтѣрѣл. Ѧ дѣлѡнѣл, поклонѣисл ѣдѣнѡѡ, прѣѣмѣтѣл потѣрѣ ѡ кѣгоѣкѣнѣѣмѣ, ѣ прѣхѡдѣтѣл ко дѣѣрѣ, ѣ козѡѡл етѣѣи потѣрѣл, показѣѣтѣл ѣ лѡдѣмѣл, глѣѡлѣ:

Ѧѡ етѣрѣѡмѣ вѣѣѣмѣл ѣ вѣѣѡѡ прѣѣтѣѣнѣѣ.

Лѣкѣ: Ёлѣѡлѡкѣнѣл глѣдѣѣи ко ѣлѣл гдѣне, вѣѣ гдѣ, ѣ ѣкѣисл нѣмѣл.

Тѣѣе прѣѣтѣѣлѡтѣл хотѣлѣѣи причѣлѣтѣисл. Ѧ ѣдѣтѣ ѣдѣнѣл по ѣдѣнѡѡѡ, ѣ поклонѣѡтѣл ѡ кѣлѣѣѣмѣ ѡѣмнѣѣнѣѣмѣ ѣ етѣрѣѡмѣл, ѡѣѣѣнѣкѣ рѣѣѣкѣ кѣ ѣѣѣѣмѣ ѣмѣѣѣѣ: тѣѣе прѣѣмѣтѣл кѣѣѣѡѡ вѣѣтѣѣннѣл тѣлннѣ.

Ѧѣѣѣннѣкѣ же, причѣлѣл ѣгѡ, глѣѡлѣтѣл:

Причѣлѣѣтѣл рѣѣѣ вѣѣѣи, ѣлѣкѣ, ѣтѣнѣгѡ ѣ етѣгѡ

И ђакон свакоме отире усне убрусом, а причасник целива свети путир, и поклонивши се одлази. И тако се сви причешћују.

За то време се пева одговарајући причастен.

После причешћа свештеник улази у олтар, и оставља свете Дарове на свети Престо.

Тада ђакон узима левом руком свети дискос и са њега ставља у путир остале честице, говорећи:

Бакон: Омиј, Господе, светом Крвљу твојом, грехе свих овде поменутих молитвама Светих твојих.

Тада свештеник благосиља народ говорећи гласно:

Спаси, Боже, народ твој и благослови наслеђе твоје.

Народ: Видесмо Светлост истинску; примисмо Духа Небескога; нађосмо веру истиниту, клањајући се неразделивој Тројици, јер нас је Она спасла.

Узевши кадионицу, свештеник кади три пута, говорећи тихо: Узнеси се на небеса, Боже, и по свој земљи слава твоја.

Онда узевши свети дискос, даје га ђакону, у леву руку, а кадионицу у десну руку, који га носи на свето Предложењу и оставља.

Свештеник, и узевши свети путир, окреће се ка народу и продужује гласно: Свагда, сада и увек и у векове векова.

тѣла њ крове гдѣ њ вѣа њ сїса нашегѡ іиса хрѣта, ко
ѡставленїе грѣхѡвѣхъ своїхъ њ кѡ жизньъ вѣчнѡю.

И дїаконъ ѡтирѣетъ ємѡ ѡрѣтнѣ палѡтомъ, њ цѣлѡетъ
причастїивыя єтѡю чашѡ, њ поклонїкѡ ѡходитъ. И
тѡкѡ причащѡютѡ кѡ. По причащєнїи же, кѡдитъ іерѣи
ко єтѡи ѡлтарѣ, њ поставлѣетъ єтѡа на єтѣмъ прѡлѣкѣ.

Тогдѡ прїемъ дїаконъ єтѡи дїкѡсѡ крѣхъ єтѡгѡ потїра, њ
глаголѡ кокрѣмъ пѣни єл: ѡтирѣетъ єтѡю гѡкѡ
єтѡѡ дѡбрѣ, єѡ кнїманїемъ њ кѡгоговѣнїемъ, глаголѡ
словєє єл:

Ѣмѡи гдѣ, грѣхї помнѡкшихѡ заѣ кровїю тѡєю
чєстнѡю, мїтѡли єтѡхъ тѡнѡхъ.

И покрѡлѣетъ єтѡи потїра покрѡвѡемъ, подѡвнѣ њ на
єтѡи дїкѡсѡ козлагѣетъ єтѣзднѡцѡ њ покрѡвѡи.

Ѣцїєннїкѡ же кѡгословлѣетъ лѡди, козглашѡл:

Ѣїєи, кѡже, лѡди тѡѡ њ кѡгословї дѡгѡлнїє тѡє.

Днїкѡ же поєтъ: вїдѣхѡмъ єтѣтѡ истиннїи, прїлхѡмъ
дѡхѡ нѣнагѡ, ѡкрѣтѡхѡмъ кѣрѡ истиннѡю, неразѡклѡнѣи
тѡцѣ поклѡнїемѡ: тѡ ко нѡрѡ єїєл єтѣ.

И ѡвращѣетѡ єцїєннїкѡ ко єтѣи трапѣзѣ њ ка днѣтѡ
тѡждѡ, глаголѡ кѡ єтѣ:

вѡзнесїєл на нѣєл, кѡже, њ по кѡи землї слава тѡѡ.

Тѡже кѡемъ єцїєннїкѡ єтѡи дїкѡсѡ, козлагѣетъ на глакѡ
дїакѡна: њ дїаконъ, прїемъ њ єѡ кѡгоговѣнїемъ, зрѡ кнѣ
кѡ дѡремъ, нїтѡже глаголѡ, ѡходитъ кѡ предложєнїє, њ
поставлѣетъ њ. Ѣцїєннїкѡ же, поклонїкѡ, њ прїемъ
єтѡи потїра, њ ѡвращѣєл кѡ дѡремъ, зрѡ на лѡди,
глаголѣетъ тѡнѡ: вѡгословѣнъ вѣѡ нашѡ:

И козглаєнѡ: вєєгдѡ, нїнѣ њ прїєнѡ њ ко вѣкѡи вѣкѡѡвѡ.

Исправи пут наш, утврди све нас у страху твоме, сачувај живот наш, учврсти кораке наше, молитвама и молењима славне Богородице и Приснодјеве Марије и свих Светих твојих.

Возглас:

Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Притом свештеник, узима свето Еванђеље, чини знак крста над савијеним антимином и полаже га на њега.

Затим се окреће народу и говори: У миру изиђимо.

Народ: У име Господње.

Бакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник излази, стаје иза амвона и говори гласно заамвону молитву:

ЗААМВОНА МОЛИТВА

Господе, Ти благосиљаш оне који. Тебе благосиљају, и освећујеш оне који се у Тебе уздају, спаси народ свој и благослови наслеђе своје, чувај пуноћу Цркве своје, освети оне који љубе красоту дома твога; Ти их прослави божанском силом твојом, и не остави нас који се у Тебе надамо; даруј мир свету твоме, Црквама твојим, свештеницима и

нашъ живѡтъ, ѡтвѣрдѣи наша стѡпы, моли́твами њи моле́ньми сла́вныа кѣи њи приснодѣвы мѣри, њи вѣкѣхъ стѣхъ твои́хъ.

Возгласи́те:

И́же тѣ еси́ ѡчи́щеніе наше, њи чѣкѣ сла́вѣ козыма́емъ, ѡцѣ њи си́нѣ њи стѡмѣ дхѣ, нынѣ њи при́сно њи во вѣки вѣкѡвѣ.

Лѣкѣ: А́минъ.

И́ерей же, согна́въ антѣминѣ њи прѣмѡ держѣ ѡвѣ, чѡро́итъ на́д њимъ крѣтъ.

И́ерей: Оъ мѣромъ њзы́демъ.

Лѣкѣ: Ѡ ѡмени гдѣни.

Дѣаконъ: Гдѣ помѡлимъ.

Лѣкѣ: Гдѣ, помѡди.

Мѣтва замикѡннаѣ возгласи́но:

Бл҃гословѣ́аѣи бл҃гословѣ́цима тѣ, гдѣ, њи ѡчи́аѣи на тѣ ѡповѣ́цима, си́и лю́ди твоѣ њи бл҃гослови́ доистѡ́ннѣ твоѣ, њи полнѣнѣ црѣкѣ твоѣѣ сохрани́, ѡстѣи́ лю́кѣцима бл҃гослѣ́пнѣ до́мѣ твоѣѣ: тѣ чѣкѣхъ козпро́сѣвнѣ вѣтѣвннѡю твоѣѡу си́лов, њи не ѡстѣвнѣ на́съ, ѡповѣ́цихъ на тѣ. А́нрѣ мѣровнѣ твоѣѣмѣ дѣрѣи́, црѣкѣмъ твоѣѡмъ,

свима људима твојим. Јер сваки добри дар, и сваки савршени поклон одозго је, силази од Тебе, Оца Светлости, и Теби славу и благодарене и поклоњење узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Нека је благословено име Господње од сада и довека (трипут).

Док се заамвона молитва чита, ђакон, држећи ораp и приклонивши главу, стоји на спрам свештеника са његове леве стране, и кад се заврши молитва, стаје испред свештеника који говори ову молитву и благосиља га.

Христ Боже наш, Ти сам јеси пуноћа Закона и Пророка; Ти си испунио сав Очев домострој спасења, испуни радошћу и весељем срца наша, свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Онда ђакон употребљава свете Дарове са страхом и сваком предострожношћу, и након што употеби дарове, односи их у ризницу, и оставља на за њих одређено место.

А свештеник ставши на двери, благосиља народ говорећи:

Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човекољубљем, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

сѣѣнникѡмъ, коннѣтѡмъ и вѣмъ людемъ твоимъ. Иже вѣлкое дѣлїе блго и вѣлкая дѣла совершенъ свыше сѣтъ, ходѣнїи ѡтѣкѣ оца свѣтѡвѡмъ: и чѣтѣмъ слава, и блгодаренїе, и поклоненїе возсылаемъ, оца и сїна и стѡмъ дхѡмъ, нынѣ и прїишо и во вѣки вѣковѡмъ.

Дикъ: Яминъ.

Таже: Бѣди ѡма гдѣне: **Трижды.**

И ѡмѡмъ ѡг: Блгословѡмъ гдѣ:

Дѣтѣмъ же глаголемъ, дѣконъ стѡитѣ на деснѣмъ странѣ предъ образѡмъ кѡмъ хрѣта, держѣ и ораpъ свѡмъ, главо приклонѣ, до совершенїа мѣтѡвѡмъ: сїи же кончѡвшея, сѣѣнникъ оуко вхѡдитѣ стѣмїи двѣрѣмїи, и ѡшѣдѣмъ къ предложенїе, глаголетѣ настоѡщїю мѣтѡмъ. Дѣтѣмъ, глаголемъ ввѣдѣмъ потребити стѣмъ:

Исполненїе закона и прѡрокѡмъ сѣмъ сїи, хрѣте же нашъ, испѡлнѣмъ вѣ оученїе смѡтрѣнїе, испѡлни радостїи и вѣсѣлїа сердца нашѣ, ввѣдѣмъ, нынѣ и прїишо и во вѣки вѣковѡмъ.

Дѣконъ же, вшѣдѣмъ свѣрною странѡю, потреблетѣ стѣмъ со стрѡхѡмъ и со вѣлцѣмъ оутѡвждѣнїемъ.

Сѣѣнникъ же, ишѣдѣмъ, дѣтѣмъ людемъ антїдѡрѣ.

По кончѡнїи же ѡмѡмъ и раздѣлїи антїдѡрѣ глаголетѣ:

Блгословенїе гдѣне на васъ, тогѡмъ блгодѣтїю и члѣвѡколюбїемъ, ввѣдѣмъ, нынѣ и прїишо и во вѣки вѣковѡмъ.

Дикъ: Яминъ.

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Господе, помилуј (трипут). Оче благослови.

И свештеник даје отпуст овако: ако је недеља, говори: Васкрсли из мртвих... **а ако није:**

Христос истинити Бог наш, молитвама пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, међу светима оца нашега Јована, Златоустог, архиепископа Цариградског, светога Јована, Апостола, Јеванђелисте, и Богослова, Светог оца нашег Саве, Светих праведних богоотаца Јоакима и Ане, **(Светог, који се празнује)** и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Онда свештеник, раздаје народу од нафоре говорећи:

Сад отпушташ у миру слугу својега, Господе, по речи својој, јер видеше очи моје Спасење твоје, које си припремио пред лицем свих народа, светлост да обасја незнабошце, и славу народа твога Израиља.

Ђакон: Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни.. (трипут) Слава Оцу... Пресвета Тројице... Оче наш.

Вѣщеникъ: Слава тебѣ, хрѣте вѣже, ѡпоклѣнїе наше, слава тебѣ.

Дѣнокъ: Слава, ѡ нѣнѣ: Гдѣи, помилѡди, **трижды.** Ы҃г҃ослѡкѣи.

Вѣщеникъ:

Хрѣтоу истинный вѣъ нашъ, млѣтвами прѣчтыа своѣа мѣре [и прѡчтаа], ѡже ко стѣихъ ѡтца нашего ѡвѣнна, архїепѣпа константїна града, златѡбстагѡ: ѡ стѣгѡ ѡлѣкѣ, [ѣгѡже ѣсть храмъ ѡ ѣгѡже ѣсть дѣнкъ] ѡ вѣкѣхъ стѣихъ, помилѡдетъ ѡ спѣетъ насъ, ѡкѡ кѣгъ ѡ члѣкѡколюкѣцѣ.

Дѣнокъ многолѣтетвѣдетъ патрїарха.

Вѣщеникъ же, вшѣдъ ко стѣи ѡлтарѣ, глагѡлетъ благодѣетвеннымъ млѣткы.

Тѣже: Нѣнѣ ѡпѡклѣнїи:

Дѣаконъ: Тригѣо. ѡ по ѡче нашъ:

Тропар Светог Златоуста (глас 8):

Благодат, заблиставши из уста твојих као светлост огња, просветли васељену, свету стече ризнице несреброљубља, нама показа висину смиренуумља; стога твојим речима учећи нас, оче Јоване Златоусте, моли Христа Бога Логоса, да спасе душе наше.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу:

Кондак (глас 6):

С небеса си примио божанску благодат, и устима својим све учиш да се клањају једноме Богу у Тројици, Јоване Златоусте, свеблажени Светитељу, хвалимо те достојно, јер си наставник који нам објашњава божанске тајне.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичен (глас 6):

Непостидна Заштитнице хришћана, незаменљива пред Творцем Посреднице, не презри гласе мољења нас грешних, него као Блага притекни у помоћ нама који Те са вером призивамо: пожури на молитву и похитај на умољавање, Богородице, свагдашња Заштитнице оних који те поштују.

Господе, помилуј (12 пута).

Свештеник: Премудрост.

Бакон: Часнију од Херувима и славнију неупоредиво од Серафима, Тебе што Бога Реч непоречно роди, ваистину Богородицу величамо.

Ἐπιτετικὸς τροπάρ, γλῶσσι ἱ:

Ὁΐετ'α τ'κοῖ'α, ἰ'αкоже εκ'κ'тлост'а ὀгн'а,
коз'і'акиши к'л'год'а'т'а, в'с'ел'енн'ю прок'к'т'и: не ерек'ро'а'к'і'а
м'і'рок'и сокр'о'в'ница син'і'а, к'ис'от'а н'а'м'а см'ир'енн'ом'д'р'і'а
показ'а: но т'ко'і'а'и слов'ес'к'і'а наказ'а, ὀ'т'че і'о'ан'не
з'лат'од'е'т'е, мол'и' сл'о'ва х'р'і'т'а к'і'а, і'і'с'т'і'а'а д'ш'і'а'м'а
н'а'ш'н'і'а'а.

Слава, кондак, глас 6.

Подобен: 6 же ѿ нас:

Ἐ н'і'с'а пр'і'а'а е'і'и к'ж'т'к'енн'ю к'л'год'а'т'а, і'и
т'ко'і'а'а о'с'т'н'а'а к'е'д' о'с'т'і'иши пок'а'н'а'т'н'і'а к'а' т'р'і'ц'к'і'а
е'д'і'ном'а'а к'і'а, і'о'ан'не з'лат'од'е'т'е, в'с'ел'а'ж'енн'е пр'і'к'ен'е,
до'с'т'о'і'н'н'ю х'в'а'л'н'і'а'а т'а: е'і'и ко на'с'т'а'в'н'н'і'а'а, і'а'к'о
к'ж'т'к'енн'а'а і'а'к'а'а.

И ѿн'а'а, к'і'ор'од'ичен:

Пр'ед'с'т'а'т'ел'с'т'к'о х'р'і'т'і'а'н'а'а не'п'ор'е'к'і'д'но'е,
ход'а'т'а'й'с'т'к'о ко т'вор'ц'а'а не'п'р'ел'о'ж'но'е, не пр'е'з'ри гр'к'ш'н'і'а'а
мол'е'н'і'а'а г'л'ос'к'и: но пр'ед'к'ар'і'и, і'а'к'о к'л'г'а'а, на по'мо'щ'к'і'а'а
н'а'с'а, в'к'р'н'ю з'о'к'д'ц'н'і'а'а т'і'и: о'с'к'ор'і'и на м'і'т'к'а'а і'и пот'ц'н'і'а'а на
о'с'мол'е'н'і'е, пр'ед'с'т'а'т'ел'с'т'к'в'ю'щ'и пр'і'с'н'ю, к'і'е, ч'т'д'ц'н'і'а'а т'а.

И'а'а, і'а'це х'о'ц'е'иши, р'ц'к'і'и і'и д'н'ю тр'оп'ар'а.

Г'д'и, пом'і'а'д'и, к'і. Ἰ'т'н'к'і'ш'д'ю: Слава, и ѿн'а'а: И т'вор'і'т'а
ἠ'п'д'е'т'а, и со'к'л'ч'і'т'е'а с'і'і'енн'і'а'а ὀ'д'е'ж'д'и.

Пот'р'ек'н'і'а'а же д'і'а'к'он'д' е'т'а'а со к'е'а'ц'к'і'а'а ὀ'п'а'с'е'н'і'е'а'а,
і'а'к'о н'і'ч'е'м'а'а ἠ' е'к'л'о' д'р'о'к'н'к'і'ш'н'і'а'а п'а'с'т'и к'р'д'п'і'ц'к'і'а'а, і'а'а
ἠ'с'т'а'т'н'і'а'а, на'л'і'а'к'а'а ко е'т'д'ю ч'а'ш'д' ἠ' к'і'а і'и ко'д'к'і'и, и

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Бакон: Слава... И сада... Свештеник отпуст, и Слава теби Боже (трипут) и читају се молитве после светог причешћа.

потрекива, и испрѣткѣ гѣковъ кѣи мѣротѣ, чѣже
слѣгѣтѣ сѣкѣи соудѣи кѣпѣ, и ѡкѣзѣи ѣхѣ, полагѣтѣ
на ѡкѣиномѣ мѣтѣ, глѣбѣ: Нѣиѣ ѡпѣиѣи: и
прѣчѣи, ѣкоже и сѣиѣиѣи, и ѡмѣкѣтѣ рѣки на
ѡкѣиномѣ мѣтѣ, и поклонѣи кѣпѣ со сѣиѣиѣиѣи,
чѣорѣтѣ ѡпѣтѣ, и кѣгодѣрѣце кѣи ѡ кѣхѣ, и сѣодѣтѣ.

**МОЛИТВЕ БЛАГОДАРНОСТИ
ПОСЛЕ СВЕТОГ ПРИЧЕШЋА**

МОЛИТВА 1.

БЛАГОДАРИМ Ти, Господе, Боже мој, што ниси одбацио мене грешника, већ си ме удостојио да будем причасник Светиња твојих. Благодарим Ти што си мене недостојног удостојио да се причестим твојим пречистим и небеским Даровима. Но, човекољубиви Владико, који си нас ради умро и васкрсао и ове нам страшне и животворне Тајне твоје даровао на добро и освећење душа и тела наших, дај да оне буду и мени на исцељење душе и тела, на одгнање сваког противника, на просвећење очију срца мог, на мир душевних сила мојих, на веру непостидну, на љубав нелицемерну, на испуњење премудрошћу, на држање заповести твојих, на умножење божанске благодати твоје и на усвојење Царства твога; да њима чуван у светости твојој увек помињем благодат твоју, и да више не живим себи, већ Теби нашему Владару и Добротвору. И да тако, отишавши из овог живота с надом на живот вечни, достигнем у вечно блаженство, тамо где је непрестано ликованье оних који празнују, и бескрајна сладост оних који гледају неизрециву красоту Лица твога. Јер си Ти истинита жеља и неизразива радост оних који љубе Тебе, Христе Боже наш, и Тебе пева сва твар вавек. Амин.

Молитви по свѣтлѣмъ причащѣніи

Ѣгда полѣчиши добраго причащѣніа животворѣщихъ таинственихъ дарованій, коимѡмъ љѣи, кѣгодарѣ велимѣи, ѡ ѡдъ теплѣ ѡ дѣши кѣмъ глаголю: Велика чекѣ, кѣе. Велика чекѣ, кѣе. Велика чекѣ, кѣе.

Таже кѣгодарственихъ сѡмъ мѣтѣхъ:

Бѣгодарю тѣ, гдѣи кѣе мой, ѣакѡ не ѡрѣнѣла мѣ ѣи грѣшнаго, но ѡбщника мѣ кѣти свѣтъ чѡ нѣхъ сподѡбла ѣи. Бѣгодарю тѣ, ѣакѡ менѣ недостоѣнаго причащѣтисѣ прѣчѣхъ твоѣхъ ѡ нѣнѣхъ дарѡвѣ сподѡбла ѣи. Но, кѣко чѣкѣколюкѣ, нѣгъ ради ѡумѣрѣи же ѡ кокрѣи, ѡ дарѡвѣкѣи нѣмѣ стѣлашнѣа ѣа ѡ животворѣцѣмъ таинствѣмъ кѣгодарствѣниѣ ѡ ѡщѣиѣи дѣшѣ ѡ чѣлѣнѣи нашѣхъ, дѣждѣ кѣти ѡмѣ ѡ мнѣ ко ѡщѣлѣиѣи дѣши же ѡ чѣла, ко ѡгнѣиѣи великаго сопротивнаго, кѣ прощѣиѣиѣи ѡчию ѣердѣа моѣгѡ, кѣ мѣрѣ дѣшѣвнѣхъ моѣхъ ѡмѣ, кѣ кѣрѣ непѣтѣдѣнѣ, кѣ лѣвока нелицемѣрнѣ, ко ѡполнѣиѣиѣи прѣмѣдрѡсти, кѣ соблюдѣиѣиѣи зѣповѣдѣи твоѣхъ, кѣ приложѣиѣиѣи кѣтѣвннѣмъ твоѣмъ кѣгодарствѣи, ѡ твоѣгѡ цѣтѣкѣа прикѡѣиѣиѣи: да ко свѣтъи твоѣи тѣмѣи сохрѣнѣемѣ, твоѣи кѣгодарствѣ помѣнѣиѣиѣи кѣгдѣ, ѡ не кѣтомѣ ѣкѣ живѣ, но чекѣиѣиѣиѣи кѣцѣ ѡ кѣгодарствѣиѣиѣи, ѡ тѣкѡ ѣгѡ житѣлѣ ѡшѣдѣ ѡ надѣждѣи живѡтѣ кѣчнѣаго, кѣ приносѣиѣиѣиѣи догѣтѣнѣнѣ покрѡи, ѡдѣже прѣздѣнѣиѣиѣиѣи глѣсѣ непрѣстѣннѣиѣи, ѡ кѣзѡнѣчнѣа глѣдѡстѣ зрѣиѣиѣиѣиѣи твоѣгѡ лиѣа доврѡтѣлѣ неизрѣчѣннѣиѣиѣи: тѣ ко ѣи ѡщѣннѣиѣиѣиѣи ѡ неизрѣчѣннѣиѣиѣи кѣелѣиѣиѣиѣи лѣкѣиѣиѣиѣи тѣ, хѣтѣиѣиѣиѣиѣи нѣшѣ, ѡ тѣ поѣтѣ кѣлѣ тѣрѣ ко кѣкѣи. Ѧминѣ.

МОЛИТВА 2. ВАСИЛИЈА ВЕЛИКОГ

ВЛАДИКО Христе Боже, Царе векова и Творче свега, благодарим Ти за сва добра која си ми дао и за причешће пречистим и животворним Тајнама твојим. Молим Те, Благи и Човекољубиви, сачувај ме под кровом твојим и у сенци крила твојих, и даруј ми да се чистом савешћу до последњег даха свог достојно причешћујем Светињама твојим на отпуштење грехова и на живот вечни. Јер си Ти Хлеб живота, Извор освећења, Давалац добара, и Теби славу уносимо са Оцем и Светим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

МОЛИТВА 3. СИМЕОНА МЕТАФРАСТА

САЗДАТЕЉУ мој, који си ми добровољно дао Тело твоје за храну, који си огањ што спаљује недостојне, не спали ме, но још продри у моје удове и саставе, у све зглобове, у унутрашњост, у срце. Спали трње свих сагрешења мојих; душу очисти, мисли освети, учврсти саставе с костима, просвети пет простих чула, и свега ме прикуј за страх твој. Увек покривај, штити и чувај ме од сваког дела душегубног и речи. Очисти ме, умиј ме, и украси ме; улепшај ми душу, уразуми ме, и просвети ме. Покажи ме твојим обитавалиштем јединога Духа, а никада више обитавалиштем

Великагв касіліа, к:

Вліко хрїтє кже, црїо кккѡкѡ њ содѣтелю крѣхѡ, кїгодарїо тѡ ѡ крѣхѡ, їаже мї єїи подїлѡ, кїгїхѡ, њ ѡ причацїенїи пречѣтѡхѡ њ жикотворїцїихѡ ткоїхѡ тїннїтѡкѡ. Молю о҃кѡ тѡ, кїже њ чївѣколюбче: сохрани мѡ под крѡкомѡ ткоїмѡ њ кѡ єкни крилѡ ткоєю, њ дїрѡ мї чїстѡю совѣстїю, дїже до послѣднїгѡ моєгѡ їздыхїнїѡ, догтѡїнѡ причацїтїѡ єтїнѡ ткоїхѡ ко ѡстѡвлїенїе грѣхѡвѡ њ кѡ жїзнѡ кѣчїнѡ. Тѡ ко єїи хлѣкѡ жикѡтнїи, їстѡчнїкѡ єтїнїи, подїтєль кїгїхѡ: њ тѡкѡ єлѡвѡ козїмїлїемѡ, со о҃цїемѡ њ єтїмѡ дхѡмѡ, нїнѣк њ прїенѡ њ ко кѣкнї кѣкѡвѡ. Амїн.

Метафраста, по єтїхѡмѡ, г:

Дївкїи прїцїѡ мнѣ плѡть ткою колєю, о҃гнѡ єїи, њ ѡпалїлїи недогтѡїннїѡ, да не ѡпалїши менѣ, содѣтелю моїи: пїче же прїдї ко о҃дѡ моѡ, ко кїл согтѡкѡ, ко о҃гтѡрѡкѡ, кѡ єрдце. Попалї тѣрнїе крѣхѡ моїхѡ прегрѣшїенїи: дѡшѡ ѡчїстї, ѡгтї помышлїенїѡ: согтѡкѡ о҃гтѡкѡрдї єѡ когтѡмї кѡдїкѡ: чѡкѡтѡкѡ проєкѡтї прѡгтѡю пѡтѣрїнїѡ: кїгѡ мѡ спїггѡздї єтѡхѡ ткоємѡ. Прїенѡ покрїи, соклїдї же њ сохрани мѡ ѡ кїлїкѡгѡ дѣлѡ њ єлѡкѡ дѡшѡтѡкнїнѡгѡ. ѡчїстї, њ ѡмїи, њ о҃красї мѡ: о҃гдокрї, крѡзѡмї њ проєкѡтї мѡ. Покажї мѡ ткоє єєлїенїе єдїнѡгѡ дхѡ, њ не ктѡмѡ єєлїенїе грѣхѡ: да їѡкѡ ткоєгѡ

греха, да, уласком Причешћа, од мене као од огња бежи сваки злотвор, свака страст, као од дома твога. Као заступнике приводим Ти све Свете, вође Бестелесних Сила, Претечу твога, премудре Апостоле, и још твоју беспрекорну, чисту Матер, чијим молбама прими ме-не, слугу твога, милосрдни Христе мој, и учини сином светлости. Јер си Ти, Благои, једини и освећење и светлост душа наших, и Теби, као што приличи, сви узносимо славу сваки дан, као Богу и Владару.

МОЛИТВА 4:

ТВОЈЕ свето Тело, Господе Исусе Христе Боже наш, нека ми буде на живот вечни и часна Крв твоја на отпуштење грехова. Ово Причешће нека ми буде на радост, здравље и весеље; и на твом страшном Другом доласку удостој мене грешника да станем с десне стране Славе твоје, молитвама пречисте Матере твоје и свих Светих твојих. Амин.

МОЛИТВА 5: ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ

ПРЕСВЕТА Владичице Богородице, светлости помрачене душе моје, надо, заштито, прибежиште, утехо, радовање моје, благодарим Ти што си мене недостојног удостојила да будем причасник

дóмѡ, вхóдомъ причащѣнїа, ѡквó о́гнѧ менѣ вѣжнѣтъ
вѣлкъ слодѣи, вѣлка стрѣтъ. Млѣтвенники текѣ приношѣ
вѣл рѣкѧ, чинначлѧ же везплóтныхъ, прѣтѣчѣ твоѡгò,
мѣдрѧ мѧлы, къ сѧмъ же твоѡ несквѣрнѡю чѣтѡ мѣтрѧ,
нѣже молбкѧ, кѧгоутрóкне, прїимѧ, хрѣтѣ мóи, ѧ сѧнóмъ
скѣтѧ содѣлѧи твоѡгò слзжнѣтелѧ. Тѧ ко ѣднѧнъ ѣи ѧ
ѡщѣнїе нѧшнхъ, кѧже, дѣшѧ ѧ скѣтлостѣ, ѧ текѣ
лѣпоподóкнѡ, ѡквó кѣ ѧ вѣцѣк, слѧвѣ кнѧ козѧмѧемъ на
вѣлкъ дѣнѧ.

Млѣтва ѧнѧл:

Тѣло твоѡ рѣоѡ, гѧи ѧи хрѣтѣ кѣже нѧшѧ, да
кѣдетѧ мѧ къ живóтѣ вѣчнѧи, ѧ кровѧ твоѡ чѣтнѧл ко
ѡстѧвлѣнїе грѣхóвкѧ: кѣди же мѧ кѧгодарѣнїе сѧе къ
рѧдóстѣ, здравїе ѧ вѣелїе: къ стрѧшноѡ же ѧ втóроѡ
пришѣеткѣе твоѡ сподóкнѧ мѧ грѣшнѧго стѧти ѡдѣнѡю
слѧкѧ твоѡлѧ, млѣтѧми прѣчѣтѧл твоѡлѧ мѣре ѧ вѣкѣхъ
рѣтѣхъ.

Млѣтва ѧнѧл, ко прѣчѣкѧ кѣѣ:

Прѣчѣлѧ вѣцѣ кѣе, скѣте помрѧченнѧл моѡлѧ
дѣшнѧ, надѣждо, покрóкѧ, прикѣжнѧце, оуѣтѣшѣнїе, рѧдóкнѧе
моѡ: кѧгодарѡ тѧ, ѡквó сподóкнѧл мѧ ѣи недóстóйнѧго,
причѧстнѧкѧ кѧчѧ прѣчѣтѧгѡ тѣлѧ ѧ чѣтнѧл кровѣ сѧѧ

пречистого Тела и часне Крви Сина твога. Но Ти, која си родила истиниту Светлост, просвети умне очи срца мога; Ти, која си родила Извор бесмртности, оживи мене умртвљеног гресима; Ти, која си самилосна Мајка милостивог Бога, помилуј ме и дај ми умиљење и скрушеност у срцу, и смиреност у мислима мојим, и повратак из ропства помисли мојих. И удостој ме да до последњег даха свог неосуђено примам светињу пречистих Тајни, на исцељење душе и тела. И даруј ми сузе покајања и исповести, да бих Те певао и славио у све дане живота свог, јер си благословена и прослављена у све векове. Амин.

твоегѡ. Но, рѡдшила истинный свѣтъ, просвѣтѣ моѡ
ѡмнѣла Очи срца: ѡже истѡчникъ веземѣртѣа рѡдшила,
ѡжноткорѣ ма ѡмерцѣаѣнаго грѣхѡмъ: ѡже мѡтнѣагѡ
кѣа лѡкоаагѡѡтрокнаа мѣти, помѣаѡи мѡ, ѡ дѡждѣ мѡ
ѡмнѣнѣе, ѡ сокѡрѡшенѣе къ срцаы моѡемъ, ѡ смиренѣе къ
мѣслѣхъ моѡхъ, ѡ воззѣанѣе къ плѣнѣнѣихъ помышлѣнѣи
моѡхъ: ѡ спѡдѡби мѡ, до послѣднѡгѡ ѡдыхаѣна,
неѡѡждѣннѡ прѣнѣмѣти прѣчѣхъ тѣахъ ѡсѣнѣе, ко
ѡсѣнѣнѣе дѡшѣ же ѡ чѣла: ѡ подѡждѣ мѡ слѣзы
покаѣнѣа ѡ испѡвѣданѣа, ко ѡже пѣти ѡ славити тѣа ко
вѣа днѣ жнотѣа моѡгѡ, ѡакѡ вѣагѡаѡвѣннѡ ѡ
прѣпрославлѣннѡ ѡи ко вѣкѣи. Аминѣ.

Конецъ мѡтѣа по сѣѣмъ причѣнѣиѡ.

Епископ тимочки МЕЛЕНТИЈЕ
УЧЕШЋЕ ЋАКОНА У СЛУЖЕЊУ СВ. ЛИТУРГИЈЕ

Учешће ћакона у служењу св. Литургије не мислимо, а није потреба, опширно излагати. Ово с тога што је то изложено у самом Служебнику. Ограничићемо се само на оно, што је у Служебнику нејасно, или није казано, или је сувише мало казано.

Учешће ћакона у вршењу чина Проскомидије нећемо излагати. Довољно је и јасно казано у Служебнику.

Света Литургија

Кад ћакон изговори велику јектенију: *Πίστοις* *γὰρ* *πομπόμεθα...* и кад свештеник исту заврши узгласом: *Ἰὼκω* *ποδοκλήτης...* ћакон се прекрсти, поклони, силази са амвона и одлази пред Престону икону Христову. Ту стоји и чека, док певачи отпевају т. звани: *πέρβκιη* *ἀντίφωνη*. Кад се доврши певање тога антифона, одлази пред Царске Двери и говори малу јектенију: *Πάκι* *ἢ* *πάκι...* коју свештеник завршава узгласом: *Ἰὼκω* *τὸ* *δέ* *ῥα* *κράτος...* Ћакон се прекрсти, поклони и пређе пред Престону Икону Божје Матере.

Кад певачи доврше певање званогa *κτορική* *ἀντίφωνη* опет говори малу јектенију. Кад ову

свештеник заврши узгласом: *Ἰὼκω* *κλήτης...* ћакон се прекрсти, поклони и иде на јужне двери у Олтар.

Мали Вход

На *κλήθῃς*, а на *Ράδιτης...* ћакон са свештеником отвара Царске Двери и с њиме се олако поклони народу, после чега свештеник усправи Јеванђеље.

На *Θλίκα...* прекрсти се и поклони. Свештеник му да Јеванђеље. Ћакон га пољуби у руку. Затим обилазе св. Престо, напред ћакон, за њим свештеник клањајући се мало и то само главом, а никако целим корпусом (телом) својим, јер би се у овом случају ћакон клањао и с Јеванђељем заједно, а то не сме бити.

Кад изиђу на северне двери у храм, стану иза амвона и обојица сагну главе. Ћакон каже: *Γὰρ* *πομπόμεθα*. Свештеник прочита молитву входа. Ћакон тада праметне Јеванђеље на леву, десном узме обично ораp међу прсте и пружи према Царским Дверима, говорећи: *Ἰὼ* *σο* *λο* *κῆ* *ν*, *κλή* *ς*, *εἰ* *κῆ* *ν* *κ* *ρ* *ό* *δ* *η*.

Свештеник благосиља руком унакрсно према Царским Дверима, говорећи: *Ἰὼ* *σο* *λο* *κῆ* *ν* *κ* *ρ* *ό* *δ* *η*... Ћакон прихвати Јеванђеље и десном руком, пође напред корак, окрене се свештенику и подноси му Јеванђеље на целивање. Свештеник прихвативши се Јеванђеља

десном руком, целује га а ђакон његову десницу. Затим ђакон одлази на праг Царских Двери. Чим се пак доврши певање, подигне Јеванђеље тако, да се више главе види половина истога а потом га мало спусти и покрене с десне на лево (односно са северне на јужну страну), те тако начини крсни знак, и том приликом

говори јачим гласом: Премѣдростѣ, прѣсѣти унесе Јеванђеље и постави га на св. Престо.

Свештеник се одмах за овим крене, такође кроз Царске Двери, у Олтар, и стане на своје место пред св. Престо.

Кад доврши певање последњег кондака, ђакон држећи орар међу прстима (десне руке) окрене се свештенику и тихо говори: Благословѣ, кѣко, крѣмѣ трикѣтѣго.

Свештеник благословивши га десницом, узглашава: И҃ко ѡ ѡбѣтѣхъ ѡуби, кѣже нѣшѣ, и текѣ ѡ ѡбѣтѣхъ козѣмѣмѣ, ѡ ѡуби и ѡуби и ѡуби ѡуби, нѣнѣ и прѣнѣ. (и одмах чита молитву "трикѣтѣго пѣнѣ: Боже ѡбѣтѣхъ иже ко ѡбѣтѣхъ..."). Ђакон стојећи на прагу Царских Двери, а окренут народу, подигне орар и њиме олако направи полукруг од јужне ка северној страни, односно од иконе Христове ка Богородичној гласно говорећи: И҃ ко ѡбѣтѣхъ ѡуби, на се врати св. Прест. Свештеник пошто

прочита молитву по обичају моли се Богу говорећи: Обѣтѣхъ Боже... а ђакон се само крсти и у пола тј. До појаса метанише. Он не говори "Обѣтѣхъ Боже" већ само свештеник.

По овоме, ђакон се помакне мало јужно од свога места, указује орарем ка Горњем Месту и говори свештенику: По крсти.

Свештеник полазећи Горњем Месту говори: Благословен грѣди ко имѣа Господне.

Ђакон: Благослови вѣдико Горѣни Престола.

Свештеник: Благословен ѣси на Престола... (и стане југоисточно од св. Престола, а јужно од Горњег Места).

Чим доврши певање: Трикѣтѣго, ђакон стане на праг Царских Двери и гласно говори: Ѣонѣм.

Свештеник благосиљајући народ узглашава: Мир крѣмѣ.

При овим речима, ђакон се окрене, свештенику и олако се поклати. Чим се отпева: Проклѣнѣ, ђакон говори: Премѣдростѣ.

Чтец каже натпис дневног апостола: к Римљаном или Дјејанију...

Ђакон: Ѣонѣм. Затим му се дода кадионица, којом кадећи свештеника једанпут, говори:

Благослови кладико свѣтлоїе кадило.

Свештеник благосиљајући десницом говори:
Кадило Тѣкїе приносим...

Ђакон кади св. Престо, Олтар, излази на северна врата пред Царске Двери и кади оданде по обичају, тако званом "кађење с места".

За време кађења свештеник седи југо-источно од св. Престола.

По кађењу ђакон уђе у Олтар на јужне двери, окади по једанпут: св. Престо, Проскомидију, свештеника, предстојеће у Олтару и преда кадионицу, па стане југо-западно од св. Престола, окренувши се северној страни.

Кад доврши читање апостола, свештеник, говори: Мир ти.

Ђакон стане на Царске Двери и говори:
ПремѢдрост.

Свештеник прилази св. Престолу, чита молитву "прежде Їевангелија": Возсияї в сердцах наших...

Кад је прочитао, тада усправи Јеванђеље, ђакон га не диже с Престола, већ сагне главу и тихо говори: "Благослови кладико благокїеситиѣла свѣтлаго апостола и чеванѣлиста" Н. (име).

Свештеник благосиљајући главу ђаконову говори: "Без молитвами"...

Ђакон - амин. Тада свештеник преда ђакону

Јеванђеље и он обишавши наоколо св. Престо, излази кроз Царске Двери и одлази на амвон, на коме стоји налоња. Попевши се на амвон, ђакон праметне крај орара преко налоње и стави Јеванђеље на налоњу, преко орара.

Свештеник пак приђе близу Царских Двери (окренут народу) и пошто се доврши певање ллилѣїа узглашава: ПремѢдрост, прости велишим свѣтлаго Їевангелија - мир кїїем, којом приликом благосиља десницом.

Ђакон се мало поклати а потом чита Јеванђеље...

За време читања св. Јеванђеља свештеник стоји пред св. Престолом окренувши се народу.

Кад ђакон прочита Јеванђеље, прекрсти се, целива, склопи Га и однесе те преда свештенику, који, стојећи на Царским Дверима, прими од ђакона Јеванђеље, целује га и стави попреко (више горње стране св. Антиминса) на св. Престо, а затим одмах затвори Царске Двери.

Ђакон се врати на амвон, прекрсти се и говори сугубу јектенију: Рцем ки...

После узгласа: Їко миглотик... прекрсти се, поклати, сиђе са амвона и одлази пред Царске Двери и оданде говори остале јектеније по Служебнику.

Велики Вход

По узгласу: *Їлко да под державоѹ... ђакон се прекрсти, поклони, потом се окрене народу (или Архијереју ако је у столу), олако поклони и иде на јужне двери у Олтар и стане на своје место пред св. Престо.*

Кад свештеник доврши молитву: *Никтоже догтоѹи... тада се обојица поизмакну мало назад од св. Престола, три пута се прекрсте и дубоко поклоне изговарајући речи: Боже очисти мѡ грѣшнаго и помилѹи мѡ. Затим свештеник у неколико подигне руке (а ђакон орар) и полугласно говори: Иже хрѹвими тѡно окрзѹишче и жикотворѹишчеѹ Трѡице, трисѡтѹи пѣсан припѣвѹишче. Вѹлкоѹе ннѡе житѹеѹкоѹе очложим попечениѹе.*

Ђакон: *Їлко да царѹа кѹеѹх поднимем, ангелскимн невидимо, доринонима чинми: алаѹѹа, алаѹѹа, алаѹѹа, и одмах се прекрсте и поклоне.*

Ово и овако исто понављају још два пута. Затим се окрену обојица и заједнички отворе Царске Двери, којом се приликом мало поклоне народу и врате се: свештеник ка св. Престолу, а ђакон се удали мало на јужну страну од Царских Двери. Свештенику се дода кадионица коју обично најпре благослови, а потом кади св. Престо, Олтар, излази кроз Царске Двери и са солеје (где ове има, иначе испред

иконостаса) кади иконостас, певнице и остало по обичају.

По повратку у Олтар, кади св. Престо према себи, Проскомидију, ђакона и остале присутне у Олтару, па преда кадионицу.

Затим обојица: свештеник и ђакон, стану на своја места, пред св. Престо, два пута се прекрсте и поклоне; свештеник пољуби Антиминс, односно слику Христову на Антиминсу (како је раније казано) и крај св. Престола пред собом, а ђакон пољуби само ивицу св. Престола.

Потом се опет обојица по једанпут прекрсте, поклоне св. Престолу, окрену се народу, олако поклоне и обојица полазе Проскомидији, напред свештеник а за њим ђакон. Свештенику се дода кадионица, којом три пута окади даре на Проскомидији говорећи: "Боже очисти мѡ грѣшнаго"... Предавши кадионицу прекрсти се и целива "воздух" (горњи покривач) између дискаса и Св. Путира.

Ђакон говори: "Возми владико".

Свештеник скида воздух, ставља га ђакону на леђа говорећи: "Возмите рѹки вѹшѹа"... Ђакон веже пантљике воздуха себи на груди на замку.

Свештеник узима дискос обема рукама, целива га и предаје ђакону.

Ђакон прихвати дискос обема рукама, пажљиво, целује га а потом и руку свештеникову.

Дискос тури на главу или према челу, али тако, да су му очи слободне, воздухом не закривене. Кадионица му се обеси о мали и средњи прст леве руке, па му се пребаци преко лакта.

Свештеник пак узме десном руком Св. Путир по средини, а левом за стопало, целива га, а затим се обојица окрену северним дверима. Кад се доврши певање првог дела херувике а последњих речи: отложим попеченије, излазе обојица на северне двери у храм, напред ђакон а за њим свештеник. Идући тако ка средини храма, ђакон говори: "Благочестиви и Христољубиви род Христјанини, ктитори и приложници свѣтлаго Храмаго (ѿ манастирѿ: свѣтлан свѣд) да помѣнят... удешавајући ход тако, да последње речи (всегда ниво и присно и ко кѣки кѣков) изговори стојећи већ иза Амвона.

Свештеник ставши до ђакона (оба окренути народу) узглашава: "Благокѣрнаго"... и остало, помињући дакле владоце, епархијског Архијереја и завршујући: "Бже и всѣх православних Христјан, да помѣнят Господ"...

При свештениковим речима: *всегда ниво*... ђакон се окрене Царским Дверима и полако полази а за њим и свештеник.

Ђакон ушавши у Олтар, стане на ћоше јужне стране Св. Престола, окренувши се северној, односно

Проскомидији. Кад свештеник уђе у Олтар, ђакон му полугласно говори: "Да помѣнят Господ свѣштенство твоје ко царствѣи својем, на шта мѿ свештеник одговори: "Да помѣнят Господ Бог свѣшчено ѿлконство твоје, ко царствѣи...

Свештеник спусти св. Путир на св. Престо, скине дарак са св. Путира, савије и остави на јужну страну Св. Престола. Затим узме кадионицу, окади дискос два пута прекрсти се и мало поклони, узме од ђакона дискос обема рукама, целива и спусти га на Св. Престо десно до Св. Путира (односно лево према себи), којом приликом говори тропаре: "Благообразни Јосиф"... "Во гробѣ плочки"... "Іже живиновиц"...

Потом одвоји дарак од дискаса и остави га са дарком од Св. Путира. Док свештеник ово врши ђакон одреши пантљике воздуха, али га не скида. Свештеник скине с ђаконских леђа воздух, наднесе га над кадионицу (коју ђакон држи) те окади, а потом њиме покрива даре, говорећи: Благообразни Јосиф... Затим му ђакон дода кадионицу те кадећи даре трипута говори: *Всѣмъ Господи благоволеніем твоим Ѣвона*...

Предавши кадионицу свештеник говори ђакону: Помјани мја брата сослужитељу.

Ђакон: *Да помѣнят*... Потом ђакон сагне главу па држећи орап међу прстима, по обичају, говори свештенику: *Помолиси о мѿе владико свѣтчи*.

Свештеник држећи десницу над главом ђаконовом говори му: *Дѣхъ свѣтити...* и остало. При речима: *Дѣла помилуетъ тѣмъ Господъ Бог...* свештеник благосиља унакрсно главу ђаконову и пружа му руку на целивање.

За овим ђакон са свештеником затвара Царске Двери, стане пред иконостас, прекрсти се и говори јектенију: *Исполнимъ молитвъ нашихъ Господехи* - и остало.

Пошто ђакон каже: *Возлюбимъ другъ друга...* целује крај свога орара, на коме је крст а затим га по обичају подинге и гласно говори: *Двери, двери, премудротити конимъ.*

Кад се прочита Символ вере и кад ђакон каже: *Отанемъ докрѣмъ, отанемъ со страхомъ...* прекрсти се, окрене, и народу олако поклони, а потом иде на јужне двери у Олтар.

При узгласу: *Покрѣдѣнѣ пѣемъ...* ђакон десном руком подигне звездицу с дискаса и при речи: *поѣшче*, дотакне се њоме горњег краја (источне стране) дискаса; на речи: *копѣшче* - доњег, према себи; при речи *кзѣкѣшче* - северне, а на: *глаголѣшче* - јужне стране дискаса, склопи звездицу, целива је и остави међу дарке.

За време читања молитве: "*Поминѣшче ѡко...*" ђакон се прекрсти и потом претури десну руку преко

леве, па њоме узме дискос а левом св. Путир и при свештеникову узгласу: *Ткоѣмъ отъ Ткоѣнхъ, Ткѣѣ приноѣшче о кѣѣхъ и за кѣѣ* - подигне мало дискос и св. Путир а за тим спусти их на своје место и поклони се .

Кад свештеник доврши молитву: *Ѣшче приноимъ ти...* тада се обојица поизмакну мало од св. Престола, трипута се прекрсте и поклоне говорећи у себи тихо: *Боже очисти мѣа грѣешнаго и поминѣ мѣа*, а затим свештеник подигне мало руке у вис (а ђакон орар) и говори тихо тропар: *Господи иже превѣчѣаго Ткоѣго Дѣхъ...*

Ђакон стих: *Ведце чисто...*

Свештеник опет тропар: *Господи иже...*

Ђакон стих: *Не отвержи мене...*

Свештеник по трећи пут тропар: *Господи иже...*

Потом ђакон сагне мало тихо главу и показујући орарем свјати хлѣб говори тихо: *Благослови владико свѣтити хлѣбъ.*

Свештеник благосиљајући унакрсно само Агнецъ говори: *И сотвори ѡко хлѣбъ ѣѣ, Честноѣ Тѣло Христѣа Ткоѣго.*

Ђакон: - *Ѥминъ.* И опет ђакон указујући орарем Путир говори: *Благослови владико свѣтитѣ чашѣ.*

Свештеник благосиљајући унакрсно св. Путир

говори: *И њеже в чашн сеї, Четнѣиѣ кров Христога Твоѣго.*

Бакон: *Амин*, а потом указујући орарем обе светиње говори: *Благомоли владико оубоїа.*

Свештеник благосиљајући унакрсно преко св. дискаса и преко св. Путира говори: *Преложив дѣхов Твоїм свѣтити.*

Бакон: *Амин, Амин, Амин.* И одмах обојица клекну на колена пред Престолом, указујући тиме особито дубоко поштовање страшној тајни, - која је тога момента Духом Светим преложена - претворена: хлеб у Тело, а вино у Крв Христову.

Свештеник уставши чита молитву: *Їкоже кити...* а затим му се додаје кадионица, којом кадећи св. Престо према себи узглашава: *Изрїадно о Пресвѣтїї, Пречистїї...* и одмах преда ђакону кадионицу, који кади св. Престо наоколо. Кад окади северну страну св. Престола, окрене се Проскомидији, окади и њу једанпут а потом кади Олтар, почевши од Проскомидије идући ка Горњем Месту и најзад јужну страну Олтара, служећег свештеника и присутне у Олтару, па онда преда кадионицу.

За време овог кађења, ђакон помиње у себи имена живих и умрлих сродника, пријатеља и кога хоће.

После кађења он (ђакон) чита тако звани диптих.

По узгласу: *И да вѣдѣт...* ђакон се поклони свештенику (али му не целива руку), излази из Олтара, стане пред Царске Двери и говори јектенију: *Вїа свѣтїа помїанѣше...*

По узгласу: *И сподоби нас владико...* молитву Господњу прочита и ђакон у себи.

На речи: *Анн вїем* и ђакон се поклони свештенику. Певачи: *И дѣхови твоїемѣ.*

Бакон: *Глави вѣиїа Господєви приклонитє.*

Певачи: *Тєбїе Господи.* (велико, продужно).

За то време, ђакон се унакрсно орарем (преко груди и леђа) опасује.

Свештеник: *Благодѣтїиѣ и шчєдротами...*

Певачи: *Амин* (такође велико, продужно).

За ово време, ђакон стојећи на своме месту, три пута се прекрсти и мало поклони тихо говорећи: *Боже очисти мїа грїешнаго и помилѣ мїа.*

Када пак ђакон спази, да је свештеник прочитао молитву, три пута метанисао и пружио руку Агнецу, тада он подигне обично орар према себи и гласно произноси: *Кончим.*

Свештеник: *Свѣтїаїа свѣтїи.*

Певачи: *Їедин свѣт, Їедин Господ Исѣ Христос...*

Бакон се прекрсти, поклони, окрене се народу, олако поклони и иде на јужне двери у Олтар, приђе

свештенику и одмах говори: Раздрокн владико свѣтчи хъбк.

Свештеник разлама св. Агнец на четири части, говорећи: Раздрокнъліѣтїа и раззіѣліѣтїа Агнецъ Божїи...

Ђакон указујући орарем на св. Путир говори: Исполни владико свѣтчи Пѣтир.

Свештеник спушта по обичају (како је већ раније казано) частицу "ИС" у св. Путир, говорећи: Исполненїе Дѣла Свѣтлаго.

Ђакон: Амин.

Ђакону се дода теплота, па, приневши је св. Путиру, говори свештенику: Благоглоки владико теплотѣ.

Свештеник благосиљајући је говори: Благоглокени теплота свѣтчи хъбкѣ.

Тада ђакон унакрсно сипа теплоту у св. Путир, говорећи: Теплота кїери, исполн Дѣла Свѣтлаго - амин. Оставивши судић у коме је била теплота, стане мало по даље.

Свештеник расече частицу "ХС" на две поле, па ће - ђакону: Ђаконе приступи.

Ђакон обиђе св. Престо с јужне стране на северну, приђе пред св. Престо, прекрсти се двапут а дубоко поклони, тражећи опроштаја од свештеника и осталих, па затим пружи десни длан, подметне под њега длан леве руке и говори свештенику: Преподлажд

лиѣ владико...

Свештеник узме десном руком једну частицу (од ХС) а левом подмете губу и дајући је ђакону говори: име (или како је већ ђакону име) свѣтченодїаконѣ, преподліѣтїа, четїноїе... и спусти му на длан десне руке.

Ђакон пољуби руку свештенику и истим путем на северну страну враћа се, па позади св. Престола с источне стране, стане, сагне главу и говори тихо молитву: Кїерѣхъ Господи... и остало. Кад прочита, поједе свету частицу а потом језиком дохвати и ситне мрвице, ако их је случајно на длану остало. Причестивши се тако, не ставља руке, већ тако отиде ка северној страни св. Престола, наднесе десну руку над дискос, левом узме губу и њоме пажљиво истре длан и између прстију десне руке, те да не би која частица међу њима заостала.

Свештеник пак, чим ђакону преда св. частицу, и сам се причешћује Пречистим Телом Господњим, како је већ раније казано. Пошто се причести и Пречистом Крвљу, позива ђакона речима: Ђаконе приступи.

Ђакон прилази и поклони се (до појаса) пред св. Престолом говорећи: Се прихожду к бесмертному Царју прихвати левом руком за крај убруса и намести га себи испод доње вилице, а десном прихвати стопало од св. Путира. Свештеник држећи св. Путир у десној руци, принесе га устима ђаконовим, говорећи: Причашчліѣтїа ѣакъ Божїи дїакон (име) четїниа и свѣтниа

Кроче... Ђакон трипута сркне из св. Путира, убрусом обрише уста и крај св. Путира; целива св. Путир на св. Престо и руку свештеникову. Свештеник тада говори: *Сѣ проскомиѣиѣ ѡчисти чѣвои...* спушти св. Путир на св. Престо и одмах иде Проскомидији, или где у крај Олтара, узме нафору и мало вина, умије руке, а потом стојећи на левој страни св. Престола чита благодарну молитву: *Благодарим тѣа владико челоѡико ѡбшче, владѣиѣтѣ ѡбшчѣ наших...*

Но ако има причастника онда свештеник ово сада не чини, већ најпре дробнѣ на ситно частице св. Агнеца "НИ" и "КА" по броју причастника, спусти их у св. Путир и остало изврши, како је раније казано, па тек тада отиде Проскомидији, узме нафору, умије руке, али молитву благодарствену сада не чита, већ пошто народ причести.

Причешћивање присутних бива исто онако, како је раније казано а и у Службнику изложени. Ђакон при овоме има ту дужност, да постоји пред Царским Дверима (мало косо ка јужној страни) прихвата причастнике левом руком за раме, а десном подмеће убрус под вилицу причастника и по причешћу отре уста убрусом. При том мора добро пазити, да која частица св. Тела или кап Пречисте Крви не остане на убрусу или на уснама причастника.

Кад пак нема причастника, онда ђакон подигне дискос, наднесе га над св. Путир и спушта у њ` прво частице св. Агнеца "НИ" и "КА" а потом остале частице

којом приликом говори: *Возкресниѣ Христоѡо видѣвше. . . Свѣтнѣиѣ, свѣтнѣиѣ...* и остало. Затим губом отире дискос говорећи: *Отмин Господи грѣхи...* Покрива св. Путир дарком, а остало лепо сложи: на дискос звездицу и копље, поврх њих дискосни дарак, а поврх тога воздух савијен у четворо. Ако је дискос без стопала, раван, онда га са осталим сасудима и утварима тури у воздух (како је раније казано). Потом са свештеником отвара Царске Двери.

Свештеник узме св. Путир са св. Престола и пружи га ђакону. Ђакон се најпре једном прекрсти и поклони, прихвати св. Путир обема рукама, пољуби га као и руку свештеникову, износи на Царске Двери и, подижући га мало у вис, узглашава: *Со страхом Божиим, вѣрою и ѡбзвѣнѣиѣ причѣштите.*

Певачи: *Благословен г҃и...*

Свештеник тада приђе ближе Царским Дверима а ђакон се мало измакне.

Кад певачи доврше певање, свештеник благосиљајући народ руком узглашава: *Слава Боже ѡбшчѣи чѣвои...* и одмах се обојица окрену св. Престолу; свештеник узме св. Путир од ђакона, спусти на св. Престо и три пута га кади тихо говорећи: *Вознесиѣ на некии Боже и по вѣи земљи слава Тѡиѣ.* Затим узме дискос с дарцима, преда ђакону, који их обема рукама прихвати и намести себи на главу па се окрене

народу.

Свештеник се прекрсти, поклони, узме св. Путир са св. Престола, окрене се такође народу говорећи у себи тихо: *Благословен Бог наш а потом глаголю: Вигда ниво и прино и ко кѣки кѣков, а потом однесе св. Путир на Проскомидију.*

Ђакон пак одмах након овога крене се за свештеником, однесе дарке и спусти их такође на Проскомидију. Затим отпаше свој орар и прописно га намести.

Певачи певају: *Ѧа исполѡлтїѧ ѡста ...* За време овог певања свештеник вративши се од Проскомидије св. Престолу, савије Антиминс, метне га у илитон и усправи Јеванђеље.

Ђакон пак чим се доврши певање: *”Ѧа исполѡлтїѧ”* изађе на северне двери, отиде и стане на амвон и оданде говори јектенију: *Прочти прїѧше...*

По узгласу свештеникову: *Ѧко ти ѧси оскѧшчєнїѧ...* Ђакон се прекрсти, сиђе и стане позади амвона десно.

Свештеник: *Ѧ миром изидем.*

Певачи: *Ѧ имени Господни.*

Ђакон: *Господѡ помолимїѧ.*

Певачи: *Господи помилѡѧ.*

Свештеник изишавши до иза амвона, стане

лево од ђакона чита: замвонују молитву.

Кад доврши молитву тада обојица пођу напред: ђакон десно од амвона а свештеник лево. Кад буду више амвона, они унакрсно прођу један мимо другог тако, да свештеник сада буде на десној а ђакон на левој страни, окрену се и заједнички истовремено поклоне олако народу (или Архијереју ако је у столу) и одлазе: свештеник кроз Царске Двери а ђакон на северне Двери у Олтар.

Ђакон уотребљује остатак св. дарова онако, како је раније казано, кад сам свештеник служи; успреди сасуде и дарке, покрије св. Путир и у опште уреди Проскомидију, да је све на своме месту. Кад буде са тим готов, узме нафору, пије мало вина или воде, опере руке, а затим се свуче, скалупи своје одело и на одређено их место стави.

Свештеник пак даље изврши што треба по пропису Службеника; потом и сам се свуче, у чему му ђакон помаже. По спреми обојица се заједно прекрсте, поклоне: свештеник целује Јеванђеље, Крст и св. Престо а ђакон само крај св. Престола и благодарјашче Бога о всјех исхдјат.

Ђакону на знање

Дешава се неки пут да ђакон није за причест: било што му је у једанпут нешто позлило; било што је слабуњав, те мора изјутра да узима лекове; било што му је ударила крв на нос или уста или томе слично, а

међутим мора да служи св. Литургију.

Кад овакав случај наступи, он може да служи али не може се причестити и не може примати учешћа у следећој обредној страни св. Литургије:

- * Не узима са свештеником време пред Царским Дверима, а пре почетка св. Литургије.
- * Пред *Благословно царство*, не узима благослов од свештеника по обичају, већ само тихо каже: *благослови кљдико*. Добивши благослов пољуби му руку, отиде на амвон и произноси: "*Благослови кљдико*"; говори јектенију итд.'
- * После Великог Входа, не обраћа се свештенику за благослов већ по обичају само: "*благослови кљдико*"; свештеник обично благослови, али не преко главе и ђакон одлази пред Двери и тамо говори јектенију итд.
- * На *Покљенџије пјелн...* ђакон не подиже звездицу с дискаса, већ то чини свештеник.
- * Равним начином на речи: "*Примите љднџе...*" и "*пнџџе...*" не указује орарем на даре, нити на "*Твоје от Твоје...*" подиже свете даре, већ то врши свештеник и уопште од "*Покљенџије пјелн...*" па до "*догтојно*" он стоји мало даље од св. Престола, те не прима учешћа у Богослужењу.
- * На "*догтојно љџт...*" прими од свештеника

кадионицу и кади св. Престо и цео Олтар по обичају.

- * После, пошто се свештеник причести, ђакон не спушта частице у св. Путир, нити врши осталу успрему око св. Путира и сасуда већ то врши свештеник.

Блжєнны.

Во црѣткѣн твоѣмъ помани насъ, гдѣи, егда прїидеши во црѣткѣн твоѣмъ.

Блажєни ницїи дѣомъ, ѡакъ тѣхъ єсть црѣтко нѣное.

Блажєни плачущїи, ѡакъ тїи ѡтѣшати.

Блажєни крѣтцыи, ѡакъ тїи наслѣдѣтъ зємя.

Блажєни ѡчущїи ѡ жаждащїи правды, ѡакъ тїи наслѣдѣтъ.

Блажєни мїлостивїи, ѡакъ тїи помїловани бѣдѣтъ.

Блажєни чїстїи сєрдцемъ, ѡакъ тїи бѣга ѡтвѣтъ.

Блажєни миролюбѣцы, ѡакъ тїи сїнове вѣнчани нарѣдѣтъ.

Блажєни ѡзгнани правды радїи, ѡакъ тѣхъ єсть црѣтко нѣное.

Блажєни єстїе, егда понѣдѣтъ вѣмъ, ѡ ѡзженѣтъ, ѡ рекѣтъ вѣлѣкъ зѣла глѣбѣ на вѣ, лжѣце менѣ радїи.

Радѣтъ ѡ кеелїтѣ, ѡакъ мзда вѣша мнѣга на нѣтѣхъ.

Слава ѡцѣ ѡ сїнѣ ѡ сѣбѣ дѣхѣ.

ѡ нѣнѣ ѡ прїенѣ ѡ ко вѣки вѣкѣмъ, ѡмїнь.

Улобѣ ѡ.

Помїлѣ мѣ, вѣе, по велїцѣ мїлѣсти твоѣй, ѡ по мнѣжїтѣ цѣдрѣтъ твоѣхъ, ѡчїстїи кеззакѣнїе моѣ. Нанпѣче ѡмїнѣ мѣ ѡ кеззакѣнїа моѣмѣ, ѡ ѡ грѣхѣ моѣмѣ ѡчїстїи мѣ. ѡакъ кеззакѣнїе моѣ ѡзѣ знѣю, ѡ грѣхѣ моѣмѣ предѣ мнѣмѣ єсть вѣнѣ. тѣкѣ єдїномѣ сѣгрѣшїхъ, ѡ лѣкѣе предѣ токѣмѣ сѣтворїхъ: ѡакъ да ѡправдїши мѣ ко сѣкѣхъ твоѣхъ, ѡ покѣдїши вѣгдѣ сѣдїти тѣ. Вѣ ко вѣ кеззакѣнїхъ зачѣтъ ємѣ ѡ ко грѣхѣ роди мѣ мѣти моѣ. Вѣ ко истїнѣ козѣнїа єсїи, кеззѣтна ѡ тѣнна прѣмѣдрѣсти твоѣа ѡвѣнѣ мнѣ єсїи. ѡкропїши мѣ ѡсѣпомъ, ѡ ѡчїщѣи: ѡмїеши мѣ, ѡ пѣче сѣга ѡтѣлѣи. Слѣхѣ моѣмѣ дѣи радѣтъ ѡ кеелїе, козрѣдѣтъ кѣстїи сѣренїа. ѡвратї лицѣ твоѣ ѡ грѣхѣ моѣхъ, ѡ вѣ кеззакѣнїа моѣ ѡчїстїи. Сѣрдѣче чїсто сѣзїждїи ко мнѣ, вѣе, ѡ дѣхѣ правѣ ѡкнѣ ко ѡтѣрѣкѣ моѣй. Не ѡвѣржи мѣ ѡ лицѣ твоѣмѣ, ѡ дѣа твоѣмѣ сѣгѣ не ѡмнѣ ѡ менѣ. Сѣзѣждѣ мнѣ радѣтъ сѣвѣнїа твоѣмѣ, ѡ дѣомъ вѣчнїмъ ѡтѣвѣрѣ мѣ. Нѣдѣ кеззакѣннїа пѣтѣмъ твоѣмъ, ѡ нечїстїкѣи кѣ тѣкѣ ѡвратѣтъ. ѡзѣки мѣ ѡ крѣеи,

кѣе, кѣе спасѣнїа могоу, возрадѣтелъ ѡзвѣкъ мѡѡ
правдѣ твоѡй. Гдѡ, оубрѣ моѡ ѡкѣрзеши, ѡ оубрѣ моѡ
возкѣстѣтъ хвалѣ твоѡ. Иѡкѡ ѡце кы возхоуѣлъ еси
жѣртвы, далъ кыхъ оубо: возожженїа не благоволиши.
Жѣртва бѣдъ дѣхъ сокрѣшенъ, ердце сокрѣшенно ѡ смиренно
бѣтъ не оубнижитъ. Оублажи, гдѡ, благоволенїемъ твоимъ
ѡна, ѡ да созиждѣтелъ стѣны іерусалимскїа. Тогда
благоволиши жѣртвѣ правды, возношенїе ѡ возожгѣмалъ:
тогда возложѣтъ на олтарѣ твоѡ телцы.

Вѣрѣю

Вѣрѣю во єдинаго бѣа оубо вѣдѣржителъ, творца
нѣбъ ѡ земли, видимымъ же вѣкамъ ѡ невидимымъ. ѡ
єдинаго гдѡ иѡа хрѣта, иѡа бѣжїа, єдинороднаго, иѡе ѡ
оуба рожденнаго прѣжде вѣхъ вѣкѣхъ. Оубѣта ѡ свѣта, бѣа
истинна, ѡ бѣа истинна, рожденна, не сотворенна,
єдинобѣца оубо, иѡе кѣл кѣша. Нѡа ради человекъ, ѡ
нашего ради спасѣнїа, шѣдшаго съ нѣбъ, ѡ
воплотѣншаго ѡ дѣа бѣа ѡ мѣрїи дѣкы, ѡ вѣчѣвшаго.
Раипѣтаго же за ны, при понѣнїемъ пѣлѣтъ, ѡ
страдѣвша, ѡ погрѣенна, ѡ возкрѣншаго кѣ третїи дѣнь, по
писанїемъ. ѡ возшѣдшаго на нѣбъ, ѡ сѣдѣца оубо
оуба. ѡ пакы градѣцаго со славою, сѣдѣти живымъ ѡ
мертвымъ, єгѡже црѣвїю не вѣдетъ концѣ. ѡ кѣ дѣа
бѣаго, гдѡ, животворѣцаго, иѡе ѡ оуба иѡхѡдѣцаго,
иѡе со оубемъ ѡ иѡомъ споклиѣема, ѡ славила
глаболѣцаго прорѡки. Во єдинѣ стѣю, сокорнѣю ѡ
апѣтольскѣю црѣкѣ. Испѣвѣдѣю єдино крѣщенїе во
оубтавленїе грѣхѡвѣхъ. Чѣю возкрѣенїа мертвѣхъ: ѡ
жїзни вѣдѣцаго вѣка, ѡ минъ.

АРХИЈЕРЕЈСКА ЛИТУРГИЈА
ПО БЕЛЕШКАМА БЛАЖЕНОПОЧИВШЕГ
ЕПИСКОПА БАЧКОГ ИРИНЕЈА

ПРЕД ДОЛАЗАК АРХИЈЕРЕЈА
У ХРАМ НА ВЕЛИКЕ ПРАЗНИКЕ

Крстоносац, свећеносци и рипидоносци:

Неколико минута пред треће звоно крстоносац поведе Двору Епископском свећеносце (с уздигнутим чирацима) и рипидоносце, све по пар једно за другим, и сви се поређају пред излазом из Владичанског двора који води у порту, или улазом којим Епископ долази у црквену порту, тако да уз врата стану велике рипиде, испред њих средње па редом до малих чирака, а пред свима крстоносац.

На дат знак полазе у храм, предвођени крстоносцем; ушавши у храм пролазе кроз два реда свештеника и једни, с крстоносцем, одлазе на десну, а други на леву страну доле на своја места. Свећеносци спусте чираке.

Чтеци, жезлоносац, књигоносац и ипођакон:

Пре изласка из храма чтеци поставе орлић пред царске двери за Архијереја.

Чтеци полазе из цркве за великим рипидама, по двојица у ред, парови једно за другим, најстарији

последњи.

Двојица ипођакона држе: један трикириј, други дикириј с упаљеним свећама.

Сви улазе у Владичански двор, у свечану дворану, где се насред дворане поређају према вратима владичанског кабинета. Кад се Архијереј појави, поклоне се сви.

Жезлоносац приступи са жезлом, који пружи да се на њега метну бројанице.

По један чтец подигне Архијереју панакамилавку са плећа, а други намести на рамена мандију, коју први, спустивши опет панакамилавку, закопча спреда, а обојица заједно пребаце доњи, закопчани, део мандије, који виси од остраг, преко главе напред.

Жезлоносац предаје жезал, па узима у руке скутове мандије.

Ипођакони с трикиријем и дикиријем стану с једне и друге стране жезлоносца.

Остали чтеци иду испред Архијереја, по двојица у ред, на месту где ђакони чекају Архијереја стану пред ђаконе, а када дођу до рипидоносца иду за великим рипидама.

Ушавши у храм, одлазе управо у олтар на јужне и северне двери.

Чим се пође из Владичанског двора, чтеци почињу појати тропар храма удешавајући тако да га сврше управо пред уласком у храм.

ПРЕД ДОЛАЗАК И УЛАЗАК АРХИЈЕРЕЈА У ХРАМ

У црквеној порти:

Два реда свештеника

Крстоноша

Свећеносци

Рипи-доносци

Чтеци

Жезлоносац

Ипођакони (са трикиријем и дикиријем)

Двојица по чину најмлађих свештеника стану с једне и с друге стране врата у храму, остали се до њих ређају редом по чину.

Између оба реда свештеника, т.ј. деснога и левога, остаје слободан пролаз, кроз који пропуштају поворку с којом долази Архијереј: крстоносац, свећеносци, рипидоносци, чтеци, жезлоносац и ипођакони.

Један чтец са жезалом, двојица са архијерејском мандијом и два ипо-ђакона са са трикиријем и дикиријем и са оталим клирицима чекају Архијереја до улаза у црквену порту (тј. западних врата храма).

Када се Архијереј појави, поклоне се сви.

Жезлоносац приступи са жезлом како би Архујереј метнуо на њега бројанице.

Један чтец подигне Архијерејску

панакамилавку са плећа.

Други чтец намести на рамена мандију, коју први, спустивши опет панакамилавку, закопча спреда.

Обојица заједно пребаце доњи, закопчани, део мандије, који виси од страг, преко главе напред.

Жезлоносац предај жезал, па узима у руке скутове мандије.

Ипођакони са трикиријем и дикиријем стану с једне и друге стране жезлоносца.

Крстоносац, свећеносци, рипидоносци по двоица у ред, осим крстоносца иду испред Архијереја.

Архијереј званично улази у храм док хор (свештеници или појци) зато време певају: Достојно... или ирмос девете песме канона великих Господњих и Богородичних празника.

Ушавши у храм, крстоносац, свећеносци, рипидоносци по двоица у ред, одлазе право у олтар на јужне и северне двери.

Кад Архијереј стане пред олтар, ипођакони са трикиријем и дикиријем стану десно и лево од ђакона пред царским дверим.

Жезлоносац остаје држећи скутове мандије.

ЧИТАЊЕ МОЛИТАВА

Жезлоносац, Чтеци и Ипођакони:

Спремљено архијерејско одјејаније треба да је спремно и да је поређано на налоњу.

Поред њега стоје двојица чтеца који ће облачити Архијереја.

Трећи чтец треба да стоји поред, који ће прихватити панакамилавку, мандију и манторос Архијереја.

Четврти чтец треба да стоји поред са иконом на коју ће примити крст и панагије Архијереја.

Кад дође време целивању иконе Спаситељеве, ипођакон с трикиријем поведе читав ред оних који стоје пред царским дверима за онолико корака према десној певници, толико колико је потребно да Архијереј стане управо пред икону за целивање.

Кад Архијереј пољуби икону, ипођакон с дикиријем поведе читав ред за онолико корака према левој певници колико је потребно да Архијереј стане управо пред икону Богородичину.

Кад се и ту сврши целивање, ипођакон с трикиријем поведе читав ред на старо место пред царске двери.

За време кретања поворке ради целивања, жезлоносац који држи скутове, не улази у ред (т.ј. не стаје иза леђа Архијереју) него скутове носи са стране, тако да иде паралелно с поворком.

Архијереја допрате на амвон ипођакони с трикиријем и дикиријем и жезлоносац.

Допративши, ипођакони одмах оду у олтар, а жезлоносац, када се Архијереј после благослова окрене олтару спусти и рашири скут мандије, који је дотле држао, стане поред амвона с леве стране Архијереја.

ОБЛАЧЕЊЕ АРХИЈЕРЕЈА

Кад најстарији ђакон изговори: „*Облачѣннѣи изидитѣ*“

Чтеци који ће облачити Архиепископа излазе из олтара.

- * Тројица на северне.
- * Двојица на јужне двери.

Састану се пред царским дверима поклоне се Архиепископу, затим приступе и целивају му руку.

При изласку свештеника из олтара, један чтец прати најстаријег свештеника који на сасуду носи Архиепископску митру и стоји за њим све док не преда свештеник митру Архиепископу. Кад се свештеник врати на своје место прими од њега сасуд и односи у олтар.

Жезлоносац прима од Архиепископа жезал, одлази на десну страну царских двери и стаје с десне стране.

Од петорице чтеца који ће облачити Архиепископа онај који има примити камилавку, мандију и манторос стаје с леве стране амвона, па добивши ствари одлази у олтар, а после свршенога облачења дода столицу Архиепископу.

Чтец који је изишао са сасудом за крст и панагије, стаје с десне стране амвона, и када врати крст и панагије, одлази у олтар.

Два најстарија чтеца скидају Архиепископу камилавку, мандију, манторос, крст и панагије, и додају одређеним чтецима, затим облаче Архиепископа у

стихар и редом. Кад наместе велики омофор и крст и панагије, а пре него што најстарији свештеник дода митру, поклоне се заједно с оним који је донео одјејаније и целивавши руку одлазе у олтар.

Пошто после возгласа: „*Тако да прозвѣститѣ...*“

Архиепископ благослови народ, чтец дода столицу Архиепископу. Долавши столицу остаје у близини мало у страну, и при устајању и седању намешта омофор.

(касније) Кад Архиепископ устане за Мали вход (дакле на „*Гл҃ка Фцѣ...*“) чтец унесе столицу у олтар и оставља је уз позадину иконостаса.

Кад Архиепископ благослови народ, ипођакони приме трикириј и дикириј, унесу их у олтар, па са још једним, који носи у рукама сребрни прибор (лахан) за омивање руку, на раменима убрус (као што се меће мали омофор), излазе један на јужне и двојица на северне двери, састају се пред царским дверима, поклоне се Архиепископу и приступе пред њега. Најстарији ипођакон облије Архиепископу руке водом, па заједно с другим ипођаконом дода убрус и после брисања руку, опет се заједно поклоне претходно положивши убрус трећем чтецу на рамена. Целивавши руку Архиепископу одлазе у олтар као што су и дошли.

Кад се чтеци који су облачили удаље, најстарији свештеник ступивши пред Архиепископа на извесном размаку, поклони се, затим приступи ближе п преда митру. Поклонивши се опет, оде на своје

место и преда сасуд чтецу који га је допратио. Чтец одлази у олтар.

Излазе ипођакони и чтец за омивање руку. Кад се поређају испред царских двери и поклоне, Архијереј их благослови двема рукама. Тројица приступе Архијереју, целивају једни десну, други леву руку, и помажу код омивања. Затим опет целивају, клањајући се приме благослов и одлазе.

ПОЧЕТАК ЛИТУРГИЈЕ ДО МАЛОГА ВХОДА

Чтеци, жезлоносац и књигоносац:

Кад ђакон почне Велику јектенију, књигоносац излази из олтара с Архијерејским чиновником у руци и стаје пред иконом Богородичином. Кад се ђакони при спомињању имена поклоне Архијереју, поклони се и чтец, и приступи Архијереју, целива руку, пружи отворену књигу за читање. После прочитане молитве стане са стране. Кад појци почну појати: „Благослови дѹше...“ књигоносац на исти начин поднесе књигу (без целивања руке), па после стаје опет на пређашње место. То исто бива после, “Їдинородниї Ѣни...”, само што више не одлази на старо место, него стаје у ред до ђакона с десне стране, док жезлоносац у исти мах стаје с леве стране. Кад се ђакони пред улазак у олтар поклоне Архијереју, учиниће то и жезлоносац и књигоносац и ући на јужне и северне двери у олтар.

МАЛИ ВХОД И КАЂЕЊЕ

Крстоносац, свећеносци и рипидоносци:

Кад појци запоју „Блажени ївѣѣ їгдѣ поноїлѣт влѣ... “ крстоносац стаје с крстом иза амвона. Кад се застави, полазе к њему свећеносци с малим

чирацима, уздигнувши их, и стају поред њега; кад се зауставе полазе они са средњим, и напоследку они с великим чирацима. Кад и они стану, полазе рипидоносци с великим рипидама и стају иза крстоносца. Кад се зауставе, полазе они са средњим, и напоследку они с малим рипидама, стајући једни до других.

Кад појци почну појати „Гл҃ки Ѡцѣ...” крстоносац заобиђе амвон са северне стране и стане пред северне (леве) двери. За њим одмах полазе свећеносци, све по двоје један поред другога, прво они с малим, па онда они са средњим и напоследку с великим чирацима, за њима мале, средње и велике рипиде, такође по две у ред. Сви стану за крстоносцем окренути северним дверима, чинећи два реда дуж леве певнице. На добијени знак из олтару крстоносац се окреће улево и пролази између два реда свећеносаца и рипидо-носаца, а одмах за њим свећеносци с десне стране (почевши с најмлађим); сви иду погнуте главе, обилазе амвон путем којим су дошли и одлазе на своја места пред десном певницом.

Свећеносци и рипидоносци леве стране остају дуж леве певнице све док не прођу свештеници с входом, затим се од певнице једноставно помакну на своја обична места. Свећеносци пуштају чираке када Архијереј по други пут уђе у олтар, т. ј. када обави кађење.

Чтеци, жезлоносци, књигоносац и ипођакони:

Чтеци се групишу за мали вход на левој страни олтару. На челу поворке која излази из олтару биће архијерјски жезлоносац, за њим књигоносац и други чтеци, напоследку два ипођакона с трикиријем и дикиријем.

Изашавши из олтару, жезлоносац полази за рипидоносцима великих рипида, а за њима сви остали, обилазећи амвон. Жезлоносац стаје на своје обично место.

Књигоносац и чтеци се поређају пред иконом Спаситељевом и Богородичином тако да најстарији чтеци дођу према царским дверима, а између њих стану ђакони (на тај начин буде један ред чтеца и ђакона од иконе Богородичине до Спаситељеве).

Пред „Премѣл҃нѣ прѣсѣтѣ” ипођакони додаду трикириј и дикириј Архијереју, па стану поред амвону мало позади; помогну Архијереју при силажењу с амвону, додаду му иконе за целивање, затим улазе у олтар (јужно и северно). У олтар уђу и сви остали чтеци и књигоносац осим једног, који окрене орла на амвону главом према народу, где ће стати Архијереј кад се врати на амвон. Поставивши орла чтец стане иза амвону и кад Архијереј поново уђе у олтар, постави орла у олтару пред часном трапезом.

Кад Архијереј на малом входу уђе у олтар, па целива часну трапезу, један чтец узме архијерејску

кадионицу, а други тамјаницу, па обојица стану десно и лево од старијег ђакона, окренути као и он проскомидији. Један чтец поднесе Архијереју тамјаницу, а други уздигне кадионицу, у коју Архијереј метне тамјан, па је узме.

Ипођакони изиђу пред царске двери, помогну Архијереју при силажењу на доле па стану десно и лево крај амвона. Помогну Архијереју при ступању и силажењу са амвона и при улажењу у олтар; у олтар улазе десно и лево, и после кађења приме трикириј и дикириј од Архијереја.

МНОГОЉЕТСТВИЈЕ, АПОСТОЛ И ЈЕВАНЂЕЉЕ

Крстоносац, свећеносци и рипидоносци:

Када се прочита апостол. свећеносци подигну чираке. Када се старији ђакон попне на амвон и положи Јеванђеље на аналој, крстоносац стане с крстом пред амвон иза аналоја, затим свећеносци поред њега у полукруг уз амвон. Рипидоносци, остајући на својим местима, окрену се тада олтару.

Чим старији ђакон прочита Јеванђеље, крстоносац и свећеносци врате се на своја места, а рипидоносци се окрену као обично. После архијерејскога благослова народу („И: полн ети дѣпоча“) свећеносци спусте чираке.

Чтеци, жезлоносац, књигоносац и ипођакони:

За време читања-појања тропара ипођакони додају ђаконима трикириј и дикириј.

Кад почне појање „И ѹлиши ни“, један чтец намести пред левим углом часне трапезе столицу за Архијереја, лицем према народу, али мало укосом, према архијерејском столу приликом седања и устајања.

За време „Господи спси...“, и „И ѹлиши ни“ и многољетија чтеци стоје окренути на запад.

Кад се многољетије сврши, чтеци однесу архијерејску столицу на горње место, уколико на горњем месту нема архијерејска стална сголица.

Кад хор почне „Свѣтити Боже“ ипођакон с леве стране спреми Архијереју дикириј, а један чтец изнесе на амвон орла (наместивши га с главом према народу), и остане док се Архијереј не врати. Онда унесе орла у олтар.

После молитве „Призри г нѣбѣ, Боже...“ два ипођакона дочекају Архијереја пред царским дверима, прате га до амвона и натраг као приликом кађења после малог входа.

При уласку Архијереја у олтар, један ипођакон прихвата од њега дикириј.

Приликом преласка свештенства к сопрестолију уз горње место, прелазе и чтеци и стају у полукруг десно и лево од свештенства.

За време „Скључи́ Гожѣ“ на „Слава Оцѣ...“, један чтец приступи Архијереју за благослов да чита апостол, па одлази на амвон.

Кад пред читањем апостола Архијереј изговори: „*Миръ кѣмъ*“, два ипођакона скину Архијереју омофор.

После тога један чтец, између ђакона, донесе Архијереју тамјан за кадионице.

Пошто Архијереј благослови кадионице ђаконима, књигоносац донесе Архијереју Чинovníк ради читања молитве.

Пошто чтец прочита апостол, један чтец изнесе на амвон аналој за Јеванђеље, па стане пред икону Богородице код иконостаса, док се Јеванђеље не прочита. Тада уноси аналој у олтар.

Пред излазак старијег ђакона за читање јеванђеља, два ипођакона стану пред царске двери лицем олтару. Кад се на царским дверима појави старији ђакон, окрену се западу и иду упоредо пред њим обилазећи амвон са северне, затим западне и јужне стране, па један, с дикиријем, стане с десне, а други, с трикиријем, с леве стране царских двери.

После читања Јеванђеља додају трикириј и дикириј за благосиљање, па улазе у олтар.

После Јеванђеља сви се враћају на своја места.

За време сугубе јектеније, јектеније оглашених и треће јектеније, књигоносац држи Архијереју Чинovníк.

ВЕЛИКИ ВХОД И КАНОН ЕВХАРИСТИЈЕ

Крстоносац, свећеносци и рипидоносци:

Кад почне појање Херувимске песме, крстоносац, свећеносцн (с уздигнутим чирацима) и рипидоносци стају за амвон на иста начин као и пред мали вход. На исти начин одлазе и пред северне двери, пошто Архијереј, поклонивши се на царским дверима, оде к проскомидији, и полазак испред часних дарова и повратак на уобичајена места бива на исти начин као и на малом входу.

После „*Нѣ полъ ети, ђепоча*“, на крају Херувимске песме, свећеносци спуштају чираке.

После „*Вѣрѣшѣ...*“ свећеносци подижу чираке.

На „*Скључи, скључи, скључи Господ...*“ стају за амвон на исти начин као пред мали вход.

Кад се отпоје „*Ѡсгѣоїно...*“ враћају се на своја места, прво крстоносац и свећеносци, па онда рипидоносци.

Чтеци, жезлоносац, књигоносац и ипођакони:

Пред Херувимску песму двојица чтеца спреме за ђаконе кадионице, а један тамјан. Тај с тамјаном стаће између двојице ђакона кад буду примали благослов за кађење.

Кад ђакон пред царским дверима почне последњу јектенију пред Херувимском песмом, њему с леве стране стане жезлоносац. После возгласа „Їако да под державој...", обојица полазе у олтар, жезлоносац на северне а ђакон на јужне двери.

Кад почне Херувимска песма двојица ипођакона с трећим чтецом, који носи прибор за омивање руку, стану пред царске двери. Кад Архијереј омије руке, враћају се у олтар на исти начин као што су изишли, тј. на јужне двери улази један ипођакон и онај који је носио прибор, а на северне други ипођакон.

За време омивања руку ипођакони (чтеци) у олтару држе спремљен мали омофор за Архијереја, коме стављају на рамена.

Пред полазак Архијереја к проскомидији, чтеци начине ред од леве стране царских двери до проскомидије. Један ипођакон скине Архијереју митру и преда свештеницима.

За велики вход се чтеци спреме исто као и за мали и истим редом. Жезлоносац застане на свом обичном месту, обишавши амвон, а од њега до пред амвон с једне и друге стране царских двери, књигоносац и остали чтеци, ипођакони тако да ипођакони држе трикириј и дикириј десно и лево од старијег ђакона с дискосом, а кад он уђе у олтар и на његово место дође најстарији свештеник, десно и лево од путира, који држи најстарији свештеник. Кад

се заврше спомињања на великом входу, одлазе у олтар на јужне и северне двери књигоносац и чтеци, осим ипођакона са трикиријем и дикиријем, од којих први стане са северне, други с јужне стране царских двери, те после благослова на „Ше помъги, дѣпоча" одлазе у олтар по обичају.

После „Ѳѳѳѳ..." чтец меће за Архијереја орла на амвон, као и приликом кађења после малога входа.

Двојица ипођакона, предавши у олтару Архијереју трикириј и дикириј после „Ѳѳѳѳ..." дочекују Архијереја пред царским дверима и прате га као приликом кађења после малога входа.

При појању песме „Ѡѡѡѡ, ѡѡѡѡ, ѡѡѡѡ..." ипођакон спреми мали омофор, који ставља Архијереју пред „Примитѣ, Ѳдичѣ...", а скида после предложенија.

Пред „ѦѦѦѦѦѦ..." један чтец спреми Архијереју кадионицу, а други тамјан и стају с десне стране између двери и часне трапезе, као на малом входу.

Један чтец доноси од проскомидије просфоре ради благослова да се исеку.

ПРИЧЕШЋЕ И ЗАВРШЕТАК ЛИТУРГИЈЕ

Крстоносац, свећеносци и рипидоносци:

На „Їѣдини кѣлѣт...“ крстоносац, а за њим свећеносци и рипидоносци, стану иза амвона на исти начин као и пред мали вход. Кад Архијереј изиђе да проповеда, враћају се исто онако као што су то учинили после „Ѧогтѡѡно чѣт...“.

После службе, при поласку Архијереја из храма, иду у истом реду као и при уласку у храм.

Крстоносац се зауставља код улаза у Владичански двор, до њега свећеносци и редом. После уласка Архијереја у двор враћају се у реду у цркву.

Чтец, жезлоносац, књигоносац и ипођакони:

За време великога „Тѣкѣ Господи...“, после молитве Господње, по два ипођакона међу Архијереју велики омофор.

После причешћа два ипођакона и један чтец, један с прибором за омивање руку, стану са северне стране у олтару и дочекају Архијереја.

Најстарији чтец поднесе антидор и теплоту, затим ипођакон облије руке Архијереју водом, а обојица заједно узму с рамена трећег убрис и пруже Архијереју.

После причешћа чтец изнесе орла на амвон (окренут главом ка народу), као на кађењу после малога входа. Кад се заврши проповед, орла унесе.

При изласку Архијереја на проповед два ипођакона поступају као и при изласку на трисвјатоје.

После проповеди два ипођакона износе пред царске двери трикириј (с леве) и дикириј (с десне стране). После благослова уносе у олтар.

За кађење дарова један чтец спреми кадионицу Архијереју, а други тамјан и стану као обично. Кад појци почну „Бѣди нѣїї...“, један чтец изнесе орла на амвон.

Кад се отпуст сврши, орао се постави иза амвона, одакле ће Архијереј делити антидор.

При излажењу Архијереја ради говорења отпуста, ипођакони поступају као и увек при одласку Архијереја на амвон, и остају уз Архијереја догод се дели антидор.

После раздељења антидора ипођакони скидају одјејаније Архијереју пред часном трапезом. Кад му даду мандију, испраћају Архијереја у Двор као што су га допратили у цркву.

Тропарі, кондакї, задогто́нники ѿ величїа
дванадцѣтихъ прѣздникѡвъ,
таже прѣздника пѣхн
къ порѣдкѣ гражданскаго гѡда,
сирѣчь ѿ а҃гво днѣ мѣсѣца іаннуарїа по нѡвоми с҃тіаю.

Рѣчѣкѡ г҃да к҃ѣ ѿ і҃са нашего і҃са х҃р҃та:
мѣсѣца декемврїа къ к҃с дѣнѣ (іанварїа).

Тропарь, гласъ ѧ:

Рѣчѣкѡ твое х҃р҃тѣ кже нашъ, возиѧ мироки свѣтъ
рѣзвма: къ нѣмъ ко свѣздѡмъ гл҃жѣиѣн, свѣздѡю
о҃чл҃хдѣл, текѣ клѧнѣтисѧ г҃нцѣ прѣвды, ѿ текѣ кѣдѣти
сѧ высотѣи высотѡка: г҃ди, гл҃ка текѣ.

Кондакъ, гласъ г҃:

Дѣа днѣсь пресвѣстѣннаго раждѣтъ, ѿ землѧ кертѣнъ
непрѣтѣпноиѣ приносѣтъ: а҃ггѧи сѧ пѣтѣири ми
слвослѡвѣтъ, колѣнѣ же со свѣздѡю пѣтѣшѣтѣвдютъ: насъ
ко радѣи родѣлѣ о҃трочѣ мѡдѡ, прѣвѣчнѣи г҃ъ.

Задогто́нникъ, гласъ ѧ:

Припѣкъ: Величїа дѣшѣ моѡ, ѣтнѣишдѡ ѿ слѡкнѣишдѡ
гѡрнихъ коннѣткъ, дѣѡ прѣѣтѣдѡ кѣѡ.

Ѣрмо́въ: Дюкѣти о҃гво насъ, і҃акъ везѣкѣдноѣ ст҃рахоми,
о҃рдѡвѣ молѣнїѣ, люкѡкїю же дѣѡ, пѣиѣи тѣкѣти
спротѣжѣннѡ сложеннѣмъ, недѡкно ѣтѣ: но ѿ мѣтѣи г҃лѡд,
ѣлико ѣтѣ пронзколѣнїѣ, дѣждѣ.

Величїаіе:

Величїемъ тѡ, живѡдѣвѣ х҃р҃тѣ, насъ радѣи нѣнѣкѣ плѡтїю
рождшѡгоѡ ѿ везнѣвѣстнѣмъ ѿ прѣѣтѣмъ дѣѡ мѣиѣ.

Пѣѡвѣлѣнїѣ г҃да к҃ѣ ѿ і҃са нашего і҃са х҃р҃та:
мѣсѣца іаннуарїа къ с҃ дѣнѣ (ж҃ іанварїа).

Тропарь, гласъ ѧ:

Со іѡрдѣнѣ крѣпѣиѡвдѣл текѣ г҃ди, трѣѣкоѣ іѡкїѣл
поклонѣнїѣ: родѣтѣлѣвѣ ко гл҃сѣ свѣдѣтѣлѣтѣвѡкаше текѣ,
козѡвѣлѣннаго тѡ с҃ла ѿменѣл: ѿ дх҃ъ къ вѣдѣ голѡкѣнѣкѣ,
ѿзѣвѣтѣвѡкаше слѡкѣѣ о҃тѣвѣрженїѣ. Іѡвѣлѣл х҃р҃тѣ кже, ѿ
мїръ проѡкѣцїѣи, гл҃ка текѣ.

Кондакъ, гласъ ѧ:

Іѡвѣлѣл ѣиѣ днѣсь вѣлѣнѣнѣи, ѿ свѣтѣ тѡѡи г҃ди,
знѣмѣнаѣ на насъ, къ рѣзвмѣкѣ поѡиѡнхъ тѡ: пришеѣл
ѣиѣ, ѿ іѡкїѣлѣ ѣиѣ, свѣтѣ непрѣтѣпнѣи.

Задостойникъ, гласъ ѿ:

Прпчквкъ: Величїи души моѡ, чтичїишю горнихъ кониствкъ, дѡ пречтѡю кѡѡ.

Ѳрмосъ: Недомѡветъ вѡкъ ѡзвѡкъ вѡгохвалити по достоѡнїю, ѡзвѡкветъ же ѡмъ ѡ премѡрнѡй пѡкти тѡ, кѡѡ: ѡвѡче вѡгѡл ѡци, вѡѡ прѡмѡ, ѡко лѡвѡкъ вѡси вѡжтѡвнѡю нѡшѡ: тѡ ко хрѡтѡнъ ѡнѡ предѡтѡтелница, тѡ величѡемъ.

Величїиѡ:

Величѡемъ тѡ, живѡдѡвѡ хрѡтѡ, нѡмъ рѡди нѡнѡкъ плѡтїю крѡтѡнѡшѡгоѡ ѡ ѡвѡнна кѡ водѡхъ ѡрдѡникѡхъ.

Ѳрѡченїѡ гѡ вѡ ѡнѡ нѡшеѡ ѡнѡ хрѡтѡ:
мѡвѡца фѡврѡрїѡ ко ѡ дѡнѡ (фѡврѡлѡ).

Тропѡрь, гласъ ѡ:

Рѡдѡнѡ вѡгодѡтнаѡ кѡѡ дѡ, ѡзѡ тѡвѡ ко вѡзѡл ѡнѡце прѡкѡды хрѡтѡнъ вѡнѡ нѡшѡ, прѡвѡкѡцїѡл ѡциѡ ко тѡмѡѡ: вѡвѡнѡл ѡ тѡ стѡрѡче прѡнѡнѡ, прѡѡемѡнѡ ко ѡвѡлѡтѡл ѡвѡкѡдѡнѡтелѡ дѡшѡ нѡшнѡхъ, дѡрѡнѡцѡго нѡмъ вѡкѡрѡнѡ.

Вѡндѡкъ, гласъ тѡнѡже:

Ѳѡтрѡкѡвѡ дѡнѡчѡ ѡгѡтѡнѡнѡ рѡжтѡкѡмъ тѡкѡнѡмъ, ѡ рѡциѡкѡ гѡмѡвѡнѡкъ вѡгѡмѡкѡнѡнѡнѡ, ѡкоже подѡвѡшѡ, предѡвѡрѡнѡвѡ, ѡ

нѡнѡкъ ѡнѡл ѡнѡ нѡмъ, хрѡтѡнѡ вѡѡ: нѡ ѡмнѡрѡ ко вѡнѡнѡхъ жѡнѡтелѡствѡ, ѡ ѡкрѡпѡнѡ лѡдѡ, ѡхѡже вѡзѡвѡнѡл ѡнѡ, ѡдѡнѡ чѡвѡкѡлѡвѡче.

Задостойникъ, гласъ ѿ:

Прпчквкъ: ѡѡ дѡ, ѡповѡнѡнѡ хрѡтѡнѡмъ, покрѡнѡ, ѡвѡлѡдѡ ѡ ѡнѡ на тѡ ѡповѡнѡнѡнѡхъ.

Ѳрмосъ: вѡ законѡкъ вѡнѡ ѡ писѡнѡнѡ ѡвѡрѡзѡ вѡдѡнѡмъ, вѡкѡрѡнѡ: вѡлѡкъ мѡжѡвѡнѡнѡ пѡлѡ, лѡженѡ развѡрѡзѡл, вѡтѡ вѡѡ. Тѡмъ перѡкѡрѡжѡннѡе гѡбѡ ѡѡлѡ вѡзнѡчѡлѡнѡ, ѡнѡ перѡкѡрѡдѡцѡлѡ мѡтѡрїю нѡнѡкѡвѡмѡжнѡ, вѡнѡчѡемъ.

Величїиѡ:

Величѡемъ тѡ, живѡдѡвѡ хрѡтѡ, ѡ чтѡнѡмъ прѡчтѡнѡ мѡтѡрѡ тѡкѡнѡ, ѡнѡже по законѡнѡ нѡнѡкъ прѡнѡнѡлѡ ѡнѡ кѡ хрѡмъ гѡнѡ.

Вѡгѡвѡкѡценїѡ прѡвѡтѡлѡ вѡлѡцы нѡшѡлѡ кѡѡ,
ѡ прѡнѡдѡвѡ мѡнѡ: мѡвѡца мѡртѡ ко ѡѡ дѡнѡ (мѡрѡлѡ).

Тропѡрь, гласъ ѡ:

Днѡскѡ ѡнѡнѡлѡ нѡшеѡ гѡлѡнѡзна, ѡ ѡѡѡ ѡ вѡкѡ тѡнѡнѡствѡ ѡвѡлѡнѡнѡ: ѡнѡ вѡжѡнѡ, ѡнѡ дѡвѡ вѡвѡлѡетѡ, ѡ гѡвѡрѡнѡлѡ вѡгодѡнѡтѡ вѡгѡвѡкѡствѡетѡ. Тѡмѡже ѡ мѡ вѡ нѡнѡмъ кѡѡкѡ вѡзѡпѡнѡнѡмъ: рѡдѡнѡлѡ вѡгодѡнѡтѡнѡ, гѡлѡ вѡ тѡкѡнѡ.

Вондѣкъ, галѣъ ѿ:

Взбранной воеводѣ побѣдителю, ѿкоу избавиши насъ
ѿ злыхъ, кѣгодоуствениахъ воинствомъ твоимъ, кѣ:
но ѿкоу имѣиаша державу непобѣдимую, ѿ влѣкихъ насъ
къдѣ евокодѣ, да зовемъ ти: радуйся, невѣсто
невѣстити.

Задостѣнникъ, галѣъ ѿ:

Припѣвъ: Блговѣсткѣи, земли, радости вѣлю, хвалите насъ
вѣию глѣвъ.

Ѿрмосъ: ѿкоу ѿдшешенномъ вѣию кѣвѣтъ, да никакоже
кѣнетъ рѣкѣ еверныхъ. Оустнѣ же вѣрныхъ кѣтъ
немолачу, галѣъ ѿгѣла воевѣдѣице, съ радостю да
копѣтъ: радуйся, кѣгодоуствениахъ, гдѣ съ токою.

Величѣние:

Архѣгѣлѣкѣи галѣъ копѣтъ ти, ѣта: радуйся кѣгодоуствениахъ,
гдѣ съ токою.

Входъ гдѣнь въ иерѣимъ:

къ недѣлю кѣи.

Тропарь, галѣъ ѿ:

Окцие воевѣдѣице прежде твоеѣ етѣти оубѣрѣла, ѿзъ
мертвыхъ возвѣстѣ еси лѣзарѣ хрѣте вѣе. Тѣмъже ѿ мѣ
ѿкоу оутоцы побѣды знаменѣа носѣице, текѣ

побѣдителю мерти копѣтъ: ѿсѣнна къ вѣшнихъ,
кѣголовѣнъ гдѣи ко ѿма гдѣне.

Ѿдрѣгѣи, галѣъ ѿ:

Воевѣдѣице текѣ воевѣдѣице хрѣте вѣе насъ,
везмертныа жизни сподобихомѣа воевѣдѣице твоеимъ, ѿ
воевѣдѣице зовемъ: ѿсѣнна къ вѣшнихъ, кѣголовѣнъ
гдѣи ко ѿма гдѣне.

Вондѣкъ, галѣъ ѿ:

На прѣтолѣ на насѣи, на жреклѣти на землѣи носѣимъ хрѣте
вѣе, ѿгѣла хвалѣице, ѿ дѣтѣи воевѣдѣице прѣла еси
звѣдѣице ти: кѣголовѣнъ еси гдѣи ѿма козвѣти.

Задостѣнникъ, галѣъ ѿ:

Ѿрмосъ: Бѣтъ гдѣ, ѿ ѿвѣла насъ, воевѣдѣице прѣзвѣнѣа,
ѿ воевѣдѣице прѣдѣице, козвѣдѣице хрѣта, съ кѣлими ѿ
вѣткѣми, пѣснѣми звѣдѣице: кѣголовѣнъ гдѣи ко ѿма
гдѣи ѿма насѣго.

Величѣние:

Величѣемъ тѣ, живодѣице хрѣте, ѿсѣнна къ вѣшнихъ, ѿ
мѣ текѣ копѣтъ: кѣголовѣнъ гдѣи ко ѿма гдѣне.

Ὁκτώτοιο ἡρώτικο κοκρῆνι. Πάσχα.

Тропáрь, гáлэгъ ѿ:

Ἡρώτος κοκρῆε ἡζ̄ μέρτκыхъ, смёртiю смёртъ попрáкъ,
и сѣщымъ ко грокѣхъ жнкѡтѣ ддрокáвкъ.

Вондáккъ, гáлэгъ ѿ:

Яще и ко грѡкъ сннзшѣлъ єси, кезсмёртне, но ядовѣ
разрѣшилъ єси снлѣ, и кокрѣлъ єси якѡ покѣднтелъ хрѣтѣ
вѣже, женáмъ мѣронѡнцáмъ вѣщáвкыи: рáдѣнтелъ! и
тѡнѡмъ аплѡмъ мѣрѣ дáрдлѣи, пáдшымъ подáлѣи кокрῆнѣ.

Зáдогтѡнннкъ, гáлэгъ я:

Прпѣккъ: Ягѣлъ копѣлше кáгодáтнѣи: ѣтáл дѣо рáдѣнѣл,
и пáкн рекѣ, рáдѣнѣл: тѡнѡи снѣ кокрῆе трнднѣкнѣ ѡ
грѡкá, и мѣрткыл козкнѣнѣкыи: лѡдѣ кевелнтелъ.

Ѣрмѡгъ: Ὁκτῆсѣл, сѣкτῆсѣл, нѡкыи ѣрлнѣи: слáкá ко гднл
на текѣ козѣл. Днкѣи нкнѣ, и кевелнѣл сѡнѣ. Тѣ же
ѣтáл крáсѣнѣл кѣѣ, ѡ коктáннѣи рѣтѣл тѡвѡѣ.

Велнчáннѣ къ недѣлѡ антѡпáсхн:

Велнчáемъ тл, жнкѡдáкче хрѣтѣ, нáсѣ рáдн ко ядѣ
сшѣдшáго, и сѣ сокѡѡ кел кокрῆнѣкшáго.

Вознесѣннѣ гдá кѣа и сѣса нáшнѡѡ иѣа хрѣтá:
къ четѡертѡкѣ ѿл седмнѣцы по пáсцѣ.

Тропáрь, гáлэгъ я:

Вознесѣл єси ко слáкѣ хрѣтѣ вѣже нáшѣ, рáдогтѣ
сѡтѡрнѣкыи ѡрѣннѣкѡмъ ѡкѣтѡкáннѣмъ сѣтáгѡ дѣл,
нѣзѣщѣннѣмъ нѣмъ вáкшымъ кáгослѡкѣннѣмъ, якѡ тѣи
єси снѣ вѣжѣи, нѣзкáвнтелъ мѣрá.

Вондáккъ, гáлэгъ ѿ:

Ѣже ѡ нáсѣ нѣспѡннѣкѣ смѡтрѣннѣ, и яже на землѣи
сѡедннѣкѣ нѣнѣмъ, кознесѣл єси ко слáкѣ хрѣтѣ вѣже
нáшѣ, ннкáкѡже ѡлѣчáлѣл, но прѣкыкáл нѣѡѡтѣдпнѣи, и
копѣл лѡкѡщымъ тл: язѣ єсѣмъ сѣ кáмн, и ннкѡтѡже на
кѣи.

Зáдогтѡнннкъ, гáлэгъ ѿ:

Прпѣккъ: Велнчáи дѣшѣ мол, кознесѣлѡгѡл ѡ землѣи на
нѣо, хрѣтá жнзнѡдáкѣл.

Ѣрмѡгъ: Тл пáче ѡѡмá и слѡвѣѣ мѣтрѣ вѣжѣи, кѣ лѣтѡ
кѣзлѣтнáго нѣнзрѣчѣннѡ рѡждшѣю, вѣрнѣи єдннѡмѣдрѣннѡ
келнчáемъ.

Велнчáннѣ:

Велнчáемъ тл, жнкѡдáкче хрѣтѣ, и почнтáемъ єже на нѣлá
сѣ прѣѣтѡѡ тѡѡѡѡ плѡтѣи, кѣжѣтѣкѣннѡе кознесѣннѣ.

Патдеіа́тница. Дѣнь свѣ́ла тѣ́ца:

кѣ недѣ́лю ѿ по па́сцѣ.

Тропа́рь, глаго́л ѿ:

Е́лгослово́нѣ є́и хрѣ́тѣ кѣ́е на́ша, ѿже према́дры локцы́
ѡ́блѣи, низпогла́вѣ ѿ́мѣ дѣ́ла свѣ́го, ѿ тѣ́ми о́блѣи
келе́ннѣю, чело́вѣкко́люче сла́ва твѣ́ѣ.

Конда́къ, глаго́л то́нже:

Є́гда ини́шедѣ́ ѡ́зѣки сла́дѣ, раздѣ́лаше ѡ́зѣки кѣ́шнѣи:
Є́гда же О́гненныѣ ѡ́зѣки раздѣ́лаше, кѣ́ соединѣ́нѣе кѣ́
призѣ́: ѿ со́гласноу сла́внѣмѣ кѣ́ свѣ́го дѣ́ла.

Задостѣ́йникѣ, глаго́л ѿ:

Припѣ́къ: ѡ́плѣн соше́ствѣе о́тѣ́шнѣла зра́це о́днѣ́шае́,
ка́кѣ кѣ́ кѣ́дѣ О́гненныѣ ѡ́зѣкѣ ѡ́блѣи дѣ́ла свѣ́и. *

Ѧрмо́съ: Ра́дѣ́ла црѣ́це, ма́теродѣ́вствѣннаѣ сла́ко: кѣ́ла ко
о́доковѣрѣ́цѣла кѣ́гоглаго́лѣла о́сѣ́ла кѣ́тѣ́нѣтѣкѣ
не мо́гѣтѣ твѣ́ пѣ́ти до́стѣ́йно: низѣ́мѣкѣ́етѣ́ же о́́мѣ
кѣ́ла кѣ́ твоѣ́ ро́ждѣ́тѣкѣ́ разѣ́мѣ́ти. Тѣ́мже тѣ́ со́гласноу
сла́внѣмѣ.

Велѣ́нѣи:

Велѣ́нѣмѣ тѣ́, жи́вода́кѣ хрѣ́тѣ, ѿ чѣ́мѣ кѣ́ свѣ́го дѣ́ла
твоѣ́го, є́го́же ѿ́ О́ца́ по́сла́л є́и кѣ́ свѣ́тѣ́ннѣмѣ
о́тѣ́нѣо́мѣ твоѣ́мѣ.

Преображе́нѣе гѣ́ла кѣ́ ѿ ѿ́са на́шего ѿ́са хрѣ́та:

мѣ́лаца ѡ́гѣ́та кѣ́ ѿ дѣ́на (жѣ́ авгѣ́та).

Тропа́рь, глаго́л ѿ:

Преобра́зилѣа є́и на горѣ́ хрѣ́тѣ кѣ́е, показѣ́вѣи о́тѣ́нѣо́мѣ
твоѣ́мѣ сла́вѣ́ твоѣ́, ѡ́коже мо́жа́хѣ́: да ко́зѣ́летѣ́ ѿ на́мѣ
грѣ́шнѣмѣ свѣ́тѣ́ твоѣ́ приносѣ́щнѣи, мѣ́тѣ́лаи кѣ́ла,
свѣ́тода́кѣ сла́ва твѣ́ѣ.

Конда́къ, глаго́л то́нже:

На горѣ́ преобра́зилѣа є́и, ѿ ѡ́коже кѣ́ кѣ́ла о́тѣ́нѣи
твоѣ́, сла́вѣ́ твоѣ́ хрѣ́тѣ кѣ́е кѣ́ла: да є́гда тѣ́ о́зѣ́рѣ́тѣ
распѣ́нае́ма, стѣ́дѣ́нѣе о́́кѣ о́́разѣ́мѣ́тѣ́ ко́льное, мѣ́ровѣ
же проповѣ́да́тѣ́: ѡ́́кѣ тѣ́ є́и ко́нѣ́тннѣ О́́ѣе ѡ́́лаѣи.

Задостѣ́йникѣ, глаго́л ѿ:

Припѣ́къ: Велѣ́нѣи дѣ́ше мо́ла, на да́кѣ́рѣ
преобра́зилѣаго́ла гѣ́ла.

Ѧрмо́съ: Рѣ́тѣ́кѣ́ твоѣ́ неѣ́ла́ннѣ ѡ́́кѣла: кѣ́ ѿ́зѣ́ ко́кѣ́ твоѣ́ю
про́идѣ́, ѡ́́кѣла плѣ́тоно́еца ѡ́́кѣла на зе́млѣ, ѿ сѣ́ чело́вѣ́кѣ
по́жѣ́. Тѣ́ кѣ́ѣ, тѣ́мѣ кѣ́ велѣ́нѣе́мѣ.

Велѣ́нѣи:

Велѣ́нѣмѣ тѣ́, жи́вода́кѣ хрѣ́тѣ, ѿ по́чѣ́нѣмѣ пре́чѣ́мѣ
плѣ́ти твоѣ́ла́ преѣ́ла́кнѣе преобра́же́нѣе.

Оуспєніѣ пресѣ́ла кѣ́цы на́шея кѣ́ы,
и́ принодѣ́ы мѣ́и:
мѣ́лца ѿгдѣ́та кѣ́ ѣ́и дѣ́нь (ѿгдѣ́та).

Тропа́рь, гласъ ѣ́:

Кѣ́ рѣ́ткѣ́ дѣ́тво сохрани́ла ѣ́и, ко оуспє́ниѣ ми́ра не
ѡста́вила ѣ́и кѣ́е, пресѣ́вила ѣ́и кѣ́ живото́ѡ, мѣ́и
ѡбци живото́ѡ: и́ мѣ́ткми тво́ими и́зкала́дѣши ѡ́ смѣ́рти
дѣ́ши на́ша.

Конда́къ, гласъ ѣ́:

Кѣ́ мѣ́ткахъ неды́пѡцидѣ́ю кѣ́ѡ, и́ кѣ́ предѣ́тѣльскѣ́хъ
непрелѡ́жное оупока́нїе, грѡ́къ и́ ѡмерциклѣ́нїе не оу́держѣ́ста:
ѣ́акоже ко живото́ѡ мѣ́ръ, кѣ́ живото́ѡ пресѣ́ки, ко оу́трѡбѣ́
келѣ́кыиѣ́л принодѣ́ткенидѣ́ю.

Задостѡ́йникъ, гласъ ѣ́:

Припѣ́къ: Ѡгѣ́ли оуспє́нїе пресѣ́тыя кѣ́дѣ́кше оу́дики́шала,
ка́къ дѣ́ла кохѡ́днѣ́тъ ѡ́ земли на нѣ́о.

Ѡрмо́съ: Покѣ́ждаю́тѣ ѣ́стѣ́ткѣ́ оу́ста́вы кѣ́ текѣ́, дѣ́о
ѡ́гѣ́ла: дѣ́кѣ́тѣдѣ́тъ ко рѣ́ткѣ́, и́ живото́ѡ предѣ́ворѣ́дѣ́тъ
смѣ́рткѣ́. По рѣ́ткѣ́ дѣ́ла, и́ по смѣ́рти живѣ́, ѡ́пѣ́лѣши
при́сно, кѣ́е, наслѣ́дїе твоѡ́.

Велича́нїе:

Велича́ема тѣ́лѣ, пренепо́рѡчна мѣ́и хрѣ́ста кѣ́а на́шегѡ,
и́ келѣ́кыиѣ́л сла́внмѣ́ оуспє́нїе твоѡ́.

Рѣ́ткѣ́ пресѣ́ла кѣ́цы на́шея кѣ́ы,
и́ принодѣ́ы мѣ́и:
мѣ́лца септѣ́мврїа кѣ́ и́ дѣ́нь (септѣ́врїа).

Тропа́рь, гласъ ѣ́:

Рѣ́ткѣ́ твоѡ́ кѣ́е дѣ́о, ра́дѡсть козѣ́кѣ́ти кѣ́и келѣ́ннѣ́и:
и́з текѣ́ ко козѣ́лѣ́ ѣ́нце пра́вды, хрѣ́то́ѡ кѣ́а на́ша, и́
разрѣ́ши́къ кѣ́лѣ́тѣ́ѡ, даде́ кѣ́гѡслово́нїе, и́ оу́праздни́къ
смѣ́рткѣ́, дарѡ́кѣ́ на́мѣ́ живото́ѡ кѣ́чнннѣ́.

Конда́къ, гласъ то́иже:

Ѡво́кѣ́мѣ́ и́ ѡ́нна поноше́нїѣ́ кѣ́зѣ́дѣ́тѣ́, и́ ѡ́дѣ́мѣ́ и́ ѣ́ла ѡ́
тѣ́лѣ́ смѣ́ртннѣ́ ѡ́кодо́нѣ́тѣ́ла, пресѣ́тѣ́ла, ко сѣ́кѣ́мѣ́ рѣ́ткѣ́
твоѡ́мѣ́. То́ пра́зднѣ́ю́тъ и́ ѡ́дѣ́е твоѡ́, кнѣ́и прегрѣ́шенїѣ́и
и́зкала́кѣ́шея, кнѣ́дѣ́ зѣ́ати тѣ́и: непѡ́ды ражда́ѣтъ кѣ́ѡ, и́
питѣ́тѣ́льннѣ́ѡ жѣ́зни на́шея.

Задостѡ́йникъ, гласъ и́:

Припѣ́къ: Велича́ѣ́ дѣ́ши моѡ́, прелѣ́кыиѣ́ рѣ́ткѣ́ кѣ́ѡ мѣ́ре.

Ѡрмо́съ: Чѣ́жде ма́терѣ́мѣ́ дѣ́кѣ́тѣ́, и́ ѡ́тра́нно дѣ́кѣ́мѣ́
дѣ́кторѡ́ждѣ́нїе: на текѣ́ кѣ́е, ѡ́ко́л оу́трѡ́нѣ́шала. Тѣ́мѣ́ тѣ́лѣ́
кѣ́лѣ́ пле́менѣ́ земли́ѣ́, непресѣ́лннѣ́ велича́ема.

Величание:

Величание тл, претла дбо, и чтима стыха твоиха
родителей, и великое слава ржткд твоё.

Воздвижение чтиаго и животворцаго крста:
мжеца септемвриа вл днень (сентявриа).

Тропарь, гласъ ѿ:

Спий, гди, люди твоа, и елголови достоаие твоё,
похвды православаиха хртаномъ на сопротивныа дрвдл,
и твоё сохранла кртгомъ твоимъ жителство.

Кондакъ, гласъ ѿ:

Вознесиел на крста волею, тезоименитомъ твоимъ
нокомъ жителствд, цедрвты твоа дрвдн хрте вже,
возвелеи насъ славою твоёю, похвды даа намъ на
сопостаты, похвдъ и мдцымъ твоё орджие мира,
непохвдидю похвдл.

Задостойникъ, гласъ ѿ:

Прпккк: Величй дшше мол, претчнкй крста гднл.

Ирмосъ: Таниа еси, кце, раи, неоздкланно возрастившии
хрста, илже кртное животное на земли насадиел древо:
чкма нынче возноимъ, поклоняющел емд, тл
величаниемъ.

Величание:

Величание тл, живодавче хрте, и чтима крста твоё стий,
илже насъ слава еси в рабвты кражтл.

Входъ во храмъ претла клццы нашеа кцы,
и приноды мрин:
мжеца ноёмвриа вл кл днень (декавриа).

Тропарь, гласъ ѿ:

Днесь елгоколенла вжтл предвокражение, и человеквова
спенла проповдание, вл храмъ вжтл гснво дла гавлетел,
и хрта вкма предвозвцаетъ. Той и мк велиагно
возопиймъ: радвил, смотренла зиждителиа исполнине.

Кондакъ, гласъ тоиже:

Претчкй храмъ спокъ, многоцкнкый чертогъ и дла,
спенное сокровнице славы вжтл, днесь вбодител вл домъ
гднл, елгодатъ соквдлци, гже вл дтк вжткнномъ, юже
кспквлютъ аггли вжтн: ел естк елене нбное.

Задостойникъ, гласъ ѿ:

Прпккк: Аггли вхождение претчкы зрлце оудикншасл,
какво дла вниде во стла стыха.

Ирмосъ: Елво вдавшекланномъ вжтю кквтд, да никакоже
квинетел рвкк екверныхъ. Оустнк же ккрныхъ кцк
немолчнво, гласъ аггла кспквлюще, ел радостю да
кпютъ: истинно вкшши вккхъ еси, дбо чтал.

Величание:

Величание тѣ, престола дѣо, вѣонзвѣрнула Ѡтроковѣце,
и чтіи мѣ ѣже въ храмѣ гдѣнь вхожденіе твоѣ.

* После даты праздника по церковному стилю в скобках
приводится дата по гражданскому стилю.

* Вѣдомы вѣди, ѣакѡ іиі припѣвъ въ цвѣтної тріѡди не
ѡкрѣтаетел, ниже въ тѣпѣцѣ, пісанъ же ѣсть въ
цвѣтної тріѡди нѣтнѣгѡ пѣніѣ сѣнодѣлнѣгѡ ізданіѣ.

**Всємірнѡе воздвѣженіє чєстнѣгѡ ѿ
животворѣцѣгѡ крѣга:**

Ѧнтѣфѡнѡѡ ѧ, гл҃гѡ ѧ. Ѳлѡѡмѡ ѧ:

Стѣхѡ ѧ: Бж҃е, кж҃е мѡѡ, коннѣ мн, кєкѡ ѡстѣкнѡлѡ мѡ
ѣснѣ;

Моли́твѡми кѣѡ, сїеє, сплснѣ нѡсѡ.

Стѣхѡ ѧ: Длѡеє ѡ сплснѣнѣ мѡегѡ слѡкєѡ грѣхѡпадѣнѣнѣ
моѡхѡ.

Моли́твѡми кѣѡ, сїеє, сплснѣ нѡсѡ.

Стѣхѡ ѧ: Бж҃е мѡѡ, воззѡкѡ ко днѣ, ѡ не ѡслѡкѣшиши, ѡ
кѡ нѡщнѣ, ѡ не кѡ кєзѡмѣє мнѣ.

Моли́твѡми кѣѡ, сїеє, сплснѣ нѡсѡ.

Стѣхѡ ѧ: Ты же ко стѣкѡлѡ живѣши, хѡлѡ ѡлеєѡ.

Моли́твѡми кѣѡ, сїеє, сплснѣ нѡсѡ.

Слѡѡѡ, ѡ нѣнѣѡ:

Моли́твѡми кѣѡ, сїеє, сплснѣ нѡсѡ.

Ѧнтѣфѡнѡѡ ѧ, гл҃гѡ ѧ. Ѳлѡѡмѡ Ѧ:

Стѣхѡ ѧ: Кєкѡ кж҃е, ѡрнѣдѡлѡ нѡ ѣснѣ до концѡ;

Сплснѣ нѡ, снѣ кж҃нѣ, плѡчѣѡ рлспнѣнѣсѡ, поѡщѡмѡ тнѣ:
ѡлнѡдѣѡ.

Стѣхѡ ѧ: Помѡнѣ сѡнѡмѡ тѡѡнѣ, ѣгѡже стѡжѡлѡ ѣснѣ
ѡспѣрѡѡ.

Сплснѣ нѡ, снѣ кж҃нѣ, плѡчѣѡ рлспнѣнѣсѡ, поѡщѡмѡ тнѣ:
ѡлнѡдѣѡ.

Стѣхѡ ѧ: Горѡ ѣѡнѡѡ ѣѡлѡ, кѡ нѣнѣже кєлѡлѡсѡ ѣснѣ.

Сплснѣ нѡ, снѣ кж҃нѣ, плѡчѣѡ рлспнѣнѣсѡ, поѡщѡмѡ тнѣ:
ѡлнѡдѣѡ.

Стѣхѡ ѧ: Бг҃ѡ же црѡ нѡшѡ прѣжде кѡкѡ, содѡѡлѡ сплснѣнѣ
поєрєдѣє зємлѣ.

Сплснѣ нѡ, снѣ кж҃нѣ, плѡчѣѡ рлспнѣнѣсѡ, поѡщѡмѡ тнѣ:
ѡлнѡдѣѡ.

Слѡѡѡ, ѡ нѣнѣѡ:

Ѧдннѡрѡднѣнѣ снѣ, ѡ слѡкє кж҃нѣ, кєзємѣртєнѡ снѣ, * ѡ
ѡзѡѡнѡкѡнѣ снѣнѣнѡ нѡшєгѡ рѡднѣ * коплѡчѣтѡнѣсѡ ѡ стѣѡлѡ
кѣѡ, ѡ прнєнѡдѡѡ мрѣнѣ, * нєпрєлѡжнѡ кѡчѡкѣчнѡкѡнѣсѡ: *
рлспнѣнѣсѡ же хрѣтѣ кж҃е, смѣртѣѡ смѣртѡ попрѡѡкѡнѣ, *
ѣдннѡ снѣ стѣѡлѡ трѣѡѡ, * спрѡслѡѡѡлѡємѡнѣ Ѧѡѡ ѡ стѡмѡѡ
дхѡ, снѣнѣ нѡсѡ.

Ѧѡѡ ѡнѡ кѡѡѡѡѡ. Ѧнтѣфѡнѡѡ ѧ, гл҃гѡ ѧ. Ѳлѡѡмѡ ѡ:

Стѣхѡ ѧ: Гдѡѡ кѡцрѣнѣсѡ, дѡ гнѣѡѡѡтєсѡ лѡдѣє.

Тѡже трѡпѡрѡѡ: Ѧнѣнѣ гдѡнѣ лѡднѣ тѡѡѡ, ѡ кѡгѡєлѡкѣнѣ

досто́лнїе твоѣ, похва́ды правосла́внымъ хрѣті́аномъ на
сопроти́внымъ дѣрѣа, ѿ твоѣ сохрани́а крѣ́томъ твои́мъ
жїтелевство.

Отѣхъ ѿ: Гдѣ коцрѣна, да гнѣваюцца людіе, свѣдѣнїа на
херувїмѣхъ, да подвижитца землѣ.

Тропа́рь: Спаси, гдѣ, люди твоѣ.

Отѣхъ ѿ: Гдѣ къ іѡнѣ великѣ, ѿ кысокъ ѣсть нады
вѣ́ми людемї.

Тропа́рь: Спаси, гдѣ, люди твоѣ.

Отѣхъ ѿ: Поклонїтеца гдѣви ко дворѣ іѣ́кми ѣгѡ.

Тропа́рь: Спаси, гдѣ, люди твоѣ.

Та́же вхѡды. Дїаконъ рече́тъ: Премудрость, прѡсвѣти.

Мѣ же вхѡдное: возноси́те гдѣа кѣа на́шего, ѿ
покланїи́теца подно́жїю нѡгѣ ѣгѡ, ѿкво ева́то ѣсть.

Та́же тропа́рь: Спаси гдѣ люди твоѣ, ѿ кѣгословкѣ
досто́лнїе твоѣ, похва́ды правосла́внымъ хрѣті́аномъ на
сопроти́внымъ дѣрѣа, ѿ твоѣ сохрани́а крѣ́томъ твои́мъ
жїтелевство.

Гла́ва, ѿ нынѣ, конда́къ: гласъ ѿ.

Вознесїи́ца на крѣ́тъ ко́лею, тезоименї́томъ твоимъ
но́комъ жїтелевствѣ, цедрѡ́ты твоѣ дѣрѣнї, хрѣ́тѣ вѣе.
козвеели́ іноу твоѣю правосла́внымъ хрѣті́аномъ, похва́ды

дла́ нѣмъ на сопроти́ты, похѡ́кїе нѣмѣцымъ твоѣ ѡрѣжїе
мїра, непохва́днїю похва́ды.

Вмѣстѣ же Трїе́гѡ: Врѣ́дъ твоимъ поклонїемѣа, кѣко,
ѿ іѣ́ѡе кокѣрнїе твоѣ сла́внымъ.

Прокї́менъ, гласъ ѿ: Спаси, гдѣ, люди твоѣ, * ѿ
кѣгословкѣ досто́лнїе твоѣ.

Отѣхъ: Гдѣ коцрѣна, да гнѣваюцца людіе.

Бже по плоти,
ρῆτὸ γὰρ ἐστὶν ἡ σῆμα ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

Ἄντιφώνη ἀ, ψαλμός ρι, γλῶσσ ε:

Стіхъ а: Нисповѣмса тебѣ, гдѣн, вѣмъ сѣрдцемъ
моимъ, повѣмъ всѣмъ чюдеса твоѣ.

Припѣвъ: Молитвами бѣды, спсе, спаси насъ.

Стіхъ б: Въ совѣтѣ правыхъ и сонмѣ, вѣлѣа дѣла
гдѣна.

Припѣвъ: Молитвами бѣды, спсе, спаси насъ.

Стіхъ г: Изыскана во вѣхъ болахъ ѡгъ.

Припѣвъ: Молитвами бѣды, спсе, спаси насъ.

Стіхъ д: Нисповѣданіе и великолѣпіе дѣло ѡгъ и
правда ѡгъ пребываѣтъ въ вѣкъ вѣка.

Припѣвъ: Молитвами бѣды, спсе, спаси насъ.

Слава, и нынѣ

Припѣвъ: Молитвами бѣды, спсе, спаси насъ.

Ἄντιφώνη б, ψαλμός ρι, γλῶσσ б.

Стіхъ а: Блаженъ мужъ боанса гдѣ, въ заповѣдехъ
ѡгъ вохочѣтъ сѣла.

Припѣвъ: Спаси ны сие бжѣи, рождѣнса ѡ дѣбы,
поуцыа тн: ѡлладѣа.

Стіхъ б: Сильно на земли бдетъ сѣма ѡгъ, родъ
правыхъ благословитса.

Припѣвъ: Спаси ны сие бжѣи, рождѣнса ѡ дѣбы,
поуцыа тн: ѡлладѣа.

Стіхъ г: Слава и богатство въ домъ ѡгъ, и правда
ѡгъ пребываѣтъ въ вѣкъ вѣка.

Припѣвъ: Спаси ны сие бжѣи, рождѣнса ѡ дѣбы,
поуцыа тн: ѡлладѣа.

Стіхъ д: Возидъ во тмѣ свѣтъ правымъ, милостивъ
и щедръ и праведенъ.

Припѣвъ: Спаси ны сие бжѣи, рождѣнса ѡ дѣбы,
поуцыа тн: ѡлладѣа.

Слава, и нынѣ.

Единородный сие, и слово бжѣи, безсмертенъ сынъ, и
избавитель спасеніа нашего ради воплотитса ѡ
сѣмѣа бѣды и пренодѣвы маріи, непреложно
во члвчнвынса, распныйса же, хртѣ бже, смертїю
смерть поправыи, единъ сынъ сѣмѣа трцѣи,
спрославляемый ѡцѣмъ, и сѣомъ дхѣмъ, спаси насъ.

Ἄντιφώνη г, ψαλμός ρд, γλῶσσ д.

Стіхъ а: Рече гдѣ гдѣви моемъ: сѣдн ѡдесндо менѣ.

Тропáрь: Ржѣтѣ вѣ твоѣ, хрѣтѣ бже нашъ, возвѣла
мѣровн свѣтъ рáзума: вѣ нѣмъ бо свѣздамъ
слъжáщн, свѣздáю оучáхъ, тебѣ клáнатисá елнцѣ
прáвды, н тебѣ вѣдѣти изъ вѣсоты вѣртóк: гдн,
слáвá тебѣ.

Стѣхъ ѿ: Дóндеже положѣ врагн твоѣ, поднóжѣ нóгъ
твоихъ.

Тропáрь: Ржѣтѣ вѣ твоѣ, хрѣтѣ бже нашъ ...,

Стѣхъ ѿ: Жѣзлз снлы пóслетъ тн гдъ ѿ еѡна, н
гдѣствдн посредѣ врагѡвъ твоихъ.

Тропáрь: Ржѣтѣ вѣ твоѣ, хрѣтѣ бже нашъ ...,

Стѣхъ ѿ: Сз твоѡю начáло вѣ дѣнь снлы твоѣ, вѣ
свѣтлостехъ стѣхъ твоихъ.

Тропáрь: Ржѣтѣ вѣ твоѣ, хрѣтѣ бже нашъ ...,

Вхóдно: Нзз чрѣвá прѣжде деннцы роднхъ тл,
клáтсá гдъ н не раскáетсá: ты иерей вѣкъ по
чннѣ мелхиседековѣ.

Тропáрь вѣсочáшнмъ глáсомъ:

Тропáрь: Ржѣтѣ вѣ твоѣ, хрѣтѣ бже нашъ, возвѣла
мѣровн свѣтъ рáзума: вѣ нѣмъ бо свѣздамъ
слъжáщн, свѣздáю оучáхъ, тебѣ клáнатисá елнцѣ
прáвды, н тебѣ вѣдѣти изъ вѣсоты вѣртóк: гдн,
слáвá тебѣ.

Слáвá, н нынѣ, кондáкъ, глáзъ ѿ: Подóбенъ:

Дѣл днѣсь прѣсвѣстѣннаго рáждáетъ, н землá
вѣртѣпъ непрѣстѣнномѣ прннóетъ. áгглн изъ
пáстырлн слáвогловáтъ, вѡлѣн же со свѣздáю
пдѣтѣствѣютъ: нáзъ бо рáдн роднсá оупрочá млáдо
прѣвѣчннй вѣз.

Вмѣстѡ трнѣтáгѡ, влнцы вѣ хрѣтá крѣтнѣтсá:

Проклменъ, глáзъ н: вѣлá землá дá поклóннѣтсá тебѣ,
н поѣтъ тебѣ, * дá поѣтъ же нменн твоѡмѣ
вѣшннѣ.

Стѣхъ: вѡсклнкнѣтѣ гдѣн вѣлá землá, пóнѣтѣ же
нменн ѿгѡ, дáднѣтѣ слáвѣ хвалѣ ѿгѡ.

Ἐπὶ τοῦ ἐπισημασμένου τοῦ ἁγίου καὶ ἡμετέρου κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ.

Ἀντιφώνη α, ψαλμὸς ργί, γλῶσσα α:

ᾠδή α: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις
ἀνθρώπων ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἀλλήλων ἐξῆς, εἰσε, εἰσε ἡμετέροις.

ᾠδή β: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις.

Ἀλλήλων ἐξῆς, εἰσε, εἰσε ἡμετέροις.

ᾠδή γ: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις
ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἀλλήλων ἐξῆς, εἰσε, εἰσε ἡμετέροις.

ᾠδή δ: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἀλλήλων ἐξῆς, εἰσε, εἰσε ἡμετέροις.

ᾠδή, ἡ κίνηση:

Ἀλλήλων ἐξῆς, εἰσε, εἰσε ἡμετέροις.

Ἀντιφώνη β, ψαλμὸς ρδ, γλῶσσα β:

ᾠδή α: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις
ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

ᾠδή β: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

ᾠδή γ: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

ᾠδή δ: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

ᾠδή, ἡ κίνηση:

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἀντιφώνη γ, ψαλμὸς ρε, γλῶσσα γ:

ᾠδή α: Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἠνεψεύσθη ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἡ ἀνάστασις,
ἐκ τῆς ἐρήμου.

ГОЛДКИНѢ, ИЗВѢСТУОВАШЕ СЛОВЕИѢ ОУТВЕРЖЕНІЕ. ІАКЛІИ СЛ
ХРІТѢ ВЖЕ Н МІРѢ ПРОСВѢЩЕНІИ, СЛѢКА ТРЕБѢ.

Отѣхъ ѿ: Да рече тѣ оукоу доумѣ иілаевѣ: іаквоу елѣгѣ, іаквоу вѣ
вѣкѣ милоути ѿгѡ.

Во іорданѣ креціанцидеа тевѣ, гдѣ:

Отѣхъ ѿ: Да рече тѣ оукоу доумѣ іарѡнѣ: іаквоу елѣгѣ, іаквоу
вѣ вѣкѣ милоути ѿгѡ.

Во іорданѣ креціанцидеа тевѣ, гдѣ:

Отѣхъ ѿ: Да рече тѣ оукоу вѣи колциниа гдѣ, іаквоу елѣгѣ,
іаквоу вѣ вѣкѣ милоути ѿгѡ.

Во іорданѣ креціанцидеа тевѣ, гдѣ:

Вхѡдноу: Елѣгелокѣнѣ градѣи ко иіма гдѣне, елѣгелокѣнѣхѡмѣ
вѣ иізѣ доумѣ гдѣна, вѣ гдѣ и іакліа наамѣ.

Тропарѣ: Во іорданѣ креціанцидеа тевѣ, гдѣ:

Слава, и нѣнѣ: Кондѣкѣ, глѣгѣ ѿ:

Іакліа еси днесѣ велѣннѣи, и свѣтѣ тѣбѡи, гдѣ,
знаменаса на насѣ, вѣ рѣзѣмѣ поѡцихѣ тѣ: пришеѣ
ѿи, и іакліа еси, свѣтѣ непристѣпнии.

Вмѣстѣ же Триѣтѣгѡ, поѣмѣ: Слѣици коу хрѣтѣ
крестѣиствѣ:

Прокіменѣ, глѣгѣ ѿ: Елѣгелокѣнѣ градѣи ко иіма гдѣне, *
вѣ гдѣ и іакліа наамѣ.

Отѣхъ: Исповѣданствѣ гдѣни, іаквоу елѣгѣ, іаквоу вѣ вѣкѣ
милоути ѿгѡ.

Въ Недѣлю Цвѣтѣноу

Антифѡна ѿ гл҃аго ѿ псаломѣ рѣи.

Стѣхъ ѿ: Возвоукихъ, ѿкъ ѡбелышитъ гд҃ь гл҃аго молѣнїа моегѡ.

Припѣвъ: Мл҃твами кѣы, сп҃се сп҃си насъ.

Стѣхъ к: Їѡкъ приклонїи ѡ҃хо коѡ миѣ, ѿ ко днѣ моѡ призовѡ.

Припѣвъ: Мл҃твами кѣы, сп҃се сп҃си насъ.

Стѣхъ г: Ѡкѡша мѡ колѣзни смѣртныа, вѣдѡи ѡдвоки ѡвѣрѣтоша мѡ.

Припѣвъ: Мл҃твами кѣы, сп҃се сп҃си насъ.

Стѣхъ д: Ѡворѡкъ ѿ колѣзны ѡвѣрѣтохъ, ѿ ѿма гд҃не призовѡхъ.

Припѣвъ: Мл҃твами кѣы, сп҃се сп҃си насъ.

Слава, ѿ нѣнѣ:

Припѣвъ: Мл҃твами кѣы, сп҃се сп҃си насъ.

Антифѡна к, псаломѣ рѣи.

Стѣхъ ѿ: Вѣровахъ, чѣмъже возглаголахъ: ѡзъ же смирѣхъ сѣбѡ.

Припѣвъ: Ѡп҃си ны сп҃се вѣжїи, воззѣдый на жреклѡ, поѡщыа чїи: ѡннабїа.

Стѣхъ к: Чтѡ воздѡмъ гд҃ви ѡ вѣхъ, ѡже воздѡде ми;

Припѣвъ: Ѡп҃си ны сп҃се вѣжїи, воззѣдый на жреклѡ, поѡщыа чїи: ѡннабїа.

Стѣхъ г: Чѡшѡ сп҃сенїа прїимѡ, ѿ ѿма гд҃не призовѡ.

Припѣвъ: Ѡп҃си ны сп҃се вѣжїи, воззѣдый на жреклѡ, поѡщыа чїи: ѡннабїа.

Стѣхъ д: Мл҃твы моѡ гд҃ви воздѡмъ, прѣдъ вѣкми людми ѡгѡ.

Припѣвъ: Ѡп҃си ны сп҃се вѣжїи, воззѣдый на жреклѡ, поѡщыа чїи: ѡннабїа.

Слава, ѿ нѣнѣ:

Ѣдинородный сп҃се, ѿ слѡве вѣжїи, веземѣртенъ сїи, ѿ ѿзвѡлкы сп҃сенїа нашегѡ радїи коплотїи чїеа ѡ стѣкѡ кѣы, ѿ принодѣкы мрїи, непрелѡжнѡ кочлѣвѣчкыи сѡ: распнѡи сѡ же хрїтѣ вѣже, смѣртїю смѣртъ попрѡвыи, ѡднѣнъ сїи стѣкѡ трїи, спрославлѣемый ѡцѡ ѿ стѡмѡ дх҃ѡ, сп҃си насъ.

Антифѡна г, гл҃аго ѿ псаломѣ рѣи:

Стѣхъ ѿ: Испокѣдѡи чїеа гд҃ви ѡкъ вѣгъ, ѡкъ въ вѣкы мл҃тъ ѡгѡ.

Тропарѣ: Ѡкщєе кокрїнїе, прѣжде твоѡд стрїти ѡвѣрѡдѡ, ѿз мѣртвыхъ воздѡвїгѡхъ ѡси мѡзарѡ хрїтѣ вѣже. чѣмъже ѿ

мы ѿкоу ѿтровоу покѣды знаменїа носѣще, текѣ
покѣдїтелеу смѣрти копіемъ: ѡсѣнна въ кїшннхъ,
кїгоелокенъ грядїи ко ѿма гдѣне.

Отїхъ ѿ: Да речѣтъ ѿкоу домъ ѿлекъ: ѿкоу клѣкъ, ѿкоу въ
кѣкъ млѣтъ ѿгѡ.

Ѹкцеу кокрїїе:

Отїхъ ѿ: Да речѣтъ ѿкоу домъ ѿрѡнъ: ѿкоу клѣкъ, ѿкоу
въ кѣкъ млѣтъ ѿгѡ.

Ѹкцеу кокрїїе:

Отїхъ ѿ: Да речѣтъ ѿкоу въи колѣщїиѣ гдѣ: ѿкоу клѣкъ,
ѿкоу въ кѣкъ млѣтъ ѿгѡ.

Ѹкцеу кокрїїе:

вхѡдъ: кїгоелокенъ грядїи ко ѿма гдѣне, кїгоелокїхомъ
кї ѿз домѡ гдѣна, кѣкъ гдѣ, ѿ ѿкїеѣ намъ.

Ѹкцеу кокрїїе: Ѹлава, глѣкъ ѿ:

Ѹпогрѣкшесѣ текѣ крещѣнїемъ хрїтѣ кѣже нѣшъ,
кесмѣртнмъ жїзнїи сподѡкнхомѣ кокрїїемъ твоїмъ, ѿ
копѣкѣюще зокѣмъ: ѡсѣнна въ кїшннхъ, кїгоелокенъ
грядїи ко ѿма гдѣне.

Ѹ нїнѣ, кондѣкъ: емоглѣенъ, глѣкъ ѿ:

На прѣтолѣ на нѣи, на жрекѣти на землїи носїмъ хрїтѣ
кѣже, ѿгѣловъ хвалѣнїе, ѿ дѣтїи копѣкѣнїе прїѣлъ ѿи

зокѣннхъ тї: кїгоелокенъ ѿи грядїи ѿлава коззѣти.
Тѣже трїтѣе.

Прокїменъ ѿла, глѣкъ ѿ: кїгоелокенъ грядїи ко ѿма
гдѣне, кѣкъ гдѣ, ѿ ѿкїеѣ намъ.

Отїхъ: Не покѣдїтелеу гдѣи ѿкоу клѣкъ, ѿкоу въ кѣкъ
млѣтъ ѿгѡ.

Во сѣдѣю ѿ великіи҃хъ недѣлю пѣху.

Антифѡна пѣрвая, Ѳаломъ ѿѢ, гласъ ѿ.

Стѣхъ ѿ: Восклицайте гдѣи всѣ земли, пойте же имени
ѡгѡ, дадите славу хвалѣ ѡгѡ.

Припѣкъ: Алѣтвами кѣы, сѣе спасѣ насъ.

Стѣхъ ѿ: Рцыте кѣхъ: колы страшна дѣла твоѣ, ко
множетвѣ еилы твоѣ обождѣтѣ чекѣ кразѣ
твоѣ.

Припѣкъ: Алѣтвами кѣы, сѣе спасѣ насъ.

Стѣхъ ѿ: Всѣ земли да поклонитея чекѣ, ѿ поѣтъ чекѣ,
да поѣтъ же имени твоѣмѣ кышнѣи.

Припѣкъ: Алѣтвами кѣы, сѣе спасѣ насъ.

Слава ѿ нынѣ, ѡмнѣ.

Припѣкъ: Алѣтвами кѣы, сѣе спасѣ насъ.

Антифѡна вторая, Ѳаломъ ѿѢ, гласъ тойже.

Стѣхъ ѿ: Бже, ѡрцедри ны, ѿ кѣгеловѣ ны, прокѣтѣи лице
твоѣ на ны, ѿ помнѣи ны.

Припѣкъ: Спасѣ ны сѣе кѣи, воскресѣи ѿ мѣртвыхъ,
поѡцыа тѣ: ѡмнѣи.

Стѣхъ ѿ: Да познаемъ на земли пѣтъ твоѣ, ко кѣхъ
ѡзкѣхъ спасѣнѣе твоѣ.

Припѣкъ: Спасѣ ны сѣе кѣи, воскресѣи ѿ мѣртвыхъ,
поѡцыа тѣ: ѡмнѣи.

Стѣхъ ѿ: Да ѿпоклѣдѣтѣ чекѣ людѣе кѣе, да
ѿпоклѣдѣтѣ чекѣ людѣе кѣи.

Припѣкъ: Спасѣ ны сѣе кѣи, воскресѣи ѿ мѣртвыхъ,
поѡцыа тѣ: ѡмнѣи.

Слава ѿ нынѣ, ѡмнѣ.

Кѣхъ дѣ лика: Ѣдинородный сѣе:

Антифѡна ѿ ѿ, Ѳаломъ ѿѢ, гласъ ѿ.

Стѣхъ ѿ: Да воскресѣтѣ кѣхъ, ѿ расточѣтѣ кразѣ ѡгѡ, ѿ
да кѣжѣтъ ѡ лице ѡгѡ ненакѣдѣи ѡгѡ.

Тропаръ, гласъ ѿ:

Хрѣтѡсъ воскресѣи ѿ мѣртвыхъ, смертѣю смертъ попрѣкъ, ѿ
ѡцымъ ко грѣхѣхъ жикѡтъ дарѡвѣкъ.

Стѣхъ ѿ: Ъкѡ ѿчезѣтѣ дѣмъ, да ѿчезѣтѣ, ѡкѡ
чѣтѣтѣ кѡкъ ѡ лице ѡгѡ.

Тропаръ: Хрѣтѡсъ воскресѣи ѿ мѣртвыхъ:

Стѣхъ ѿ: Тѡкъ да погѣкѣтѣ грѣшницы ѡ лице кѣи, ѿ
прѣдѣнницы да возвелѣтѣ, да возрѣдѣтѣ
прѣдъ кѡмъ.

Тропаръ: Хрѣтѡсъ воскресѣи ѿ мѣртвыхъ:

И кыкѣтъ вхѣдѣ.

И козглашѣтъ дѣаконѣ, ѡце ѣтъ, ѡце же нѣ, іерей:

Премѣдростѣ, прѣсти.

Мы же вхѣдно: въ цѣрквахѣ калгословѣте вѣа, гдѣ ѿ
истѣвчникѣ израилевыхѣ.

И поѣмѣ тропарѣ, гласѣ ѣ:

Хрѣтоѣ кокрѣе нѣз мѣртвыхѣ, смѣртѣю смѣртѣ попрѣкѣ, и
сѣщымѣ ко грѣкѣхѣ живѣтъ дарѣвѣкѣ.

Упаконѣ, гласѣ дѣ:

Предварѣшымѣ ѡтро ѡже ѿ марѣн, и ѿкрѣтшымѣ кѣменѣ
ѿкаленѣ ѿ грѣка, салѣшахѣ ѿ агѣла: ко скѣтѣ
присноѣщѣмѣ сѣцаго, сѣ мѣртвымѣ чѣдѣ ѡцете ѡкѣ
челѣкѣ; кѣдѣте грѣкымѣ пелѣнѣ, тецѣте, и мѣрѣ
пропокрѣдѣте, ѡкѣ вѣтѣ гдѣ, ѡмертвѣкѣ смѣртѣ, ѡкѣ
ѣтъ сѣ вѣа, сплѣюцагѣ рѣдѣ чѣлѣкѣчѣкѣ.

Слава, и нѣнѣ: кондѣкѣ, гласѣ ѣ:

ѡце и ко грѣкѣ инѣшѣлѣ ѣнѣ кѣзмѣртнѣ, но ѡдѣкѣ
разрѣшѣлѣ ѣнѣ сѣлѣ, и кокрѣелѣ ѣнѣ ѡкѣ покѣдѣтелѣ
хрѣтѣ вѣже, женѣмѣ мѣронѣнѣцѣмѣ вѣцѣлѣкѣнѣ: рѣдѣнѣтелѣ, и
тѣкѣнѣмѣ ѡплѣмѣ мѣрѣ дѣрѣдѣнѣ, пѣдѣшымѣ подѣлѣнѣ
кокрѣенѣе.

Вѣкѣтѣ же трѣнѣгѣ:

Ѣлицѣ ко хрѣтѣ крѣтѣнѣтелѣ, ко хрѣтѣ ѿклекѣтелѣ:
ѡлѣнѣдѣа.

Подѣкѣтѣ вѣдѣтѣ, ѡкѣ сѣе начѣло лѣтѣвѣгѣн, и
ѡнтѣфѣнѣ, и Ѣлицѣ ко хрѣтѣ крѣтѣнѣтелѣ: поѣмѣ ко вѣдѣ
сѣдѣнѣцѣ скѣтѣдѣю, дѣже до недѣлѣнѣ нѣкѣмѣ: тѣкожде и
прѣчѣтнѣнѣ.

Прѣкѣменѣ, гласѣ ѣ: Сѣнѣ дѣнѣ ѣгѣже сѣтѣкѣнѣ гдѣ,
козрѣдѣемѣ и козвѣелѣемѣ кѣнѣ.

Сѣтѣхѣ: ѡпокрѣдѣнѣтелѣ гдѣнѣ, ѡкѣ вѣлѣгѣ, ѡкѣ вѣ вѣкѣ
мѣлѣсѣтѣ ѣгѣ.

Вознесѣніе гдѣ кѣа ѿ ієра нашего ііа хрѣта

Поѣмъ нагѣоѣцкѣ антѣфѣны, ѷалѣмъ мѣз, глѣеъ кѣ:

Отѣхъ ѧ: вѣи ѡзѣцы коплѣциѣте рѣкѣми, коклѣкниѣте
кѣѸ глѣеомъ рѣдоквнѣл.

Молиѣтвами кѣѣи спѣе спасѣи нѣеъ.

Отѣхъ кѣ: іѣкѣ гдѣ кѣишнѣи стѣрашенъ, цѣкѣ кѣлѣи по кѣиѣ
землѣи.

Молиѣтвами кѣѣи спѣе спасѣи нѣеъ.

Отѣхъ гѣ: Покорѣи лѣди нѣмъ ѿ ѡзѣки поѣ нѣги нѣшл.

Молиѣтвами кѣѣи спѣе спасѣи нѣеъ.

Отѣхъ дѣ: вѣзѣде кѣъ кѣ коклѣкнокѣнѣи, гдѣ ко глѣеѣ
трѣкѣкѣ.

Молиѣтвами кѣѣи спѣе спасѣи нѣеъ.

Олѣка, ѿ нѣнѣкѣ: Молиѣтвами кѣѣи спѣе * спасѣи нѣеъ.

Антѣфѣнѣ кѣ, ѷалѣмъ мѣз, глѣеъ кѣ.

Отѣхъ ѧ: вѣлѣи гдѣ ѿ хѣкѣленъ стѣклѣ, ко глѣеѣ кѣа нашего
кѣ горѣ стѣкѣи ѣгѣ.

Отѣи нѣеъ спѣе кѣѣи, вознесѣнѣеъ ко глѣеѣ, поѣцкѣ тѣ:
іѣлѣлѣдѣи.

Отѣхъ кѣ: Гѣры іѣвнѣкѣл, рѣкѣра гѣкѣерѣка, глѣеѣ цѣлѣ
кѣлѣкагѣ.

Отѣи нѣеъ спѣе кѣѣи, вознесѣнѣеъ ко глѣеѣ, поѣцкѣ тѣ:
іѣлѣлѣдѣи.

Отѣхъ гѣ: вѣъ кѣ тѣлѣжѣтѣкѣѣ ѣгѣ знѣеъ ѣѣтѣ, ѣгдѣ
зѣстѣлѣѣтѣ ѿ.

Отѣи нѣеъ спѣе кѣѣи, вознесѣнѣеъ ко глѣеѣ, поѣцкѣ тѣ:
іѣлѣлѣдѣи.

Отѣхъ дѣ: іѣкѣ ѣ цѣе зѣлѣтѣи сокрѣшѣл, іѣнѣдѣшѣл
кѣѣпѣ:

Отѣи нѣеъ спѣе кѣѣи, вознесѣнѣеъ ко глѣеѣ, поѣцкѣ тѣ:
іѣлѣлѣдѣи.

Олѣка, ѿ нѣнѣкѣ: Ѣдннѣрѣднѣи спѣе ѿ глѣеѣ кѣѣи,
кѣзѣмѣртѣнъ кѣи, ѿ ѿзѣбѣлѣкѣи спѣеѣнѣл нашего рѣди
коплѣтѣтѣл ѿ стѣмѣл кѣѣи, ѿ прѣенѣдѣкѣи мѣрѣи,
нѣпрѣлѣжнѣо кѣчѣлѣкѣчѣкѣиѣл: рѣспнѣиѣл же хрѣтѣ кѣѣе,
сѣмѣртѣю сѣмѣртѣ поѣрѣкѣи, ѣдннѣ кѣи стѣмѣл тѣѣи,
спѣелѣкѣлѣемѣи Ѧѣѣд ѿ стѣомѣл дѣѣѣ, спѣи нѣеъ.

Антѣфѣнѣ гѣ, ѷалѣмъ мѣн, глѣеъ дѣ.

Отѣхъ ѧ: Оѣгѣлѣишнѣе ѣѣл кѣи ѡзѣцы, кѣѣшнѣе кѣи
жѣѣѣцѣи по кѣелѣннѣкѣи.

Тропáрь, глáсъ ѿ: Вознёслá єӣ ко слáвѣ хр̄тѣ кѣже нашъ,
радостъ сотворѣннѣи ѡученикѡмъ ѡбѣтованїемъ стáгво
лѣа, * ѡзвѣщеннѣи ѡмъ кыкшымъ благословенїемъ,
ѡко ты єӣ снъ єжѣи, ѡзкáвитель мїра.

Стѣхъ ѿ: Земнорóднїи же ѡ сынове челоуѣчестїи, ккѡпѣ
когáтъ ѡ ѡкóгъ.

Тропáрь: Вознёслá єӣ ко слáвѣ:

Стѣхъ ѿ: Оӯстá моѡ козглáгóлѡтъ премѡдростъ, ѡ
подчѣнїе єрдца моегѡ рáзѡмъ.

Тропáрь: Вознёслá єӣ ко слáвѣ:

Стѣхъ ѿ: Приклонѡ къ прѣтчѡ ѡухѡ моѡ, ѡкѣрзѡ ко
ѡлчѣри ганáнїе моѡ.

Тропáрь: Вознёслá єӣ ко слáвѣ:

Вхóдннѣи: Взыде кѣкъ ко крѣкнѡкнóвѣннѣи, гдѣ ко глáсѣ
трѡкнѣ.

Тропáрь: Вознёслá єӣ ко слáвѣ:

Слáва, ѡ нынѣ: Кондáкъ самоглáсенъ, глáсъ ѿ:

Єже ѡ насъ ѡспóлннѣи смóтрѣнїе, ѡ ѡже на землѣ
соединнѣи нѣннѣи, вознёслá єӣ ко слáвѣ хр̄тѣ кѣже
нашъ, никáкоже ѡлчáжлá, но прекыкáл неѡстѡпннѣи, ѡ
копѣл лѡблцымъ тлá: ѡзъ єемъ єкъ кáмннѣи, ѡ никтóже на
кѣ.

Тáже трѣтѡе.

Прокїменъ, глáсъ ѿ: Вознёслá на некеѡ кѣже, ѡ по крѣӣ
землѣ слáва твоѡ.

Стѣхъ: Готóко єрдце моѡ кѣже, готóко єрдце моѡ: ко спѡ
н поу ко слáвѣ моѡи.

Недѣла свѣта пентикостѣи.

Глаголомъ антѣфоны свѣ.

Антѣфѡнъ ѿ, ѷлоомъ ѿ, гласъ кѣ:

Стихъ ѿ: Нѣсѣ повѣдаютьъ слава вѣжю, твореніе же рѣкѣ
ѣгѡ козвѣцѣютьъ твѣрдѣ.

Моли́твами кѣи, свѣе спасѣ насѣ.

Стихъ кѣ: Дѣнь днѣ ѿрыгаютьъ глагола, ѿ нѡцѣ нѡци
козвѣцѣютьъ рѣзѣмъ.

Моли́твами кѣи, свѣе спасѣ насѣ.

Стихъ ѿ: Во вѣд зѣмлю ѿзѣде вѣцѣаніе ѿхъ, ѿ вѣ концы
вселѣнныа глаголы ѿхъ.

Моли́твами кѣи, свѣе спасѣ насѣ.

Слава, ѿ нѣнѣ:

Моли́твами кѣи, свѣе спасѣ насѣ.

Антѣфѡнъ кѣ, ѷлоомъ ѿ, гласъ тѡйже.

Стихъ ѿ: Оуслѣшитъ тѣ гѣ вѣ дѣнк печѣли, зацѣитъ
тѣ ѿмѣ вѣа ѿкѡкѣ.

Спасѣ ны оутчѣшителю вѣгѣи поѡциа тѣ: ѿмѣ.

Стихъ кѣ: Побѣтъ тѣ поѡциа ѿ свѣгѡ, ѿ ѿ свѡна
застѣпитъ тѣ.

Спасѣ ны оутчѣшителю вѣгѣи поѡциа тѣ: ѿмѣ.

Стихъ ѿ: Дѣтъ тѣ гѣ по вѣрѣцѣ твоѣмѣ, ѿ вѣкѣ сокѣтъ
тѣѡи ѿполнитъ.

Спасѣ ны оутчѣшителю вѣгѣи поѡциа тѣ: ѿмѣ.

Слава, ѿ нѣнѣ: Единородный свѣ ѿ слоѣе вѣжю,
веземѣртенъ свѣи, ѿ ѿзѡбликѣи свѣенѣл насѣгѡ рѣдн
копѡтѣтѣсѣ ѿ свѣа вѣи, ѿ приснѡдѣи мѣи,
непрелѡжнѡ вѡчѣвѣчнѣиѣсѣ: распнѣиѣсѣ же хрѣтѣ вѣе,
смертѣю смертѣ попраѣиѣ, единъ свѣи свѣа тѣи, *
спросѣлаѣемѣи ѡѣд ѿ свѡмѣ дѣхѣ, свѣи насѣ.

Антѣфѡнъ ѿ, ѷлоомъ кѣ, гласъ ѿ:

Стихъ ѿ: Гѣи, мѡлю твоѣю козвѣелитѣлѣ цѣкѣ, ѿ ѡ спасѣнѣи
твоѣмѣ козрѣдѣтѣлѣ свѣаѡ.

Тропѣркѣ, гласъ тѡйже: Благоѡлоѣнъ ѣи хрѣтѣ вѣе насѣ,
ѿже премѣдры лѡкѣи ѿвѣи, низпоѡлѣвѣ ѿмѣ дѣа свѣаго, ѿ
тѣми оулоѣиѣи вселѣннѣю, чѣлѡвѣкѡлѡѣчѣ слаѣа тѣкѣ.

Стихъ кѣ: Желѣнѣи вѣрдѣа ѣгѡ дѣлѣ ѣи ѣмѣ, ѿ хотѣнѣиѣ
оуѣтнѣ ѣгѡ нѣи лишиѣлѣ ѣгѡ.

Тропѣркѣ: Благоѡлоѣнъ ѣи хрѣтѣ вѣе насѣ:

Стихъ ѿ: ѿкѡ предѣварѣиѣ ѣи ѣгѡ вѣгоѡлоѣнѣиѣмѣ
вѣгоѡтѣннѣмѣ, поѡлѡжиѣлѣ ѣи на глаѣкѣ ѣгѡ
вѣкнѣцѣ ѿ кѣмѣне чѣстнѣ.

Тропáръ: Благословѣнъ ѣси хрѣтѣ кѣже нáшъ:

Вхóдноу: Вознесѣнъ гдѣи нѣлоу твоѣю, коиспоѣмъ ѡ поѣмъ
нѣлы твоѣ.

Тáже, Тропáръ: Благословѣнъ ѣси хрѣтѣ кѣже нáшъ:

Слáва, ѡ нынѣ: Кондáкъ, глáсъ ѡ:

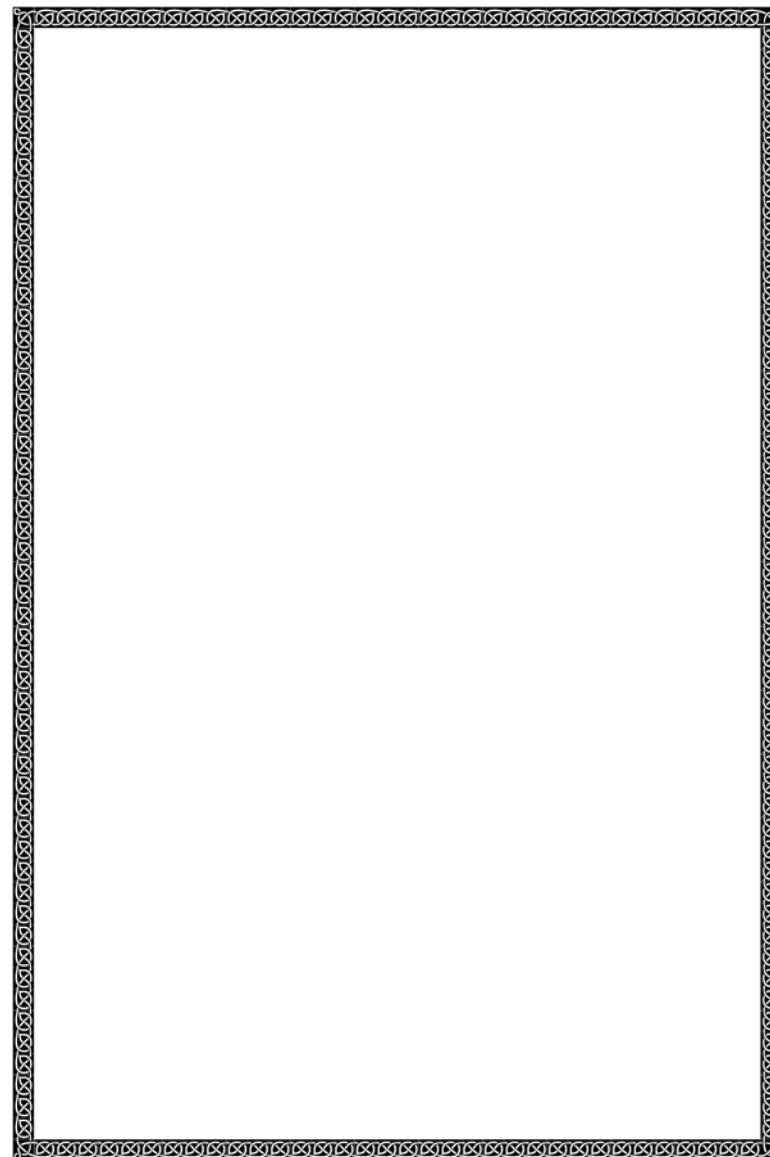
Ѣгдà инзшѣдъ ѡзыки слѣд, раздѣлáше ѡзыки кѣшнѣи:

Ѣгдà же Ѣгненныа ѡзыки раздáше, къ соединѣнѣе кѣд
призкѣ, ѡ соглáсноу слáвнымъ воеѣго дѣа.

Вмѣстѣ же трисѣѣго: Слáвы ко хрѣтѣ кѣтѣиствѣа, ко
хрѣтѣ ѡклекóствѣа, ѡлладѣа.

Прокѣиенъ, глáсъ ѡ: Во кѣд зѣмаю ѡзыде кѣцѣнѣи ѡхъ, ѡ
концѣи воеѣнныа глáголы ѡхъ. [ѡ до ѡдѣнѣа.]

Стѣхъ: Нкѣд покѣдлючъ слáвѣ кѣжѣю, творѣнѣе же рѣкѣ егѣ
козкѣцѣетъ тѣрѣа.

Боје одежди

- * У недељне дане облаче се одежде златне боје.
- * У дане спомена Светих Апостола и мученика црвене боје.
- * У дане празника у част Пресвете Богородице плаве боје.
- * У дане спомена пророка зелене боје.
- * Током Великог поста у седмичне дане и током Страсне седмице, осим на Велики четвртак и Велику суботу црне боје.
- * Од Васкрса до Педесетнице, од Божића до Богојављења и на Преображење Господње беле боје.
- * На Велику суботу, одмах после читања Апостола у време певања "Васкрсни Боже" у Типику је прописано да се црна одежда мења у светлу.
- * На Васкршњем јутрењу одежда се мења приликом сваког новог изласка ради кађења читавог храма, што симболизује нарочито славље у Цркви.
- * Света Тајна Крштења се савшава у белој одежди.
- * Опело, осим у периоду Педесетнице, у тамној одежди.

БИБЛИОГРАФИЈА

Црквенословенички преџзето ил:

<http://st-sergius.org/services/trebnik.html>

<http://www.pravoslavije.net>

СЛУЖЕБНИК:

Поредак Литургије Св. Јована Златоустог

У ИМЕ ОЦА И СИНА И СВЕТОГА ДУХА

приреди се ова књига:

ЂАКОНСКИ СЛУЖЕБНИК

Лета Господњег две хиљаде и осме на Православном
Богословском

факултету Универзитета у Београду.

ИСПРАВКУ СЛУЖЕБНИКА СВЕТОГ АРХИЈЕРЕЈСКОГ СИНОДА ИЗ ХИЉАДУ ДЕВЕТСТОТИНА ОСАМДЕСЕТ И ШЕСТЕ ГОДИНЕ СХОДНО БОГОСЛУЖБЕНОМ ТИПИКУ У ЦРКВИ СВЕТОГ ЈОВАНА БОГОСЛОВА НА ПРАВОСЛАВНОМ БОГОСЛОВСКОМ ФАКУЛТЕТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ, А ЗА ПОТРЕБУ ЂАКОНСКЕ СЛУЖБЕ, ИЗВРШИО ЈЕРОМОНАХ ИЛИЈА (САБРАТ МАНАСТИРА БЛАГОВЕШТЕЊА У ОВЧАР БАЊИ КОД ЧАЧКА) ТРЕНУТНО ПО ПОСЛУШАЊУ СТУДЕНТ ТРЕЋЕ ГОДИНЕ ИСТОГ, А ПО ЛИЧНОЈ И ПО ПОТРЕБИ ФЕКУЛТЕТА КАО СВОЈ СЕМИНАРСКИ РАД, У ОКВИРУ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА ЛИТУРГИКА.

Епископ тимочки МЕЛЕНТИЈЕ:

ПРАВИЛНИК - ПОМОЋНА БОГОСЛУЖБЕНА КЊИГА

IV—УЧЕШЋЕ ЂАКОНА У СЛУЖЕЊУ СВ. ЛИТУРГИЈЕ

Извор: <http://www.svetosavlje.org/biblioteka/Bogosluzbeni/PravilnikII/Pravilnik04.htm>

АРХИЈЕРЕЈСКА ЛИТУРГИЈА — ПО БЕЛЕШКАМА
БЛАЖЕНОПОЧИВШЕГ ЕПИСКОПА БАЧКОГ ИРИНЕЈА